

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΗΡΤΖΟΓΛΟΥ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

ΠΡΟΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΑΛΛΗΝΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΗΡΤΖΟΓΛΟΥ

**ΜΕΘΟΔΟΣ
ΚΛΑΣΙΚΗΣ
ΚΙΘΑΡΑΣ**

Πειραματική προ-έκδοση για το

**ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΛΗΝΗΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2009**

γνήσιο αντίγραφο

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η «Μέθοδος Κλασικής Κιθάρας» είναι μια νέα μέθοδος διδασκαλίας. Όχι γιατί εκδόθηκε πρόσφατα, αλλά επειδή φιλοδοξεί να εισάγει μερικές νέες δημιουργικές ιδέες στον τρόπο διδασκαλίας της κλασικής κιθάρας. Η διαπίστωση ότι μια μέθοδος πρέπει να προεκτείνει την διδασκαλία όχι μόνο στο τεχνικό, αλλά και στο δημιουργικό, ερμηνευτικό και γενικότερα μουσικό-αισθητικό επίπεδο, καθώς επίσης και η χρήση των νέων τεχνολογιών, ήταν το κίνητρο για την έκδοση αυτής της μεθόδου. Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε τέσσερα επίπεδα και αντιστοιχεί στα δύο πρώτα χρόνια της διδασκαλίας του οργάνου. Η συγκέντρωση μαθημάτων και ρεπερτορίου σε ένα ενιαίο σύγγραμμα, δίνει την αίσθηση πληρότητας και θεωρήθηκε απαραίτητη στην παρούσα έκδοση.

Μπορούμε να διακρίνουμε τέσσερα είδη ασκήσεων:

- Ασκήσεις **τεχνικής και ευκινησίας** των δύο χεριών. Αυτές βρίσκονται στο τέλος του 2ου και του 4ου επιπέδου σε ειδικό παράρτημα.
- Ασκήσεις **τεχνικής προετοιμασίας** για τις σπουδές που ακολουθούν
- **Σπουδές**
- **Δημιουργικές ασκήσεις** που βρίσκονται επίσης σε παράρτημα

Η μέθοδος ξεκινά με ασκήσεις για την εκμάθηση των φθόγγων. Οι φθόγγοι διδάσκονται ανά χορδή, αφού έτσι διευκολύνεται ο μαθητής τεχνικά και διανοητικά στην αφομοίωση τους, ενώ η χρήση από τα πρώτα βήματα του αντίχειρα στις ανοικτές χορδές, αποδεικνύεται η πλέον ενδεδειγμένη λύση για το σωστό στήσιμο του δεξιού χεριού.

Μεθοδολογικά πρέπει να ακολουθηθεί παρακάτω σειρά :

άσκηση τεχνικής και ευκινησίας – άσκηση τεχνικής προετοιμασίας - σπουδή αντίστοιχης τεχνικής

έτσι ώστε μια νέα τεχνική να εμπεδώνεται από μια ή δύο σπουδές. Εδώ δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στην ευκολία του αριστερού χεριού, αφού η οικονομία κινήσεων του χεριού αυτού ήταν κανόνας στη σύνθεση των αρχικών σπουδών και ασκήσεων, έτσι η προσοχή του μαθητή δεν διασπάται και στα δύο χέρια, προκειμένου να αναπτυχθεί ανεμπόδιστα η κινητικότητα του δεξιού χεριού.

Στο **μουσικό - αισθητικό** επίπεδο μέσα από την ροή της μεθόδου, δόθηκε μεγάλη σημασία στην συνθετική εξέλιξη των σπουδών από το απλό στο σύνθετο. Το μαθητικό αντί ακούει τις μονοφωνικές ασκήσεις που τις διαδέχονται σπουδές γραμμένες στους παλιούς τρόπους, γνωρίζει στη συνέχεια τις αλλοιώσεις και εξοικειώνεται με τις σκάλες της τονικής μουσικής μία προς μία, έρχεται σε επαφή με την απλή πολυφωνία, με ακούσματα από την ελληνική και άλλες μουσικές κουλτούρες, και τέλος με δείγματα πιο μοντέρνας γραφής.

Εδώ έρχονται να προστεθούν οι **δημιουργικές ασκήσεις** όπου ο μαθητής καλείται να γνωρίσει το όργανο σε πολλά επίπεδα δημιουργικής πρακτικής όπως είναι ο αυτοσχεδιασμός, η σύνθεση απλών μελωδιών, η συνοδεία και η ρυθμολογία. Οι ασκήσεις αυτές δεν φιλοδοξούν να καταστήσουν το μαθητή τέλειο γνώστη των δημιουργικών δυνατοτήτων του οργάνου, λειτουργούν όμως ως κινητήριο δύναμη ανίχνευσης και περαιτέρω εξάσκησης σε αυτές από τον ίδιο το μαθητή πλέον. Στη διδασκαλική πράξη ο δάσκαλος θα εκπλαγεί από τον χρόνο που διαθέτουν οι μαθητές σε αυτές τις ασκήσεις, δοκιμάζοντας ταυτόχρονα και τις μουσικές τους συνθετικές επιδόσεις.

Ως **ερμηνευτικές υποδείξεις** επιλέχθηκαν οι πιο στοιχειώδεις, ώστε να μπορούν να εκτελεστούν από το ασταθές χέρι ενός μαθητή αυτού του επιπέδου. Αν και θεωρήθηκαν απαραίτητες ως εισαγωγή στην ερμηνεία, δεν στάθηκε δυνατό να καλύψουν όλες τις σπουδές, αφού αυτές έτσι θα έχαναν στοιχεία του χαρακτήρα τους. Έτσι σ' αυτές που δεν υπάρχουν υποδείξεις, αφήνεται στον

δάσκαλο να επέμβει σύμφωνα με τα προσόντα του κάθε μαθητή.

Μία ακόμη καινοτομία είναι οι **δεύτερες κιθάρες** που έχουν γραφτεί για τις περισσότερες από τις σπουδές και τα κομμάτια ρεπερτορίου και είναι διαθέσιμες σε μορφή παρτιτούρας, σε μορφή audio και σε μορφή midi. Με το πρωτόκολλο midi και με τη χρήση ενός απλού ακολουθητή (sequencer), ο μαθητής είναι σε θέση να παίζει, ενώ παράλληλα ακούει και συνδυάζεται με την 2η κιθάρα σε όποια ταχύτητα του μετρονόμου επιθυμεί. Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι σε όλες τις διασκευές, η πρώτη κιθάρα που απευθύνεται στον μαθητή όταν εκτελείται μόνη της είναι αυτοτελής και πλήρης. Επιπλέον οι παρτιτούρες της δεύτερης κιθάρας που σε ορισμένες διασκευές τραγουδιών αποτελούνται μόνο από ακόρντα, προσφέρουν κατά την εκτέλεση, την απαραίτητη συνοδεία από τον δάσκαλο, έτσι ώστε να ξεπερνώνται με ευχάριστο τρόπο τα όποια ρυθμικά προβλήματα. Για τη σημειογραφία των ακόρντων προτιμήθηκε η Αγγλοσαξωνική ως πιο εύχρηστη και συνηθισμένη διεθνώς.

Τέλος, η μέθοδος συμπληρώνεται με λίγα **ιστορικά στοιχεία** της ιστορίας και του ρεπερτορίου της κιθάρας. Ο καθηγητής εδώ μπορεί να παρακινήσει – υποδείξει – δανήσει στο μαθητή, σε μορφή audio, μέρος από τα πιο χαρακτηριστικά έργα των συνθετών που αναφέρονται στην ιστορία του ρεπερτορίου.

Με την ελπίδα ότι η μέθοδος αυτή θα βοηθήσει την σπουδή της κιθάρας, όπως αποδείχτηκε από τα δέκα χρόνια πειραματικής χρήσης της, εύχομαι η μουσική να συνοδεύει όλο και περισσότερους συμπολίτες μας στην ζωή τους.

Αθήνα Ιούνιος 2009

Σταύρος Κατηρτζόγλου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΠΕΔΟ 1ο	ΣΕΛΙΔΑ
Σημείωμα του συγγραφέα	3
Περιεχόμενα	5
οι ανοικτές χορδές , οι φθόγγοι στην 1η χορδή	9
ασκήσεις 1, 2	9
οι φθόγγοι στην 2η χορδή, ασκήσεις 3, 4, 5	10
οι φθόγγοι στην 3η χορδή, ασκήσεις 6, 7, 8	11
ασκήσεις 9-10	12
συγχορδίες και αρπίσματα , ασκήσεις 11, 12, 13	13
ασκήσεις 14, 15	14
οι φθόγγοι στην 4η χορδή, ασκήσεις 16, 17	15
οι φθόγγοι στην 5η χορδή, ασκήσεις 18, 19	16
οι φθόγγοι στην 6η χορδή, ασκήσεις 20, 21	17
ασκήσεις 22, 23	18
ασκήσεις 24, 25, 26	19
άσκηση 27	20
ΕΠΙΠΕΔΟ 2ο	
ντο Μείζων, άσκηση 28	21
άσκηση 29	22
λα ελάσσων , άσκηση 30	23
άσκηση 31	24
άσκηση 32 , Σολ Μείζων	25
ασκήσεις 33, 34	26
άσκηση 35 , Μι ελάσσων	27
ασκήσεις 36, 37, 38	28
άσκηση 39	29
ΤΕΧΝΙΚΗ 1ου και 2ου ΕΠΙΠΕΔΟΥ	
αρχικές ασκήσεις δεξιού χεριού	30
αρχικές ασκήσεις αριστερού χεριού	31
αρχικές ασκήσεις και των δύο χεριών	31
ασκήσεις ευκινήσιας αριστερού	32
ασκήσεις με συγχορδίες	33
ασκήσεις με αρπίσματα	24
ασκήσεις δεξιού 2ου επιπέδου	35

μείζονες σκάλες 2ου επιπέδου	36
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΚΟΤΗΤΑ	
ακόνρτα με χρήση ανοικτών χορδών	37
ασκήσεις δημιουργικότητας 1ου και 2ου επιπέδου	38
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ (ως μουσικό όργανο)	41
ιστορία της κιθάρας	44
μέρη της κιθάρας	
ΕΠΙΠΕΔΟ 3ο	
ρε μείζων, ασκήσεις 39, 40, 41	45
άσκηση 42	46
λα μείζων, ασκήσεις 43, 44	47
άσκηση 45	48
μι μείζων, ασκήσεις 46, 47	49
άσκηση 48	50
φα μείζων, ασκήσεις 49, 50	51
άσκηση 51	52
ρε ελάσσων, ασκήσεις 52, 53	53
άσκηση 54	54
δεμένοι φθόγγοι , ασκήσεις 55, 56	55
άσκηση 57	56
ασκήσεις 58, 59	57
ΕΠΙΠΕΔΟ 4ο	
άσκηση 60 <i>Country Ride</i>	58
άσκηση 61 <i>Μπαλάντα</i>	59
άσκηση 62 <i>Silent Movie</i>	60
άσκηση 63 <i>Blue Sky</i>	61
άσκηση 64 <i>Κοράλ</i>	62
άσκηση 65 <i>Πρωινή Ομίχλη</i>	63
άσκηση 66 <i>Πλανήτες</i>	64
άσκηση 67 <i>Σπουδή Νο 6 του E. Pujol</i>	65
άσκηση 68 <i>Σπουδή Νο 84 του J. Sagreras</i>	66
άσκηση 69 <i>Νυκτερινό</i>	67
άσκηση 70 <i>Σπουδή Νο 1 του E. Pujol</i>	68
άσκηση 71 <i>El Abejoro (μέρος) του E. Pujol</i>	69
άσκηση 72 <i>Greensleaves Division</i>	70
ΤΕΧΝΙΚΗ 3ου και 4ου ΕΠΙΠΕΔΟΥ	
ασκήσεις με μπαρέ	71

ασκήσεις με δεμένους φθόγγους	72
μείζονες σκάλες με διέσεις	74
μείζονες σκάλες με υφέσεις	75
ελάσσονες αρμονικές σκάλες με διέσεις	76
ελάσσονες αρμονικές σκάλες με υφέσεις	77

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΚΟΤΗΤΑ

πίνακας ακόρντων ανά σκάλα	78
ασκήσεις δημιουργικότητας 3ου και 4ου επιπέδου	80

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ II – το ρεπερτόριο

ιστορία του ρεπερτορίου , αναγέννηση	82
ιστορία του ρεπερτορίου , μπαρόκ	83

ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ

ΤΙΤΛΟΣ	ΣΥΝΘΕΤΗΣ	ΔΙΑΣΚΕΥΗ	
In the Moonlight	Άγνωστος, παιδικό (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	85
The Tallis Canon	T. Tallis (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	85
Le Pont de Avignon	Άγνωστος, παιδικό (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	86
Χορός	Άγνωστος, παιδικό	Σ. Κατηρτζόγλου	86
Ο Γιατρός	Παραδοσιακό Ηπείρου (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	87
Te Deum	M.A.Cherpantier (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	87
Spanish Study	I. Albeniz	A. Καραγιωργάκης	88
Ukraine Folk Song	Παραδοσιακό Ουκρανίας (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	88
Κάλαντα Χριστουγέννων	παραδοσιακό Ελλάδας	Σ. Κατηρτζόγλου	89
Κάλαντα Πρωτοχρονιάς	παραδοσιακό Ελλάδας	Σ. Κατηρτζόγλου	89
Σκόλιον	Σείκιλος (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	90
Tourdion	Γαλλικό μεσαιωνικό (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	90
Russian Song	παραδοσιακό Ρωσίας (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	91
Κερκυραϊκός	παραδοσιακό	Σ. Κατηρτζόγλου	92
Carmen	G. Bizet	Σ. Κατηρτζόγλου	93
Ο μύθος του Σεβάχ	M. Χατζιδάκις (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	94
Η Συννεφούλα	Δ. Σαββόπουλος (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	95
Το Τσιγάρο	Ε. Ρεμπούτσικα (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	96
Romance Anonimo	Ανώνυμος (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	97
Ο Μικρός Τυμπανιστής	Χριστουγεννιάτικο	Σ. Κατηρτζόγλου	99
Cumbaya	Παραδοσιακό Νέγρικο	Σ. Κατηρτζόγλου	100
Blue Tune	Σ. Κατηρτζόγλου	Σ. Κατηρτζόγλου	100
Perhaps	D. Hirschfelder (2 κιθ.)	A. Καραγιωργάκης	101

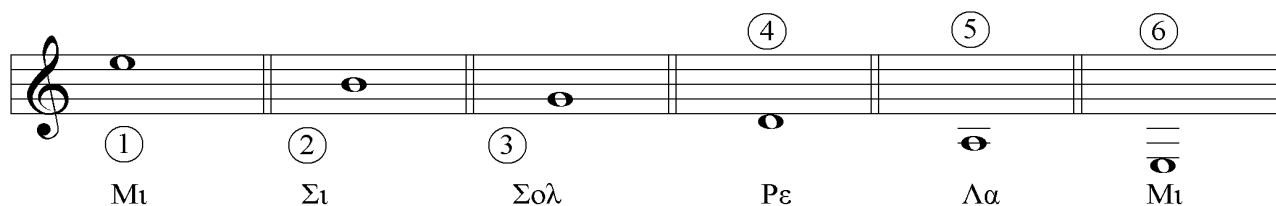
Αραβικές Νύχτες	Παραδοσιακό Μαυριτανικό	Σ. Κατηρτζόγλου	103
Τα Ματόκλαδα	Μάρκος Βαμβακάρης	Α. Καραγιωργάκης	104
Lothorian	Howard Shore (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	105
Smurf's Theme	Hoyt Curtin	Σ. Κατηρτζόγλου	105
Arpeggio Hotel	Eagles	Α. Καραγιωργάκης	106
Greensleaves	Ανώνυμος	Σ. Κατηρτζόγλου	107
Andante Study	Fer. Carulli	Σ. Κατηρτζόγλου	108
Για την Ελίζα	L. van Beethoven	Σ. Κατηρτζόγλου	110
Ωδή στη Χαρά	L. van Beethoven	Σ. Κατηρτζόγλου	111
Το φιλαράκι	Σ. Βόσσου	Σ. Κατηρτζόγλου	112
All my Loving	Lennon – Mc Cartney (2 κιθ.)	Σ. Κατηρτζόγλου	113
Σαν τον Καραγκιόζη	Δ. Σαββόπουλος	Σ. Κατηρτζόγλου	114
Το Πέρασμα του Κόνδορα	Παραδοσιακό Περού	Σ. Κατηρτζόγλου	115
Harry Potter's Theme	John Williams	Σ. Κατηρτζόγλου	116
Paranoid	Black Sabbath	Σ. Κατηρτζόγλου	117
Feelings	Moris Albert	Σ. Κατηρτζόγλου	118
Packington's Round	F. Couting	Σ. Κατηρτζόγλου	119

ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ

Σημειώσεις σε 5 γραμμο	120
Φύλλα ενημέρωσης	122
Σημειώσεις μαθημάτων	125
Ευχαριστίες	127

οι ανοικτές χορδές

Κάθε από τις χορδές της κιθάρας όταν παίζεται ανοικτή παράγει τους παρακάτω φθόγγους:

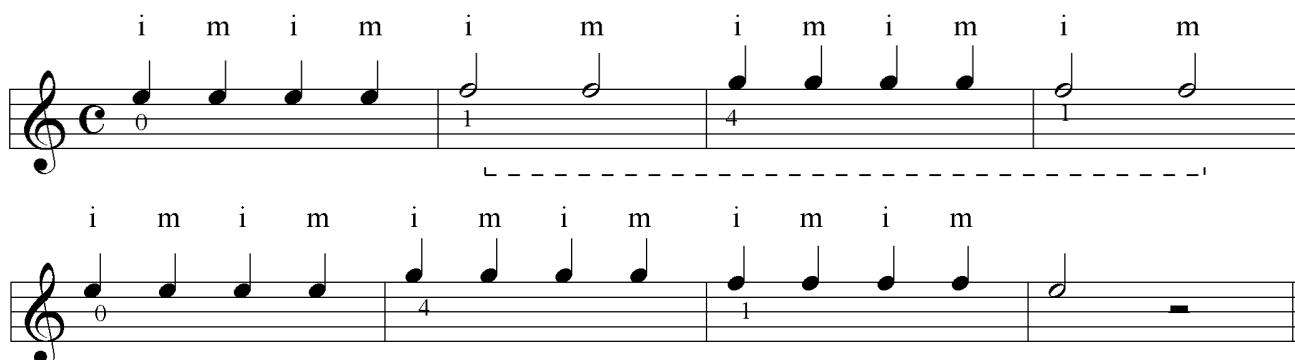

Μελετήστε τις ασκήσεις τεχνικής του 1^{ου} επιπέδου για τις ανοικτές χορδές.

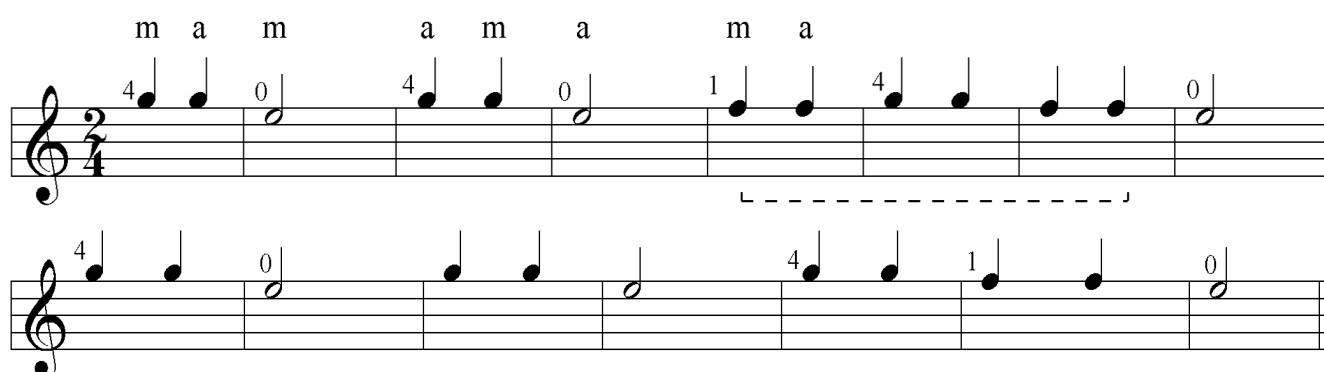
οι φθόγγοι της πρώτης θέσης στην πρώτη χορδή

Ως πρώτη θέση εννοείται η τοποθέτηση του αριστερού χεριού με το 1ο δάκτυλο στο 1ο τάστο.

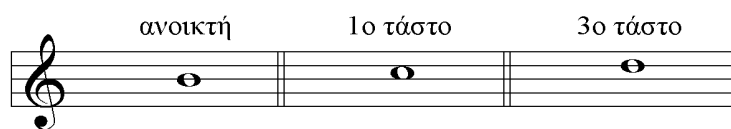
Μελετήστε τις ασκήσεις τεχνικής του 1^{ου} επιπέδου για το αριστερό χέρι.

1 Άσκηση στην πρώτη χορδή

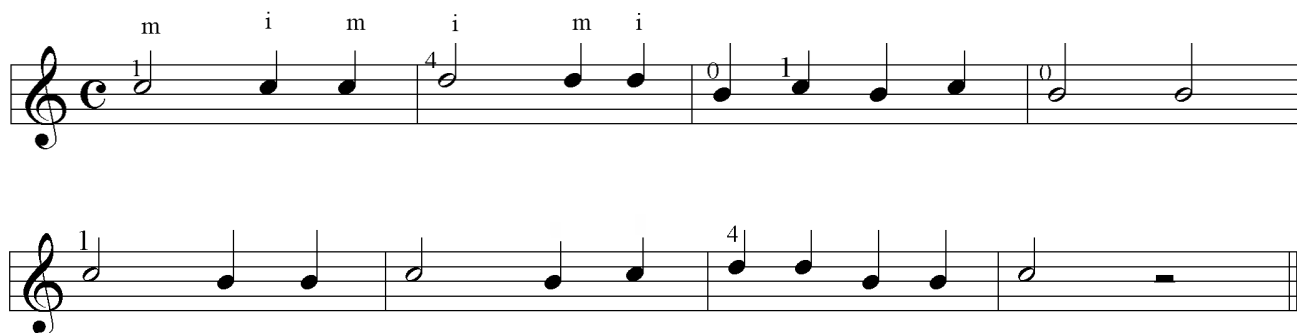
- ✓ Μη σηκώνετε τα δάκτυλα του αριστερού χεριού που συνδέονται με διακεκομμένες γραμμές, στα πρώτα μαθήματα οι γραμμές σημειώνονται, αργότερα ο μαθητής θα πρέπει να επιλέγει μόνος του ποια δάκτυλα θα κρατηθούν.
- ✓ Μελετήστε τις ασκήσεις που παίζονται με **i-m** και με **m-a**.
- ✓ Οι ασκήσεις 1 έως 5 να μελετηθούν και με 3ο δάκτυλο αντί του 4ου

2 Άσκηση στην πρώτη χορδή

οι φθόγγοι της πρώτης θέσης στην δεύτερη χορδή

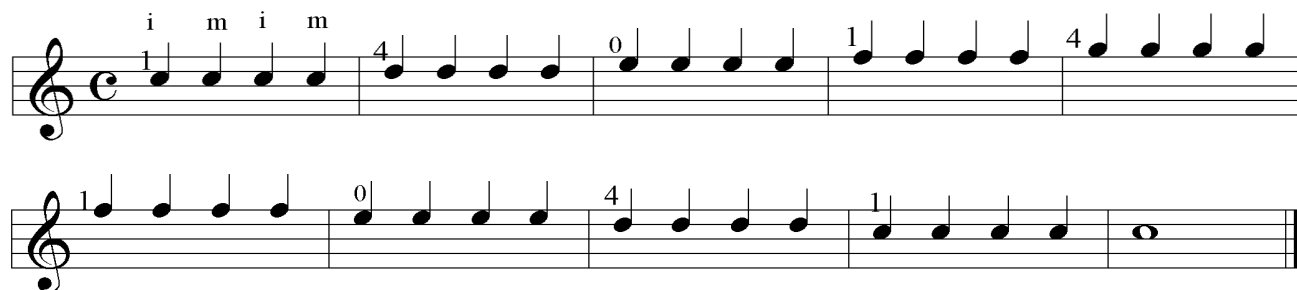

3 Άσκηση στην δεύτερη χορδή

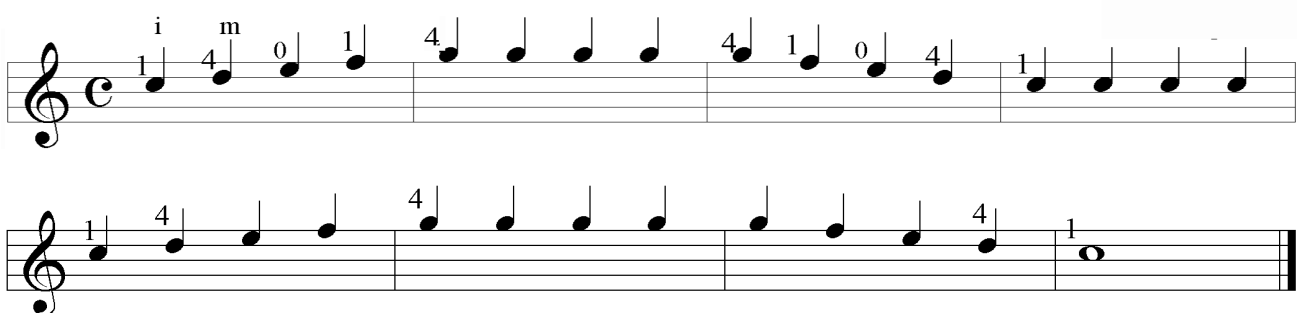
4 Άσκηση στην πρώτη και δεύτερη χορδή

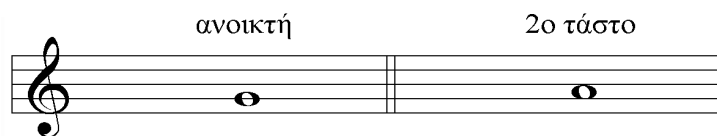
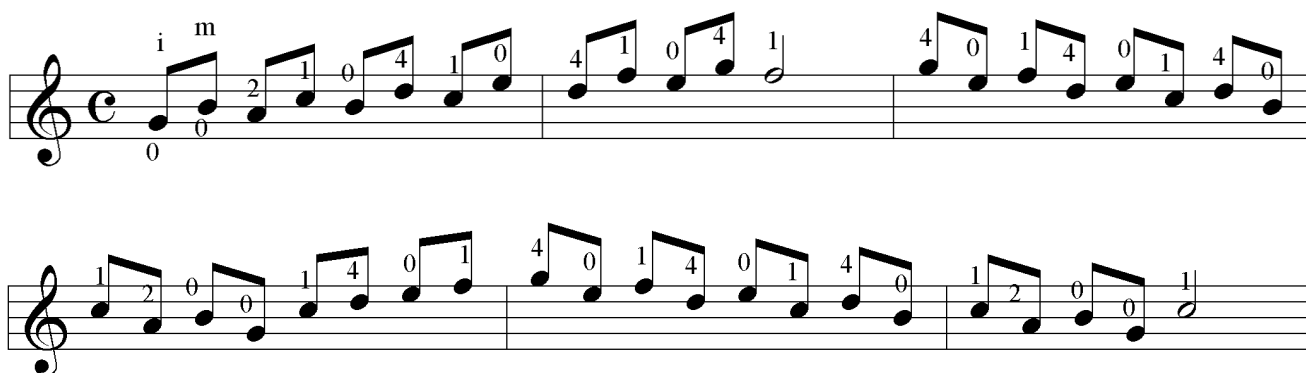
J. Sagreras

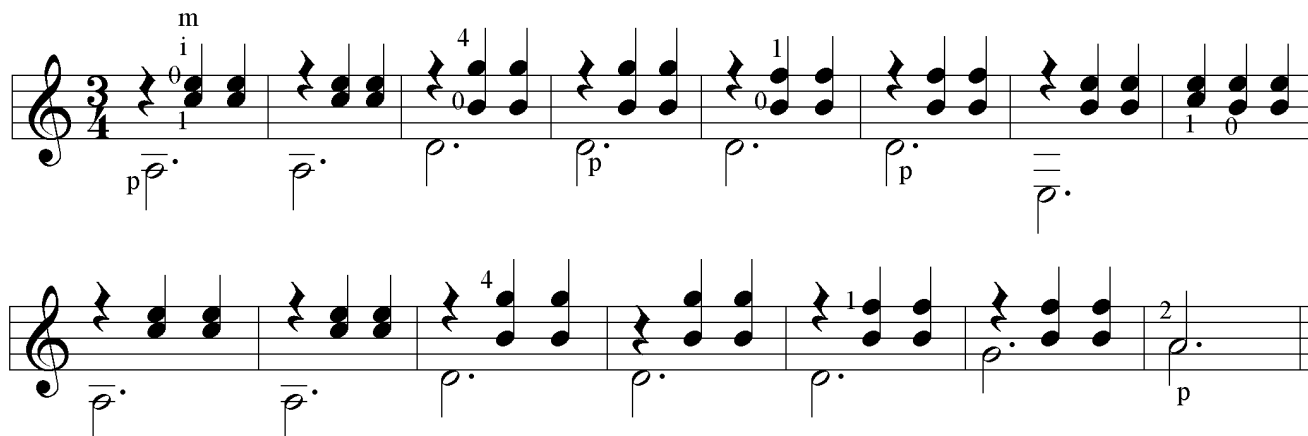

5 Άσκηση στην πρώτη και δεύτερη χορδή

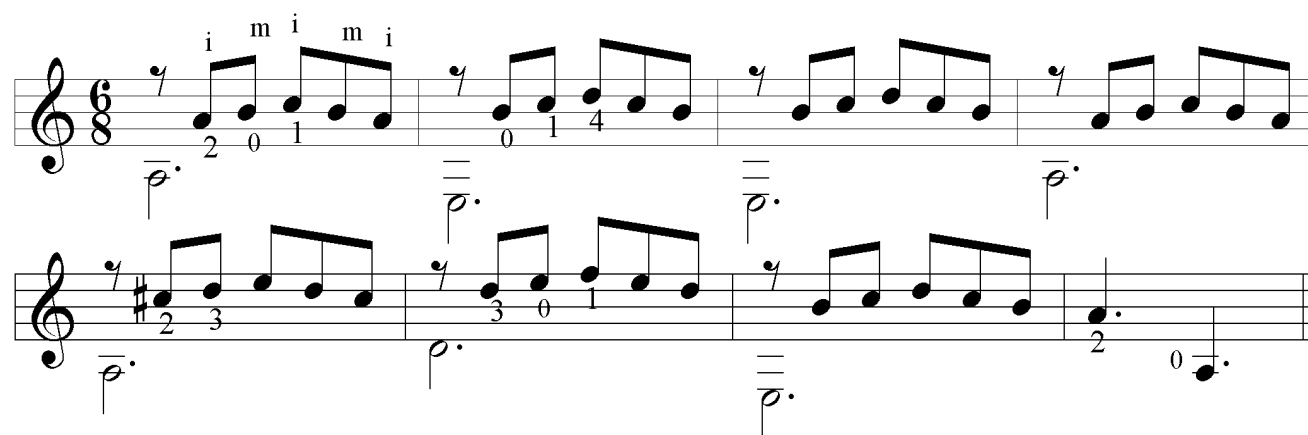
J. Sagreras

οι φθόγγοι στην τρίτη χορδή**6** Άσκηση στην τρίτη χορδή**ασκήσεις με όλους τους φθόγγους των τριών πρώτων χορδών στην πρώτη θέση****7** Άσκηση στις τρεις πρώτες χορδές**8** Άσκηση με διαστήματα 3ης

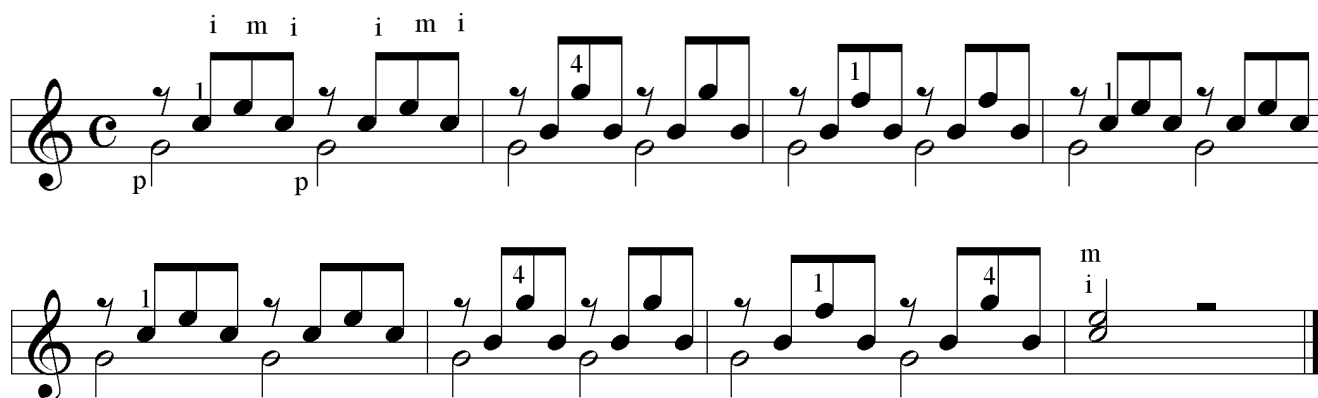
συγχορδίες και αρπίσματα**11** Άσκηση για τις δίφωνες συγχορδίες με *im* και *ma*✓ Μελετήστε την ίδια άσκηση με συγχορδίες **m-a****12** Άσκηση για τις δίφωνες συγχορδίες *im* και *ma* με μπάσα✓ Μελετήστε την ίδια άσκηση με συγχορδίες **m-a****13** Άσκηση με ανοικτές χορδές στα μπάσα

J. Sagreras

✓ Επιλέξτε και σημειώστε με διακεκομμένη γραμμή τα δάκτυλα που πρέπει να κρατηθούν.

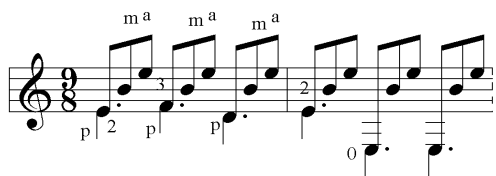

✓ Μελετήστε την ίδια άσκηση με άρπισμα **p-m-a-m**

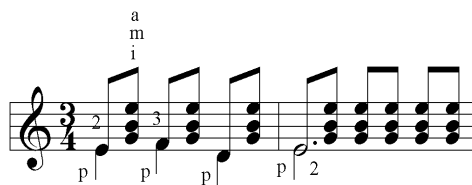

✓ Μελετήστε την προηγούμενη άσκηση με τους παρακάτω τρόπους:

17α

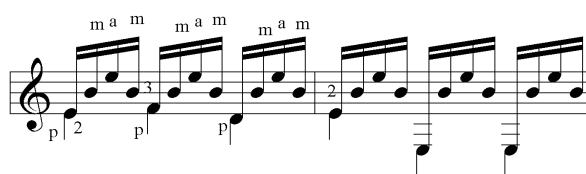

17β

κτλ.

17γ

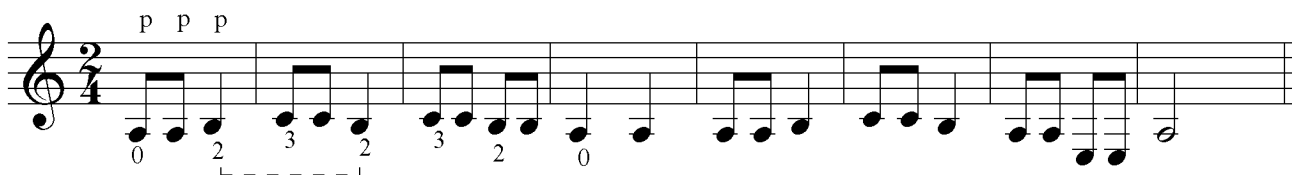
κτλ.

οι φθόγγοι στην πέμπτη χορδή

18

Άσκηση για τους φθόγγους της 5ης χορδής

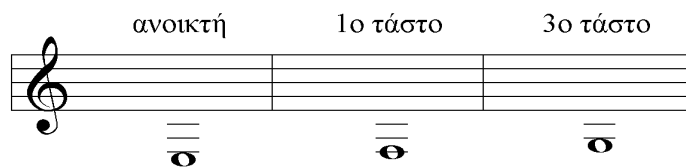
19

Διαδρομές, σπουδή με συγχορδίες *im* και μελωδία στο μπάσο

Σ. Κατηρτζόγλου

οι φθόγγοι στην έκτη χορδή

20 Το Τρένο, σπουδή για τις μπάσες νότες με αντίχειρα (p)

Σ. Κατηρτζόγλου

p

21 Andante, σπουδή για δίφωνες συγχχορδίες με p

Σ. Κατηρτζόγλου

a a

p m m

m i m i

a m a m
 m i m i

α)

β)

γ)

δ)

συνεχίστε
 όπως πριν

συνεχίστε
 όπως πριν

συνεχίστε
 όπως πριν

24

Άσκηση τρίφωνων συγχορδιών

J. Sagreras

25

Άσκηση τρίφωνων συγχορδιών

J. Sagreras

26

Άσκηση με αρπίσματα τεσσάρων δακτύλων
(εφαρμόστε τα δάκτυλα της άσκησης 25 στο αριστερό χέρι)

J. Sagreras

The musical score is written in 3/8 time and consists of six staves. The melody is written in the treble clef, and the bass line is written in the bass clef. The piece features various fingerings (i, m, a) and a bass line with triplets and slurs. The piece ends with a 'Fine' marking and a 'D.C. al Fine' instruction.

Staff 1: Treble clef, 3/8 time. Melody: i m, i m, i m i, i m. Bass line: p, p, p. Fingering: 1, 1, 1, 2, 3, 1.

Staff 2: Treble clef, 3/8 time. Melody: i m, i m, i m, i m, i m i. Bass line: p, p, p, p, p. Fingering: 0, 1, 1, 1, 2, 2, 3.

Staff 3: Treble clef, 3/8 time. Melody: i m, i m, i m, i m, a. Bass line: p, p, p, p, p. Fingering: 1, 1, 2, 3, 1. Marking: *Fine*.

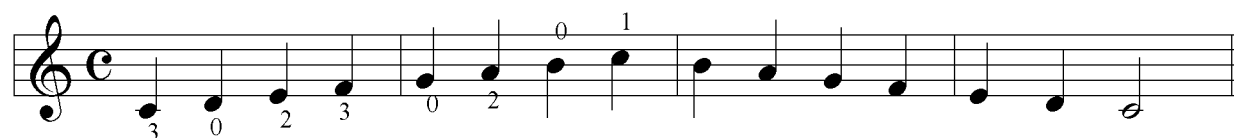
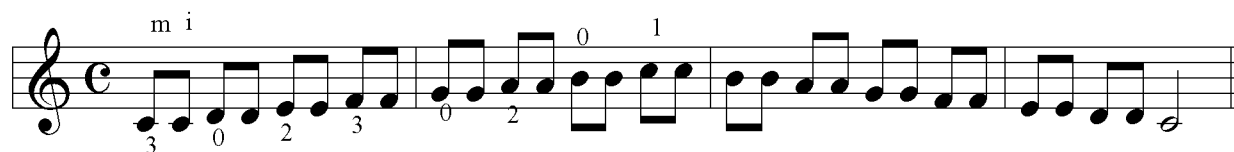
Staff 4: Treble clef, 3/8 time. Melody: m i m, i m i, m i m, i m i. Bass line: p, p, p, p, p. Fingering: 0, 1, 4, 1, 1, 2, 3.

Staff 5: Treble clef, 3/8 time. Melody: i m i, m i m, i m i. Bass line: p, p, p, p, p. Fingering: 1, 4, 1, 1, 1.

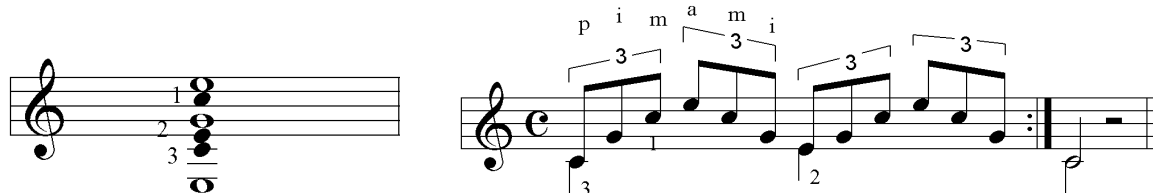
Staff 6: Treble clef, 3/8 time. Melody: m i m, i m, a. Bass line: p, p, p, p, p. Fingering: 4, 1, 3, 2, 3, 1, 0. Marking: *D.C. al Fine*.

ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΝΤΟ ΜΕΙΖΩΝ

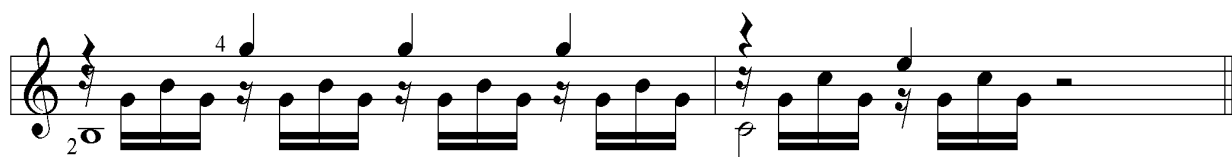
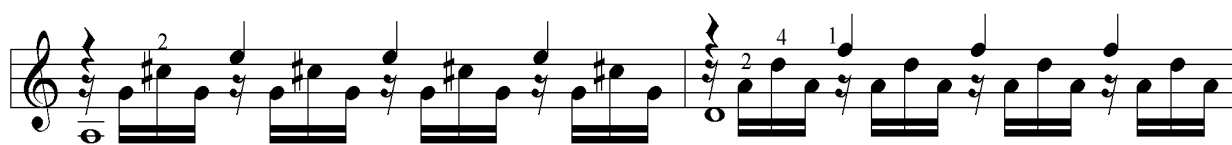
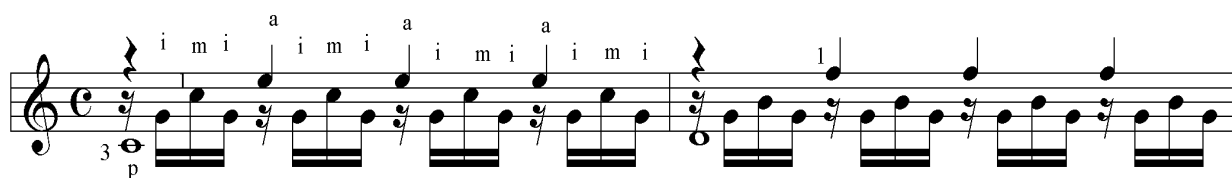
σκάλα , συγχορδία και άρπισμα σε ντο μείζονα

Μελετήστε τη σκάλα Ντο καθώς και τις λοιπές σκάλες με i-m, m-a, i-a.

28 Άσκηση αρπίσματος στη Ντο μείζονα

J. Sagreras

m a m a

p p i p i p

2 2 1 2 3 0

2 1 2 0 3 2

p m a m a a

0 1 2 3 3 2

p m a m a

0 1 2 3 3 3

m a m a

p p i p i p

2 2 1 2 0 3

m a a p i a

2 3 2 0 3 2 3

ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΛΑ ΕΛΑΣΣΩΝ

σκάλες (αρμονική - μελωδική) , συγχχορδία και άρπισμα σε λα ελάσσονα

The first exercise consists of five staves of music. The first two staves show ascending and descending scales in C major, with fingerings indicated by numbers 0-4. The third staff shows a triad (C-E-G) and a descending scale. The fourth staff shows a descending scale with fingerings. The fifth staff shows a descending scale with fingerings.

30 Σπουδή σε λα ελάσσονα

D. Aguado

The second exercise is a study in C major by D. Aguado, consisting of four staves of music. The first staff shows a descending scale with fingerings. The second staff shows a descending scale with fingerings. The third staff shows a descending scale with fingerings. The fourth staff shows a descending scale with fingerings.

The musical score is written for guitar in 3/4 time. It consists of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music features various chords and single notes, with fingerings indicated by numbers 1-4 and 'm' for the thumb. Dynamics include accents (>) and piano (p). The second staff includes first and second endings, marked with '1.' and '2.', and ends with a 'Fine' box. The third staff continues the melody with more complex fingerings and dynamics. The fourth staff also includes first and second endings. The fifth staff features a melodic line with a 'p' dynamic and a 'm' marking. The sixth staff continues the melodic development. The seventh staff includes a 'p' dynamic and a 'a' marking. The eighth staff concludes the piece with a 'D.C. al Fine' instruction in a box.

Three staves of musical notation for guitar. The first staff has a treble clef and a common time signature. It contains a melody with fingerings (1, 2, 3, 4) and dynamics (p, m, im). The second staff has a treble clef and a common time signature, continuing the melody with fingerings (1, 2, 3, 4) and dynamics (p, m, im). The third staff has a treble clef and a common time signature, continuing the melody with fingerings (1, 2, 3, 4) and dynamics (p, m, im).

ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΣΟΛ ΜΕΙΖΩΝ

σκάλα σολ μείζων

A single staff of musical notation for guitar, showing the scale of F major (σκάλα σολ μείζων) in treble clef and common time. The scale is written as a sequence of eighth notes: F, G, A, B, C, D, E, F. Fingerings are indicated above the notes: 2, 0, 1, 3, 0, 2, 3, 2. Dynamics are indicated below the notes: 3, 0, 2, 3, 0, 2, 4, 0.

συγχορδίες και άρπισμα σε σολ μείζονα

A single staff of musical notation for guitar, showing the chord of F major (συγχορδίες και άρπισμα σε σολ μείζονα) in treble clef. The chord is written as a triad: F, A, C. Fingerings are indicated below the notes: 4, 1, 2.

A single staff of musical notation for guitar, showing the arpeggiated F major chord (συγχορδίες και άρπισμα σε σολ μείζονα) in treble clef. The chord is written as a sequence of eighth notes: F, A, C, F, A, C. Fingerings are indicated above the notes: 4, 1, 2. Dynamics are indicated below the notes: 2, 1, 0, 1, 2.

A single staff of musical notation for guitar, showing the arpeggiated F major chord (συγχορδίες και άρπισμα σε σολ μείζονα) in treble clef. The chord is written as a sequence of eighth notes: F, A, C, F, A, C. Fingerings are indicated above the notes: 4, 1, 2. Dynamics are indicated below the notes: 2, 1, 0, 1, 2.

33 Καθρεπτίσματα, σπουδή για τις συγχωρδίες p - a

Σ. Κατηρτζόγλου

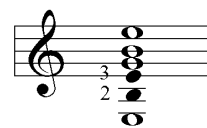
34 Σπουδή αρπίσματος στη σολ μείζονα

J. Sagreras

Musical score for Andantino, σπουδή σε σολ by F. Carulli. The score is in treble clef, key of D major, and 2/4 time. It consists of five staves of music. The first staff has a repeat sign at the end. The second staff has a repeat sign and a "Fine" marking. The third staff has a "p" dynamic marking. The fourth staff has a "p" dynamic marking. The fifth staff has a "D.C al Fine" marking. Fingerings are indicated by numbers 1-4. Accents are marked with "i", "m", and "a".

ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΜΙ ΕΛΑΣΣΩΝ

σκάλα και συγχορδία σε μι ελάσσονα

Musical score for ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΜΙ ΕΛΑΣΣΩΝ. The score is in treble clef, key of D major, and common time. It consists of two staves of music. The first staff has a key signature change to D major. The second staff has fingerings indicated by numbers 0-4 and accents marked with "i", "m", and "a".

36*Άρπισμα σε μι ελάσσονα*

p m i m m i m p m i m

37*Άρπισμα με συγχορδίες σε μι ελάσσονα*

a m i a m i a m i

38*Συγχορδίες σε μι ελάσσονα*

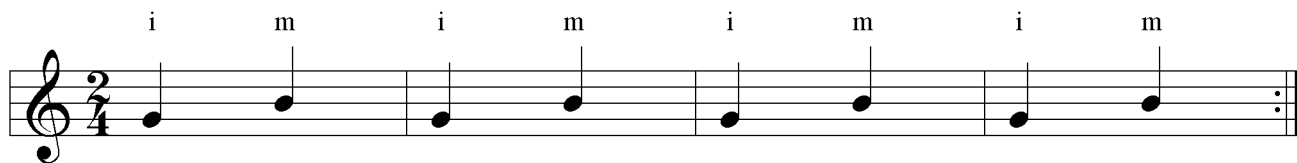
m i

m
 i
 a m i a m i
 0 1 3
 1 4 3
 p
 4 2
 4 2
 a m i
 1
 4 2
 3
 a m i
 1 2
 3 2
 3 1 2
 p
 p
 p i m
 1 2 3 2 3 2 3
 p i m
 2 0 3 2
 2 3 2 3 1 1
 4 2 4 2
 rall
 3 2 p↑

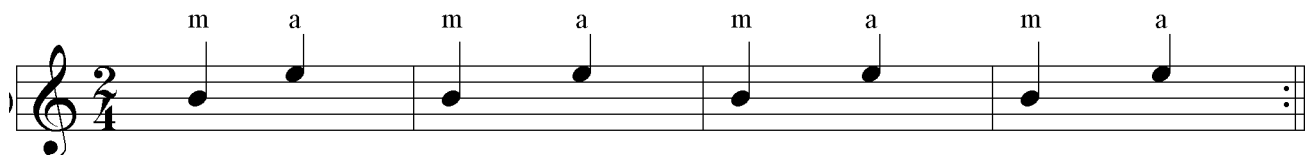

αρχικές ασκήσεις δακτύλων του δεξιού χεριού

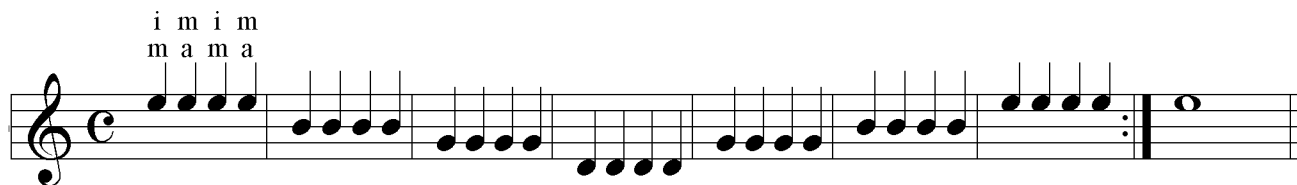
α1 Άσκηση *i* και *m* σε διαφορετικές χορδές

α2 Άσκηση *m* και *a* σε διαφορετικές χορδές

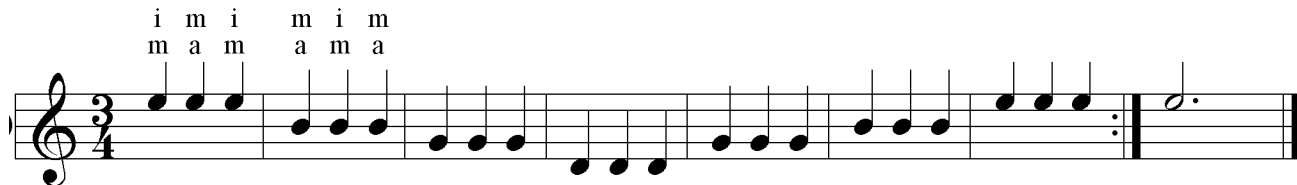

α3 Άσκηση *i - m*, και *m - a* στις ίδιες χορδές ανά τέσσερις φθόγγους

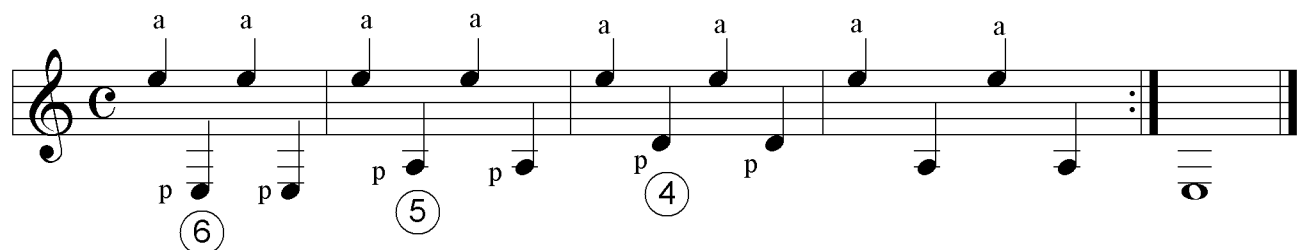

✓ να μελετηθεί και με *i-a*, *p-i*, *p-m* και *p-a* πολλές φορές.

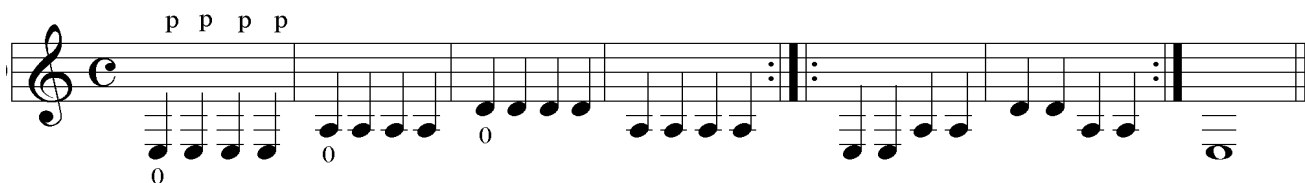
α4 Άσκηση *i - m*, και *m - a* σε τριμερές μέτρο

α5 Άσκηση *p - a*

α6 Άσκηση *p*

αρχικές ασκήσεις δακτύλων του αριστερού χεριού

α7 Άσκηση των τεσσάρων δακτύλων (1,2,3 και 4)

(κάθε φθόγγος 4 φορές)

- πιέστε ρυθμικά 4 φορές τα 4 πρώτα τάστα, με τα αντίστοιχα δάκτυλα στην 1η χορδή
- συνεχίστε με τον ίδιο τρόπο ως την 4η χορδή και πάλι πίσω ως την 1η χορδή
- μετρήστε καθώς πιέζετε και σηκώνετε τα δάκτυλα, ρυθμικά ως εξής
ε - να δυ - ο τρι - α τε(σε) - ρα
πιέζω σηκώνω πιέζω σηκώνω πιέζω σηκώνω πιέζω σηκώνω
- τα δάκτυλα που δεν κινούνται να παραμένουν στη θέση τους
- η άσκηση, για μεγαλύτερη ευκολία, μπορεί να ξεκινήσει από το 5ο ή το 6ο τάστο αντί του 1ου

αρχικές ασκήσεις δακτύλων των δύο χεριών

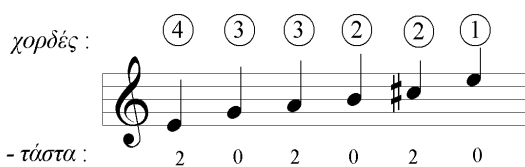
α8 Άσκηση των τεσσάρων δακτύλων (1,2,3 και 4) με im

- Επαναλάβετε την προηγούμενη άσκηση, με i και m, συγκεκριμένα:
- παίζετε κάθε φθόγγο 4 φορές με i m i m
- παίζετε κάθε φθόγγο 2 φορές με i m i m
- παίζετε κάθε φθόγγο 1 φορά με i m i m

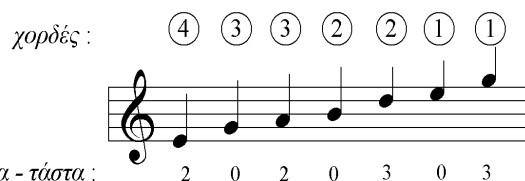
α9 Αυτοσχεδιαστικές ασκήσεις

- αυτοσχεδιάστε με κάθε έναν από τους παρακάτω συνδυασμούς φθόγων, στο ρυθμικό πρότυπο που θα σας υποδείξει ο καθηγητής σας

i

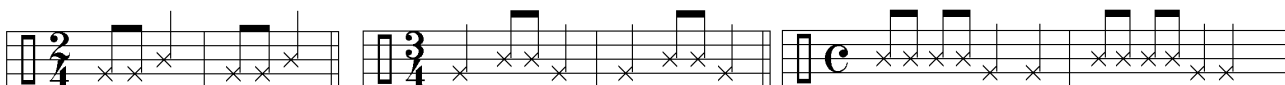
ii

iii

ρυθμικά πρότυπα:

- Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και δικά σας ρυθμικά πρότυπα

ασκήσεις ευκινησίας των δακτύλων του αριστερού

α10 Άσκηση φθόγγων 1ης θέσης διατονικά

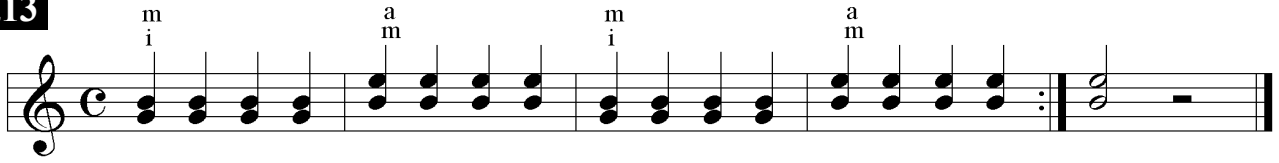
α11 Άσκηση φθόγγων 1ης θέσης χρωματικά

α12 Άσκηση 1-3ου και 2-4ου δακτύλων

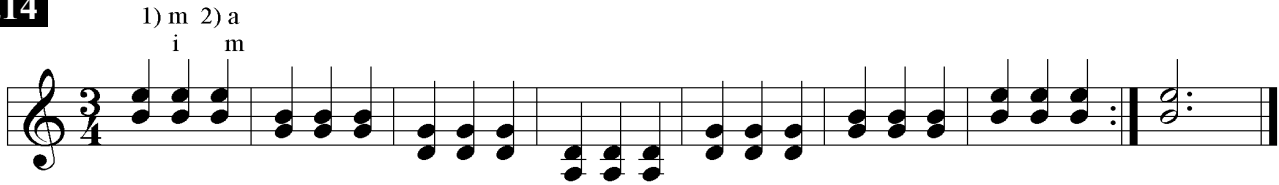
Μελετήστε την παραπάνω άσκηση με 1ο-4ο, 2ο-4ο και 3ο-4ο σάκτυλα αντι των 1-3ου και 2-4ου.

ασκήσεις με συγχορδίες

α13

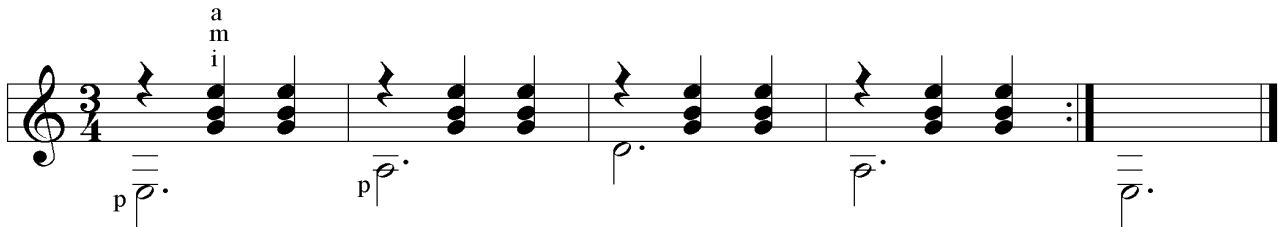
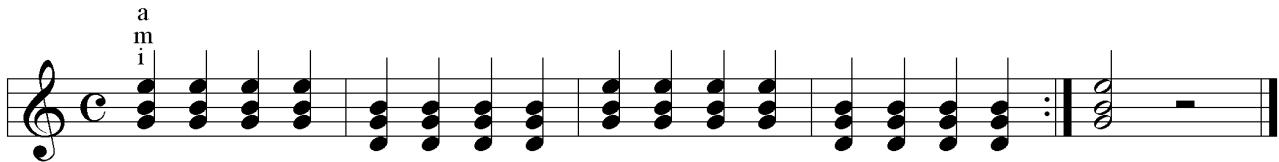
α14

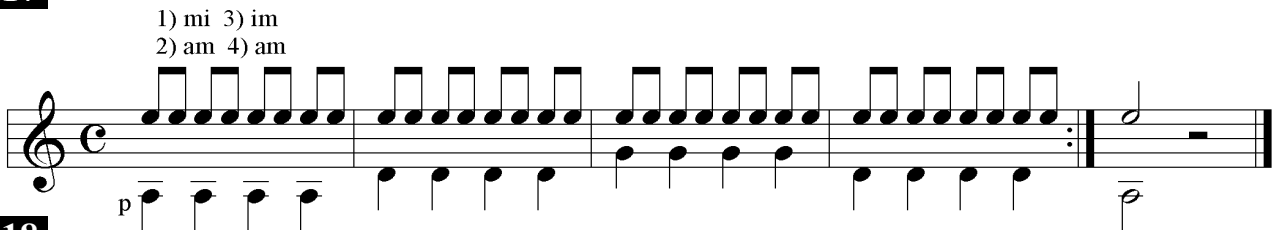
α15

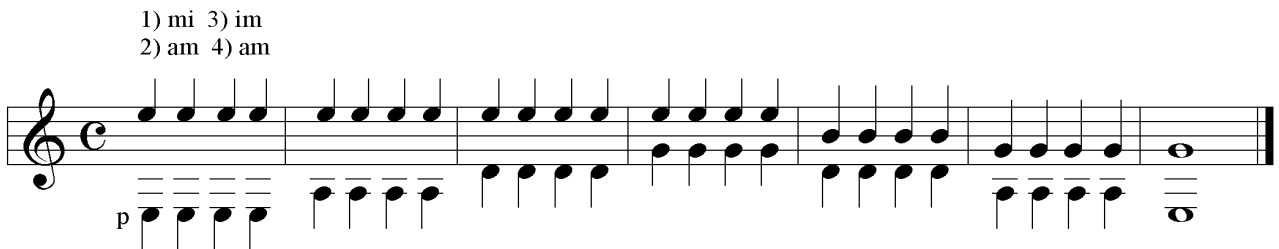
α16

α17

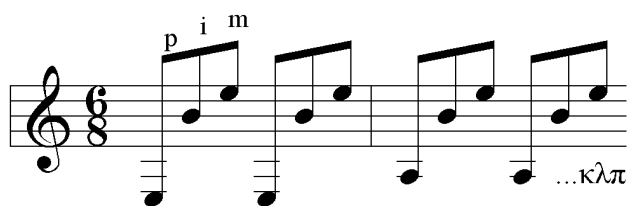

α18

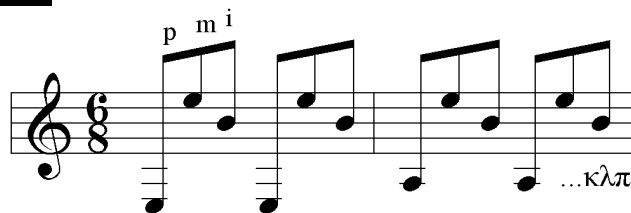

ασκήσεις με αρπίσματα

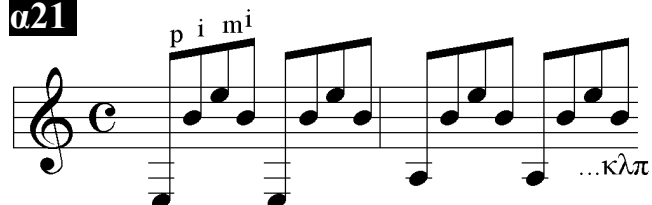
α19

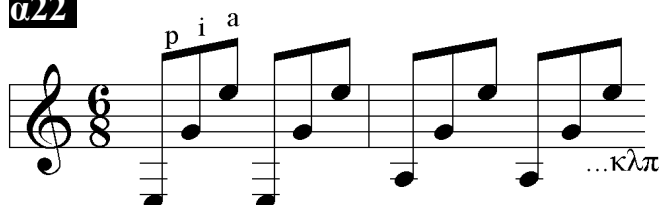
α20

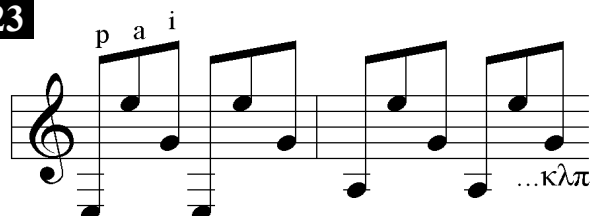
α21

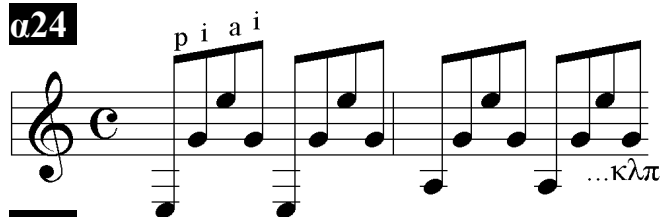
α22

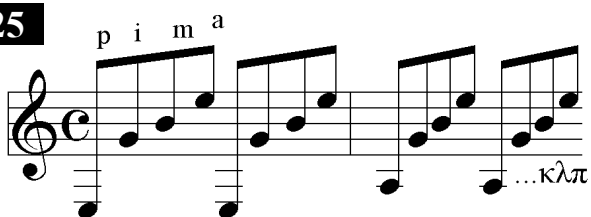
α23

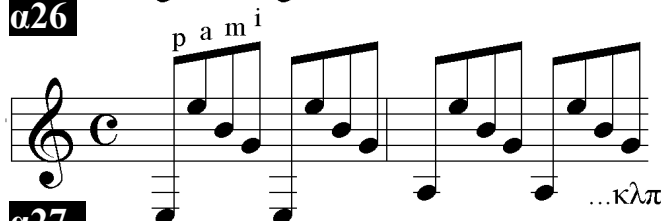
α24

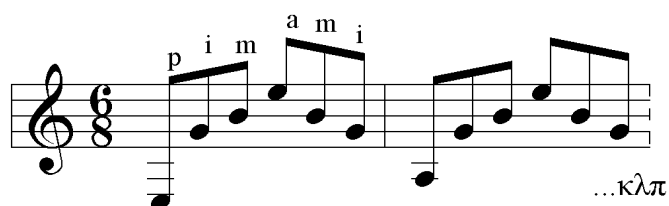
α25

α26

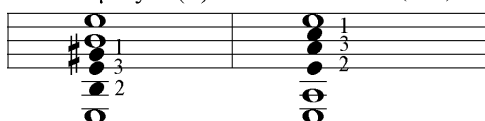

α27

- ✓ Τα αρπίσματα και τις συγχорδίες είτε μπορούν να μελετηθούν με ανοικτές χορδές, είτε να εφαρμοστούν στο αριστερό χέρι οι συγχорδίες Μι μείζων και Λα ελάσσων:

Μι μείζων (E) Λα ελάσσων (Am)

- ✓ Οι ασκήσεις α19 έως α21, να μελετηθούν και με m- a

ασκήσεις δεξιού χεριού (β' επιπέδου)

β1 Άσκηση p - i

Άσκησεις αρπισμάτων και συγχορδίων

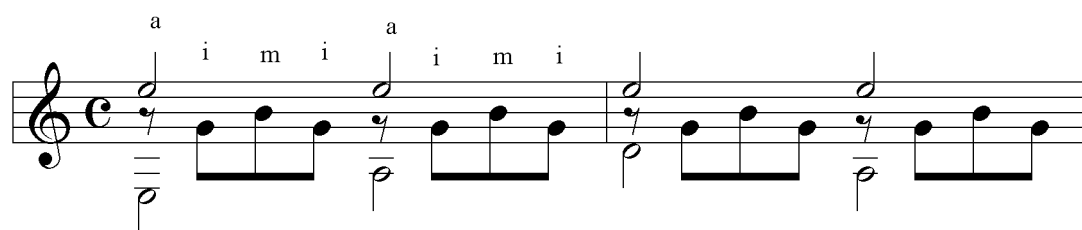
β2

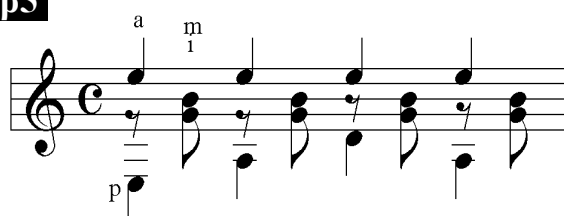
β3

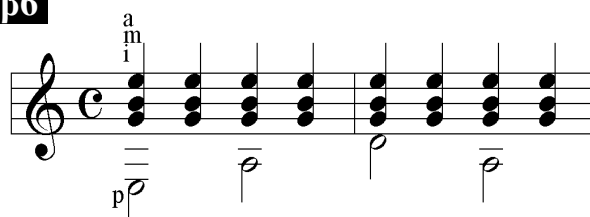
β4

β5

β6

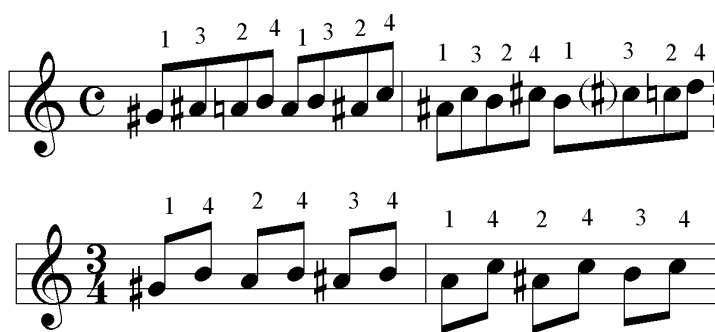
Οι προηγούμενες ασκήσεις β2 ως β6:

- να μελετηθούν με πολλές επαναλήψεις
- να εφαρμοστούν στις εύκολες θέσεις συγχορδίων (ακόρντα) που ακολουθούν.

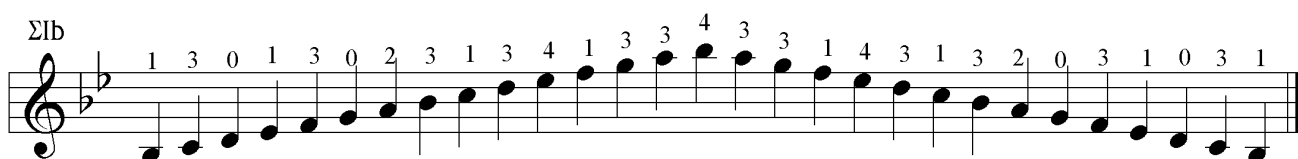
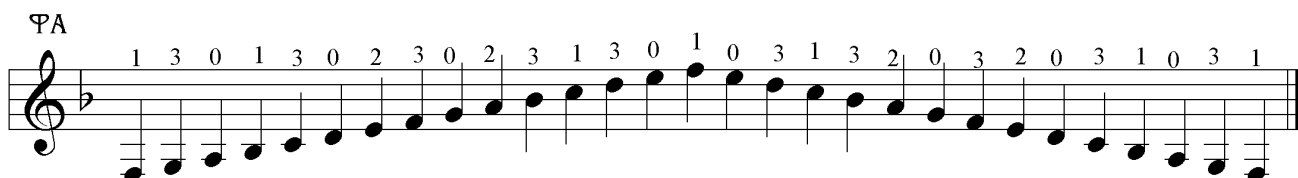
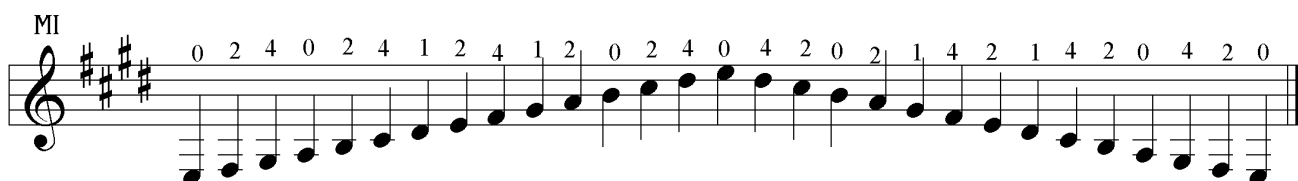
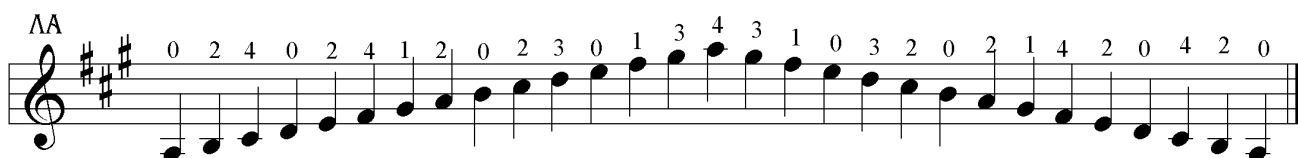
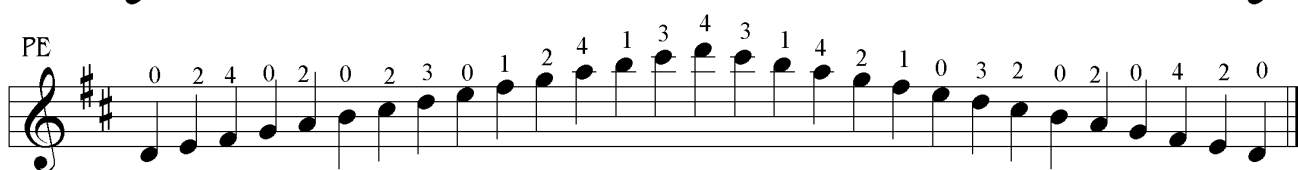
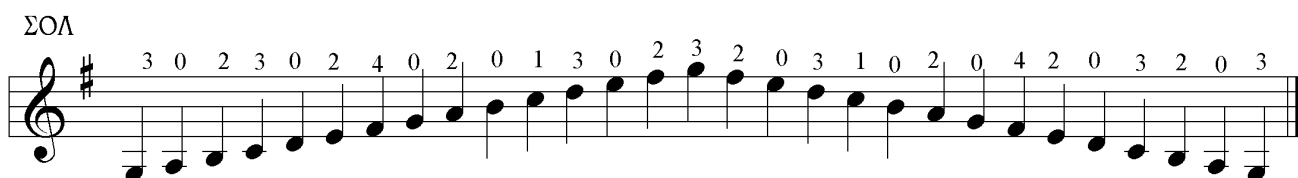
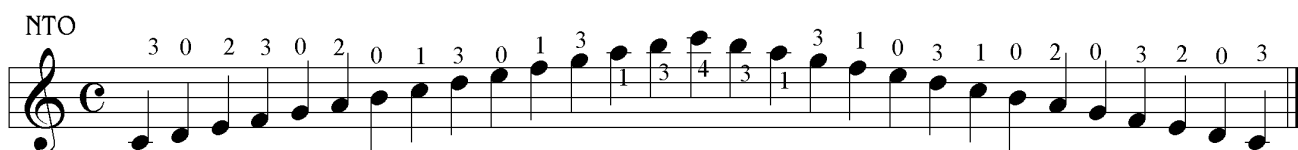
οι συνηθέστερες μείζονες σκάλες σε 2 οκτάβες

Ασκήσεις προετοιμασίας για τις σκάλες.

Να μελετηθούν:

- ✓ συνεχίζοντας με τον ίδιο τρόπο ώσπου το 4ο δάκτυλο να φτάσει στο 12ο τάστο
- ✓ σε όλες τις χορδές

Να μελετηθούν με : *im, ma,ia* και *pi*

συγχορδίες (ακόρντα) με χρήση ανοικτών χορδών

Ονοματολογία

ΓΡΑΦΗ	ΦΘΟΓΓΟΙ							Μείζων	ελάσσων
Ελληνική	Nτο	Ρε	Μι	Φα	Σολ	Λα	Σι	Nτο +	Nτο-
Λατινική*	Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Si	Do maj	Do min
Αγγλοσαξωνική**	C	D	E	F	G	A	B	C	Cm

* Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Ρωσία (χώρες με καθολικό θρήσκευμα)

** Αγγλία, ΗΠΑ, Γερμανία (χώρες με προτεσταντικό θρήσκευμα)

- Στα ακόρντα που ακολουθούν θα τηρήσουμε την Αγγλοσαξωνική γραφή ως συνηθέστερη, επικρατέστερη και κυρίως απλούστερη.
- Οι φθόγγοι τετάρτων αναπαριστούν κλειστές (πατημένες) χορδές, ενώ τα μισά ανοικτές χορδές.
- Τα fretboards (κουτάκια) αποτελούν μια πιο εύκολη απεικόνιση της ταστιέρας.

The diagram illustrates the fingerings for various open-string chords on a guitar. Each chord is represented by a fretboard diagram and a musical staff with finger numbers (1-4) indicating the fretting hand positions.

Top Row:

- C:** Fretboard diagram and staff showing open strings (Nτο+).
- Dm:** Fretboard diagram and staff showing 1st fret (ρε-).
- Em:** Fretboard diagram and staff showing 2nd fret (μι-).
- G:** Fretboard diagram and staff showing 3rd fret (Σολ+).
- G7:** Fretboard diagram and staff showing 3rd fret (Σολ7+).
- Am:** Fretboard diagram and staff showing 1st fret (λα-).

Bottom Row:

- D:** Fretboard diagram and staff showing 2nd fret (Ρε+).
- A:** Fretboard diagram and staff showing 4th fret (Λα+).
- E:** Fretboard diagram and staff showing 1st fret (Μι+).
- B7:** Fretboard diagram and staff showing 4th fret (Σι7+).

Εξασκηθείτε στις αλλαγές από το ένα ακόρντο στο άλλο:

- Αλλάζοντας μόνο το αριστερό χέρι (πατήματα)
- Χρησιμοποιώντας τύπους συνοδείας, όπως συγχορδίες και αρπίσματα, από τις ασκήσεις του δεξιού χεριού
- Εφαρμόστε τα παραπάνω σε απλά τραγούδια
- Προσπαθήστε να τραγουδήσετε ταυτόχρονα με τη συνοδεία

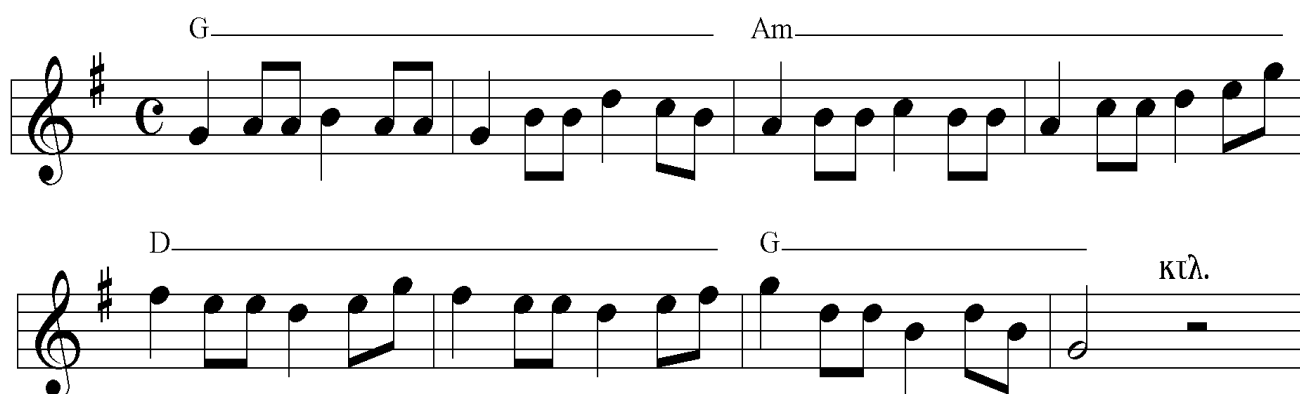
β7 ΝΤΟ Μείζων

- Συμπληρώστε, δακτυλοθετήστε και παίξτε τη μελωδία που ακολουθεί, έτσι ώστε να έχουμε ένα καλαίσθητο αποτέλεσμα.
- Χρησιμοποιήστε τις διάρκειες που βρίσκονται από πάνω ή δικές σας.

β8 ΣΟΛ Μείζων

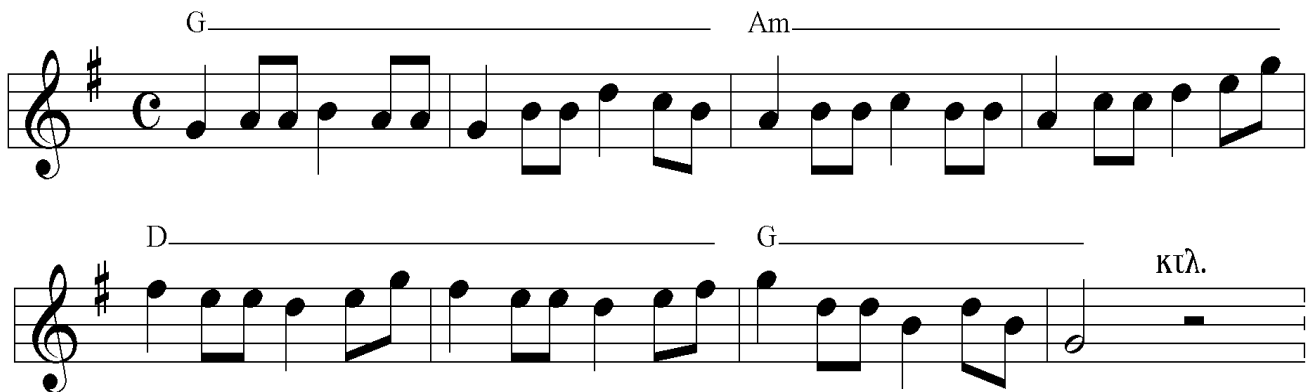
- Αυτοσχεδιάστε με υλικό τις νότες της κλίμακας πάνω στη συνοδεία που παίζει ο(η) δάσκαλός(α) σας.
- Προτεινόμενο υλικό αυτοσχεδιασμού: Σε μέτρο 4/4 Δάσκαλος: κύκλος ακόρντων 2G (Σολ)¹, 2Am (λα), 2D (Ρε), 2G. Παράδειγμα:

¹ Με κεφαλαία αρχικά γράμματα : μείζονες συγχορδίες, με πεζά: ελάσσονες.

β8 ΣΟΛ Μείζων

- Αυτοσχεδιάστε με υλικό τις νότες της κλίμακας πάνω στη συνοδεία που παίζει ο(η) δάσκαλός(α) σας.
- Προτεινόμενο υλικό αυτοσχεδιασμού: Σε μέτρο 4/4 Δάσκαλος: κύκλος ακόρντων 2G (Σολ)¹, 2Am (λα), 2D (Ρε), 2G. Παράδειγμα:

β9 ΡΕ Μείζων

- Βρείτε που πρέπει να τοποθετηθούν οι συγχορδίες D , G και A (Λα) , ώστε να συνοδέψετε σωστά την παρακάτω μελωδία.
- Βρείτε επίσης έναν τρόπο συνοδείας στο δεξί χέρι που να αντιστοιχεί στο μέτρο και τον ρυθμό της μελωδίας.
- Τέλος παίζετε τη συνοδεία καθώς ο(η) δάσκαλός(α) σας παίζει τη μελωδία

β10 ΛΑ Μείζων

- Βρείτε που πρέπει να τοποθετηθούν οι συγχορδίες A , D και E , ώστε να συνοδέψετε σωστά

¹ Με κεφαλαία αρχικά γράμματα : μείζονες συγχορδίες, με πεζά: ελάσσονες.

β11**ΜΙ Μείζων**

- Συμπληρώστε και παίξτε τη μελωδία που ακολουθεί
- μεταφέρετε την (transport) στη σκάλα ΡΕ μείζονα

Menuet

The image shows four staves of musical notation. The first two staves contain a melody in F# major (three sharps) and 3/4 time. The first staff starts with a treble clef and a key signature of three sharps. The melody begins on G4. The second staff continues the melody. The third and fourth staves are empty, providing space for the student to practice the melody.

β12**ΦΑ Μείζων**

- Αυτοσχεδιάστε με υλικό τις νότες της κλίμακας πάνω στη συνοδεία που παίζει ο(η) δάσκαλός(α) σας.

β13

- Βρείτε τα ακόρντα και τον τρόπο συνοδείας στο παρακάτω τραγούδι που είναι γραμμένο στην κλίμακα ΝΤΟ μείζονα.

Το Ακορντεόν (Μ. Λοΐζος)

The image shows two staves of musical notation for the song 'Το Ακορντεόν' (The Accordion) by M. Loizos. The melody is in D major (two sharps) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes.

Στη γει-το - νιά μου την πα-λιά ει-χα 'να φί - λο που ή - ξε - ρε και έ-παι - ζε τ'ακορντε - όν

λα λα λα λα λα λα ...

Η **κλασσική κιθάρα** είναι **έγχορδο νυκτό** μουσικό όργανο και σύμφωνα με το σύστημα ταξινόμησης Hornbostel-Sachs, ανήκει στα **χορδόφωνα**. Στη σύγχρονη εκδοχή της, αποτελείται συνήθως από **έξι χορδές**, ωστόσο συναντώνται και παραλλαγές με επτά, οκτώ ή και δέκα χορδές.

Παρότι στη σύγχρονη εποχή καθιερώθηκε ως το εθνικό μουσικό όργανο της **Ισπανίας**, η κιθάρα είναι παγκοσμίως ένα από τα πιο γνωστά και αγαπητά μουσικά όργανα. Αν και όλοι ξέρουμε τι είναι η κιθάρα, ας επιχειρήσουμε να την περιγράψουμε ξεκινώντας από τις απαρχές της ιστορίας της.

Φαίνεται ότι οι **ρίζες της κιθάρας** ξεκινούν κάπου στα βάθη της αρχαίας **Βαβυλωνίας** και **Ασσυρίας**. Η λέξη «**Ταρ**», βασική ρίζα της ονομασίας του οργάνου, στα αρχαία περσικά σημαίνει **χορδή**. Στην Αίγυπτο και τη Ρώμη μουσικά όργανα είχαν χαρακτηριστικά, τα οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως οι πρόγονοι της κιθάρας, ενώ η αρχαία Ελληνική κιθάρα οργανολογικά μοιάζει με την αρχαία λύρα (είδος άρπας)*.

Η **Μαυριτανική κιθάρα** (Guitarra Morisca) μεταφέρθηκε και εισήχθη από τους Μαυριτανούς τον μεσαίωνα κατά την κατάκτηση της Ισπανίας. Ωστόσο, η **Λατινική κιθάρα** (Guitarra Latina) φαίνεται να είναι ο τύπος του οργάνου που αναμφίβολα εξελίχθηκε σε κλασσική κιθάρα, με τη μοντέρνα σημερινή μορφή.

Η διαδρομή της λέξης “κιθάρα” φαίνεται να αρχίζει από την αρχαία **Περσία** (sihtar) περνά από την αρχαία **Ελλάδα** (κιθάρα) στην **Ρώμη** (cithara) και καταλήγει μέσω των **Μαυριτανών** στην **Ισπανία** (guitarra) και στους **Αγγλοσάξονες** (guitar).

1) Tanburs, 2000-1500 π.χ.,
Εθνικό Μουσείο Ιράν

(2) Ελληνική κιθάρα

(3) Ρωμαϊκή κιθάρα,
Lincoln University

(4) guitarra Latina
και guitarra Morisca

Κατά το **Μεσαίωνα** είχε παρατηρηθεί η συνύπαρξη τρίχορδων, τετράχορδων αλλά και πεντάχορδων μουσικών οργάνων. Το 15ο αιώνα η κιθάρα με τέσσερις διπλές χορδές διακρίθηκε για τη δημοτικότητά της.

Το 16ο αιώνα σταδιακά αντικαταστάθηκε και αυτό το μουσικό όργανο με τη σειρά του από ένα άλλο, το οποίο έμοιαζε πολύ με κιθάρα και είχε **πέντε διπλές χορδές**. Οι κιθάρες του 16ου αιώνα περιγράφονται ως vihuela την εποχή του Luis Milan, Rizzio Guitar στη Γαλλία και chitarra battente στην Ιταλία. Μερικές από αυτές υπάρχουν ακόμα και σήμερα.

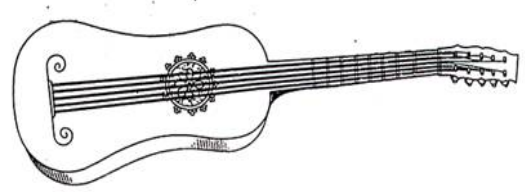
Τους πρώτους ευρωπαϊκούς προγόνους της σημερινής κιθάρας τους συναντάμε στο μεσαίωνα. Στο μεσαίωνα επίσης συναντάμε και το συγγενές έγχορδο **λαούτο**, απ' το οποίο η κιθάρα έχει δανειστεί ένα μεγάλο μέρος του **ρεπερτορίου** της.

* Η αρχαία κιθάρα ήταν και το αγαπημένο όργανο του θεού Απόλλωνα έμοιαζε περισσότερο με τη λύρα από την οποία διέφερε κατά το ηχείο. Το ηχείο της λύρας ήταν από όστρακο χελώνας ενώ της κιθάρας ήταν ξύλινο. Η τέχνη του τραγουδιού με συνοδεία κιθάρας ή λύρας εθεωρείτο απαραίτητο στοιχείο της μόρφωσης των αρχαίων Ελλήνων. Οι μουσικοί που έπαιζαν κιθάρα λεγόταν κιθαρωδοί, λάμβαναν μέρος σε μουσικούς αγώνες, έπαιζαν στα συμπόσια και στα πανηγύρια και φορούσαν ειδική μεγαλοπρεπή στολή, την στολή του κιθαρωδού. Τέτοια στολή φοράει και ο θεός Απόλλωνας ως κιθαρωδός στο άγαλμα του γλύπτη Σκόπα.

5) Τετράχορδη κιθάρα

6) Πεντάχορδη κιθάρα

(7) Αναγεννησιακή κιθάρα 15ος αι.

Το λαούτο στην πρώτη του μορφή δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα κλαδί λυγισμένο σαν τόξο, πάνω στο οποίο τεντώνουν πολλές εντέρινες χορδές. Το χρησιμοποιούσαν οι μεσοποτάμιοι λαοί για να συνοδεύουν τα τραγούδια τους, τοποθετώντας μάλιστα συχνά μια νεροκολοκύθα στο κάτω μέρος, για αντηχείο. Άλλωστε, στα αραβικά al ud σημαίνει “το κλαδί”, “το ξύλο”. Από εκεί μέχρι το λα – ουντ (laud, la: γαλλικό άρθρο) , ο δρόμος είναι μικρός.

Το λαούτο φέρνουν πρώτοι στην Ευρώπη οι Μαυριτανοί, κατακτητές της Ισπανίας και οι κάτοικοι αυτής της χώρας ξετρελαίνονται με τον ήχο του. Πολύ περισσότερο, όταν οι **Σταυροφόροι** του 11^{ου} αιώνα φέρνουν μαζί τους από τους Αγίους Τόπους και το **αραβικό λαούτο**, με τις τέσσερις χορδές που παίζονταν με φτερό χήνας.

Ως τα τέλη του 13^{ου} αιώνα βρίσκουμε σημαντικές αλλαγές σ’ αυτό το όργανο που αποκτά διαδοχικά τέσσερα, πέντε κι έξι ζευγάρια χορδών και συνοδεύει τους **τροβαδούρους** στις

περιπλανήσεις τους.

Το κούρδισμά του γίνεται συνήθως στις νότες Sol - Re - La - Fa# - Do - Sol, αν και υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι, ενώ το **σχήματος αχλαδιού** σώμα του διατηρείται αναλλοίωτο ως τις μέρες μας, μόνο που οι παραδοσιακά εντέρινες χορδές έχουν πια εγκαταλειφθεί, δίνοντας τη θέση τους στις αρκετά φτηνότερες, αλλά όχι και ποιοτικά καλύτερες πλαστικές και μεταλλικές χορδές. Οι συνθέτες για αυτά τα μουσικά όργανα έγραψαν κυρίως σε σημειογραφία ταμπουλατούρας.

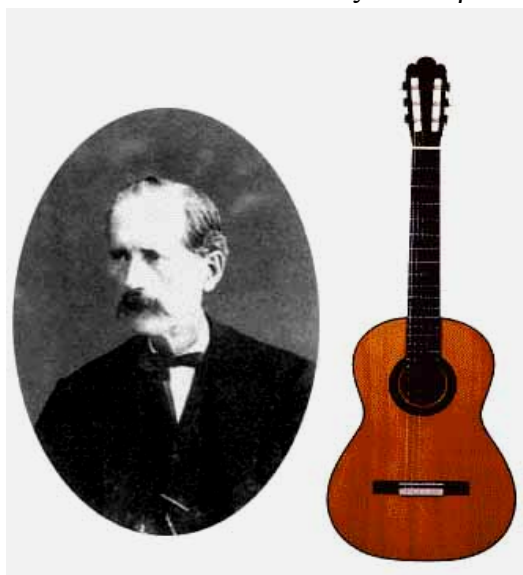
(8) αναγεννησιακό λαούτο 15ος αιώνας

Συνεχίζοντας την ιστορική διαδρομή της κιθάρας βρίσκουμε την **Ιταλία** ως πρωτεύουσα του κιθαριστικού κόσμου κατά τον 17ο αιώνα. Οι **Ιταλοί** συνθέτες έγραψαν ένα μεγάλο αριθμό σημαντικών έργων. Όπως οι κιθαριστές και οι κατασκευαστές των οργάνων , έτσι και αυτοί ταξίδευαν συχνά.

Στη **Γαλλία** η κιθάρα έγινε το όργανο της αριστοκρατίας και των ευγενών. Παρόλα αυτά, η **Ισπανική Σχολή** της κλασσικής κιθάρας και η κατασκευή της Ισπανικής κιθάρας άρχισε να ακμάζει μόλις μετά το τέλος του 18ου αιώνα.

(10) Κιθάρα του 17ου αιώνα έδωσαν τη θέση τους σε μικρούς κυλίνδρους που περιστρέφονται μέσω ενός απλού βιδωτού μηχανισμού.

(11) Antonio Torres (1817-1892)
και κιθάρα κατασκευής Torres

Το μπράτσο ανυψώθηκε ελάχιστα πάνω από το επίπεδο του ηχείου και εκτείνεται πλέον κατά μήκος του ως την αρχή του στρογγυλού ανοίγματος. Το ηχείο έγινε πιο πλατύ και πιο ρηχό μ' ένα εξαιρετικά λεπτό καπάκι, για την αύξηση της έντασης.

Εσωτερικά, οι εγκάρσιες μπάρες που ενίσχυαν το ηχείο αντικαταστάθηκαν από ακτινωτές που απλώνονται σε σχήμα βεντάλιας κάτω από το στρογγυλό άνοιγμα του ηχείου. Έτσι δημιουργήθηκε η κλασσική κιθάρα, με 3 χορδές από έντερο ζώου και 3 μεταξένιες, περιτυλιγμένες με λεπτό σπιδράλ σύρμα (σήμερα χρησιμοποιείται πλαστικό ή νάιλον στη θέση του εντέρου).

Επίσης, εμφανίστηκαν και άλλες ποικιλίες όπως η **12χορδη κιθάρα**, η **χαβανέζικη** κιθάρα η **μεξικάνικη χαράνα**, η **νοτιοαμερικάνικη τσαράνγκο** και η **ακουστική** κιθάρα.

Στον 20ο αιώνα ο **Αντρέ Σεγκόβια** έδωσε στην κιθάρα μεγαλύτερο κύρος ως όργανο συναυλιών και συνθέτες όπως ο Εϊτόρε Βίλα-Λόμπος και Μανουέλ ντε Φάλλια έγραψαν σοβαρά έργα για το όργανο αυτό. Μεγάλα σύγχρονα «ονόματα» στο χώρο της κλασσικής κιθάρας θεωρούνται εκτός του Αντρέ **Σεγκόβια** (που την καθιέρωσε ως όργανο ικανό να παίζει δίπλα σε μια συμφωνική ορχήστρα και προέτρεψε να γραφτούν μεγάλα έργα γι' αυτήν), αλλά και οι Τζούλιαν **Μπριμ**, Τζων **Γουίλλιαμς**, Τουρίμπο **Σάντος** κ.α.

Η Ιστορία της κιθάρας συνεχίζει και εμπλέκεται με την ανακάλυψη του ηλεκτρισμού τη δεκαετία του 1930. Η ιστορία αυτή αρχίζει με τον Leo Fender και τον Gibson κατασκευαστές της **ηλεκτρικής** κιθάρας, ενώ πρόσφατα έχει κάνει και την εμφάνισή της η **κιθάρα Midi**.

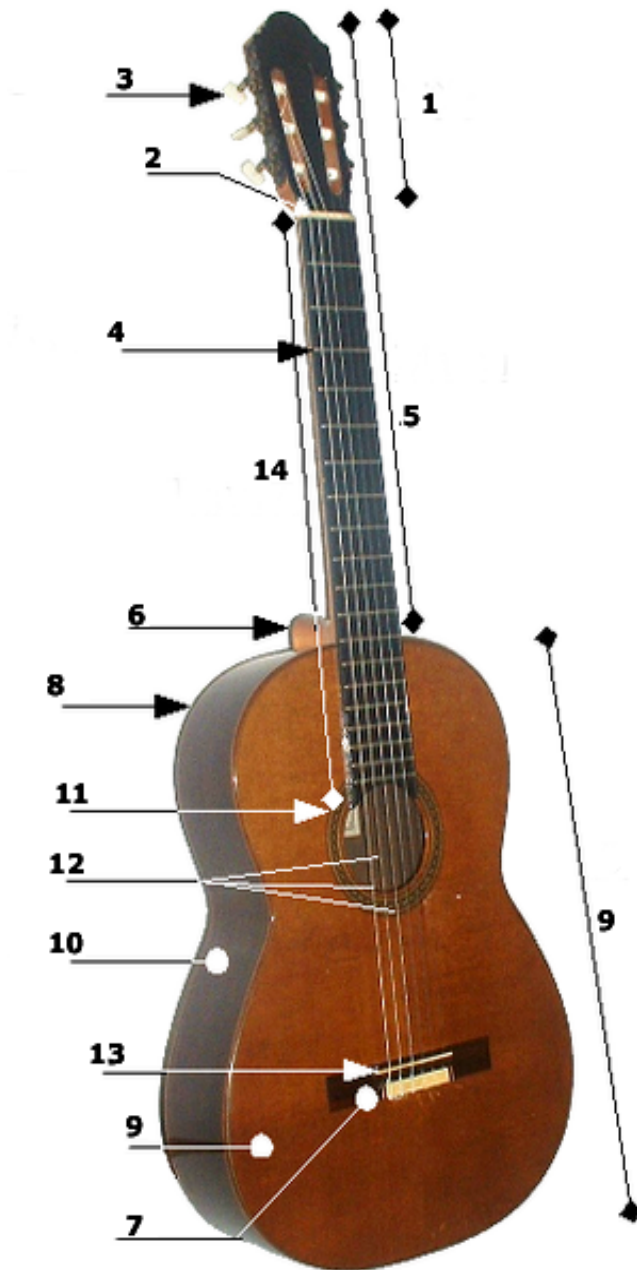

(12) ηλεκτρικές κιθάρες Gibson και Fender

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

Το ξύλινο σκάφος (**ηχείο**) της αποτελείται από δύο επιφάνειες. Η επάνω επιφάνεια είναι συνήθως φτιαγμένη από ξύλο **έλατου** ή **κέδρου** και η κάτω από **σφεντάμι** ή **παλίσανδρο**. Λίγο πιο κάτω από τη μέση έχει ένα κυκλικό άνοιγμα που λέγεται **ρόδακας** (τρύπα), και στο επάνω μέρος υπάρχει ο **βραχίονας** που καταλήγει σε κεφαλή με **κλειδιά**, τα οποία ελέγχουν την τάση (το τέντωμα) των χορδών.

1. Κεφαλή
2. Μικρός καβαλάρης
3. Κλειδιά
4. Τάστα
5. Μπράτσο
6. Τακούνι Σώμα
7. Μεγάλος καβαλάρης
8. Πίσω μέρος
9. Καπάκι
10. Πλαϊνά
11. Τρύπα και ροζέτα
12. Χορδές
13. Γέφυρα
14. Ταστιέρα

42 *Valse*, σπουδή για το μισό μπαρέ

Σ. Κατηριζόγλου

1/2BII

Τονίστε το μπάσο

1/2BII

rit. a tempo

Απ' την αρχή ως το Φ και CODA

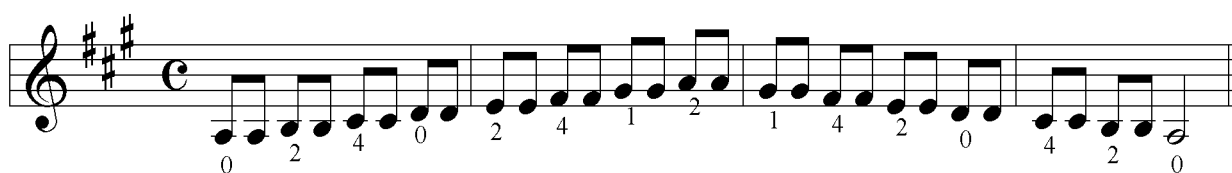
CODA

1/2BII 1/2BIII 1/2BII

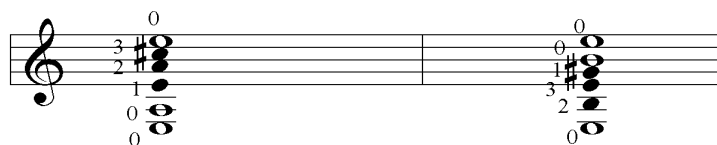
raff. . .

Τονικότητα Λα Μειζων

σκάλα λα μείζων

συγχορδίες και αρπίσματα σε λα μείζονα

$$\Lambda\alpha + (A)$$
$$M_{l+}(E)$$

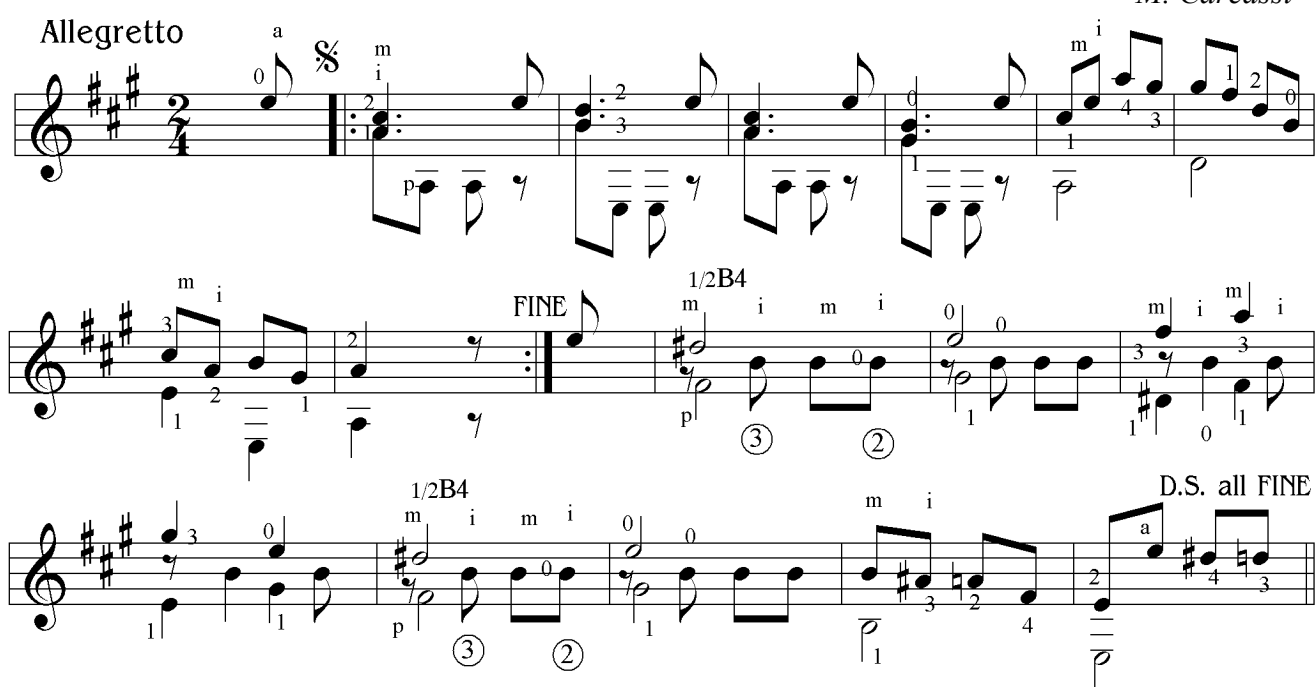
43 Άσκηση με συγχορδίες

44 Σπουδή

M. Carcassi

Allegretto

i m i a i m i a i m i a i m i
 p
 p
 p i m i p i m i i m i a i m i
 p i m i i m i a i m i
 p
 C1-----, C1-----,
 p *rall.* . . . p

ΤΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΜΙ ΜΕΙΖΩΝ

σκάλα μι μείζων

συγχορδίες και αρπίσματα σε μι μείζωνα

ΜΙ+ (E)

ΣΙ⁷+ (B⁷)

46 Άσκηση με συγχορδίες

47 Allegretto, σπουδή (μέρος)

F. Carulli

Moderato

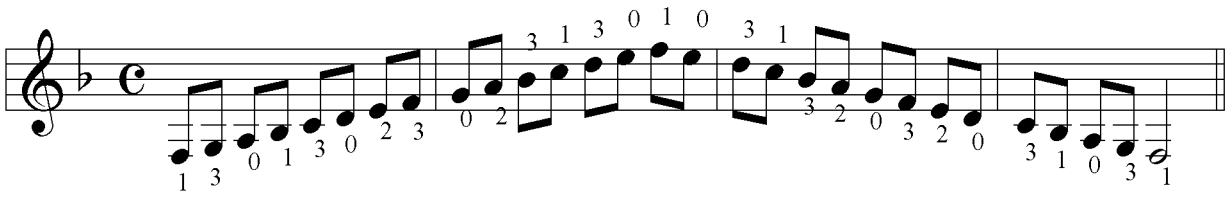
p *f* *rit.* *a tempo* *f* *molto rit...* *a tempo*

(1η φορά)
(2η φορά)

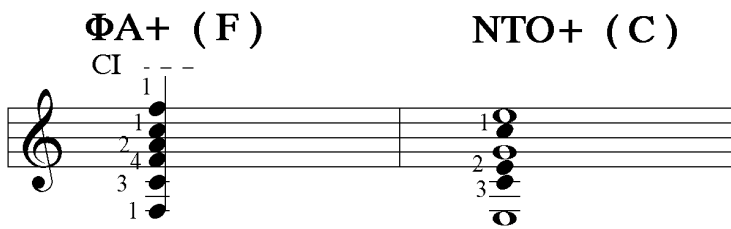

Τονικότητα Φα Μείζων

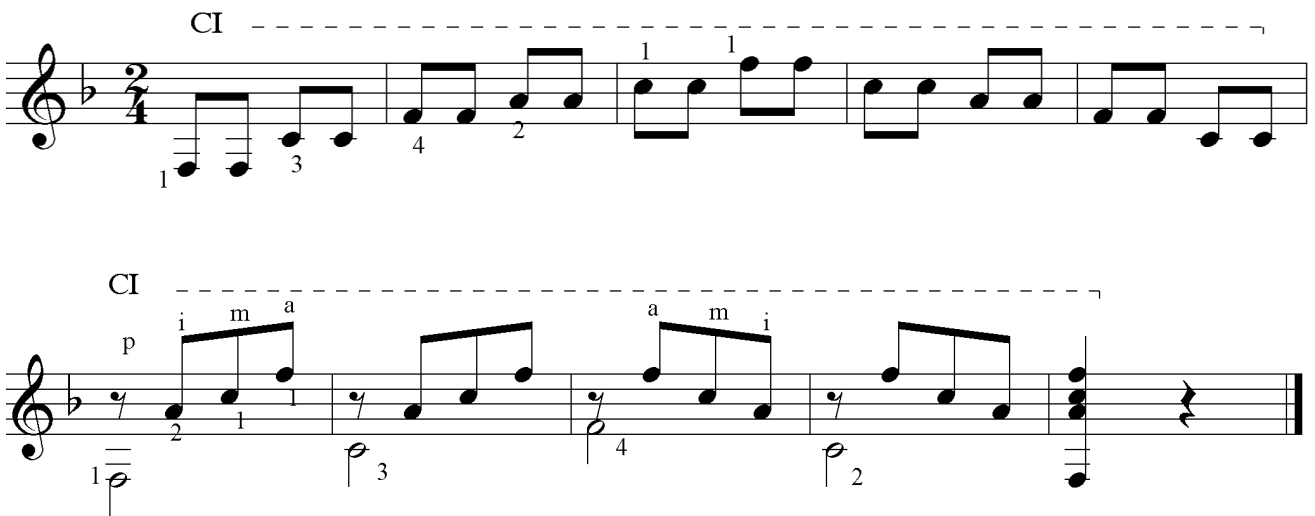
σκάλα φα μείζων

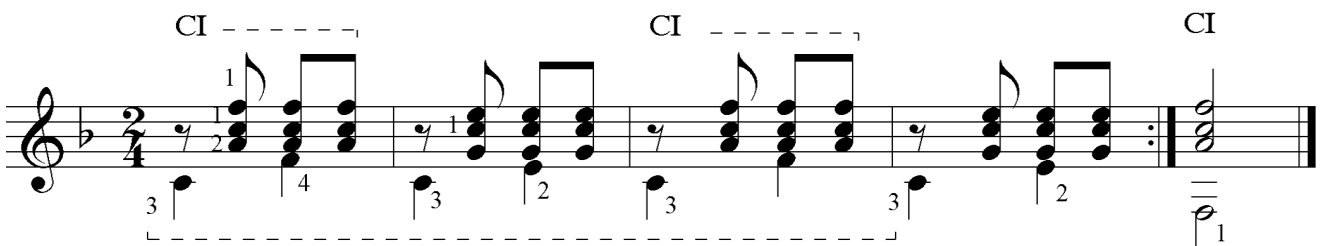
συγχορδίες και αρπίσματα σε φα μείζονα

49 Άσκηση με μπαρέ

50 Άσκηση για συγχορδίες και μπαρέ.

Allegretto

p

f *p* *f* *p* *f* *p* *f*

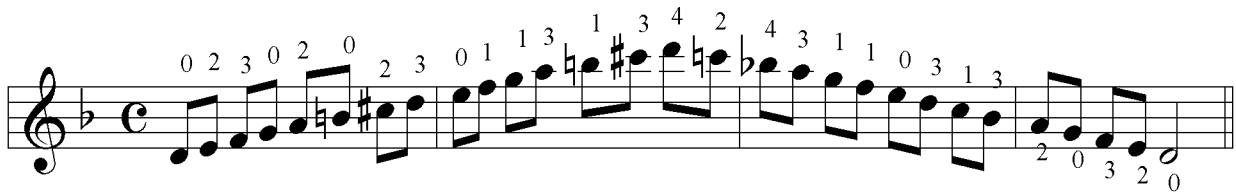
p *f* *p* *f* *p* *f* *p*

3η θέση

f *p* *f* *p* *f* *p*

f *f*

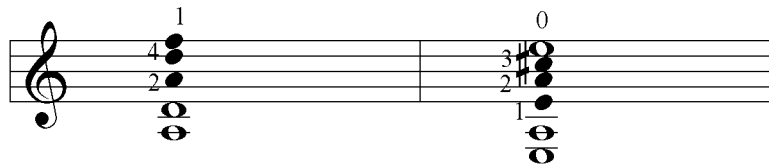
σκάλα ρε ελάσσων

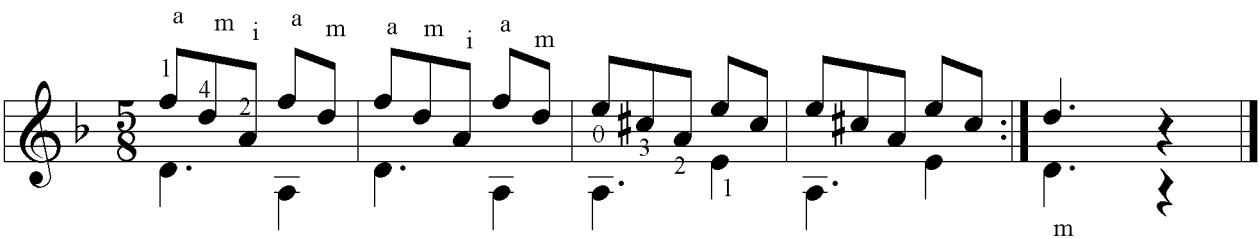
συγχορδίες και αρπίσματα σε ρε ελάσσωνα

ΡΕ- (Dm)

ΛΑ+ (A)

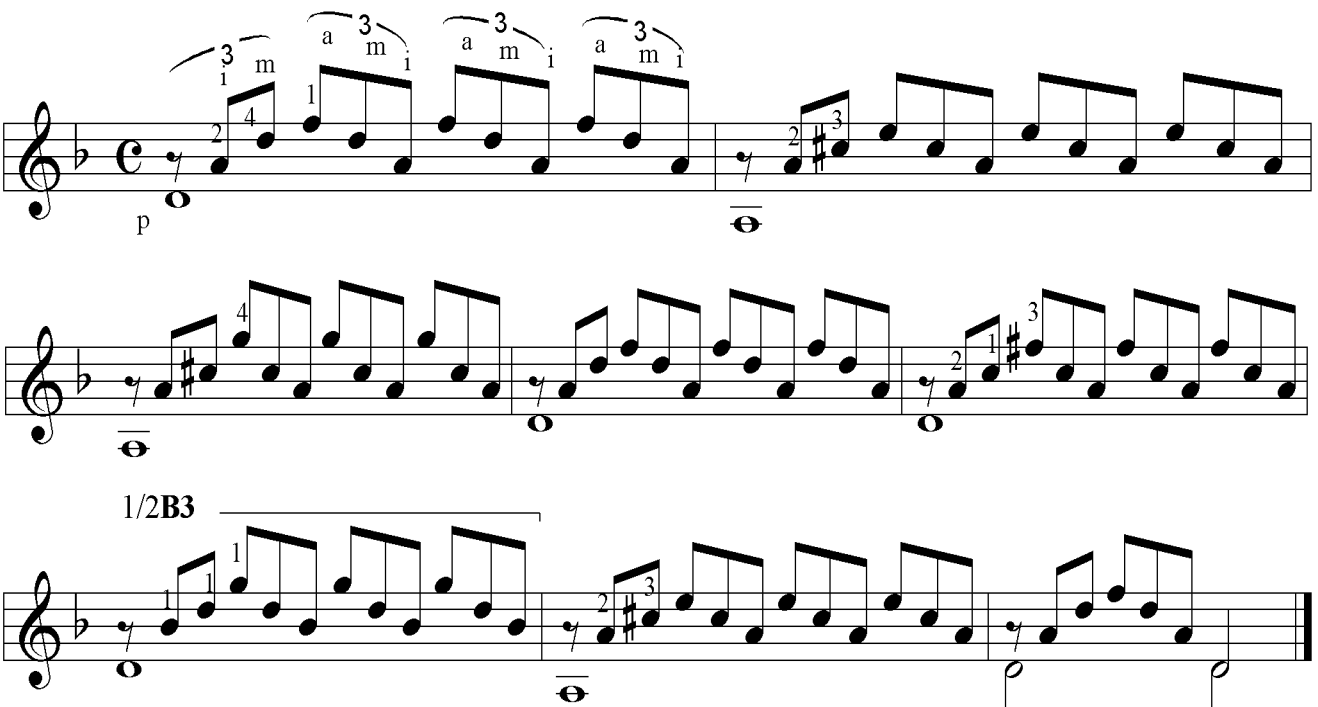

52 Άσκηση με συγχορδίες και αρπίσματα

53 Σπονδή

J. Sagreras

Adagio

The musical score is written for a six-string guitar in G major (one sharp) and 3/4 time, marked 'Adagio'. It consists of six staves of music. The notation includes various fingerings (i, m, a, 1, 2, 3, 4), dynamics (p), and articulation marks. The piece features a mix of single notes, chords, and some triplets. The final staff ends with a double bar line.

* Βασιμμένο στον σκοπό "Ma belle si ton ame" 16^{ος} αιώνας.

δεμένοι φθόγγοι (legati)

55 Σπουδή με ανεβαστούς δεμένους φθόγγους

Σ. Κατηρτζόγλου

Exercise 55 consists of four staves of music in G major (one sharp). The first staff begins with a treble clef and a common time signature. It features a series of ascending and descending eighth-note patterns. Fingerings are indicated by numbers 1-4 above the notes, and dynamics like *p* (piano) and *m* (mezzo) are marked. The second staff continues the pattern with similar fingerings and dynamics. The third staff introduces a trill-like figure with a grace note and a triplet, followed by more ascending and descending patterns. The fourth staff concludes the exercise with a final descending pattern and a double bar line.

65 Σπουδή με κατεβαστούς δεμένους φθόγγους

Σ. Κατηρτζόγλου

Exercise 65 consists of three staves of music in G major. The first staff begins with a treble clef and a common time signature. It features a series of descending eighth-note patterns. Fingerings are indicated by numbers 1-4 above the notes, and dynamics like *p* (piano), *m* (mezzo), and *a* (accent) are marked. The second staff continues the pattern with similar fingerings and dynamics. The third staff concludes the exercise with a final descending pattern and a double bar line.

Adagio

The musical score is written for guitar in C major, 5/8 time, and is marked 'Adagio'. It consists of seven staves of music. The notation includes various fingerings (i, m, a, 1, 2, 3, 4, 0), dynamics (p), and articulation marks. The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

58 *Καραβάκι, σπουδή για δεμένους φθόγγους (παραδοσιακό)*

Σ. Κατηρτζόγλου

Exercise 58 is a piece in 2/4 time, key of D major. It consists of three systems of music. Each system has a treble clef staff with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The first system has a repeat sign and two endings. The second system also has a repeat sign and two endings. The third system has a repeat sign and two endings. The notation includes various note values (quarter, eighth, sixteenth notes), rests, and fingerings (1, 2, 3, 4, 5, 0, m, i). There are also dynamic markings like 'm' and 'i'.

59 *Ανατολίτικος χορός, σπουδή για τους δεμένους φθόγγους*

Σ. Κατηρτζόγλου

Exercise 59 is a piece in 3/4 time, key of D major. It consists of four systems of music. Each system has a treble clef staff with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The notation includes various note values (quarter, eighth, sixteenth notes), rests, and fingerings (1, 2, 3, 4, 5, 0, m, i). There are also dynamic markings like 'm' and 'i'. The piece features a mix of eighth and sixteenth notes, often beamed together, and some triplets.

Allegretto

C2

m i m

p m i p m i

p i m p i m p

p i p i

p m i p m i

Allegretto

The musical score is written for guitar in 2/4 time. It consists of six systems of music. Each system contains a treble clef staff with a melody and a bass clef staff with a bass line. The melody is written in a key with one sharp (F#) and the bass line is in a key with one flat (Bb). The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and rests, as well as fingerings (numbers 1-4) and articulations (accents, slurs). The tempo is marked 'Allegretto'. The score ends with a double bar line and a repeat sign.

Allegro

The musical score is written in 2/4 time and D major. It consists of seven staves of music. The melody is written in treble clef, and the bass line is written in bass clef. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. Fingerings are indicated by numbers 1-4. Dynamics include accents and a 'rit.' (ritardando) marking. The tempo changes from 'Allegro' to 'a tempo'.

Staff 1: *Allegro*. Melody: i, m i i a m. Bass: 0, 1, 2, 0, 3, 2, 1. Dynamics: accents on 0, 1, 2, 0, 3, 2, 1.

Staff 2: Melody: m i, a, m i. Bass: 2, 4, 1, 2, 1. Dynamics: accents on 2, 4, 1, 2, 1.

Staff 3: Melody: m i i a m. Bass: 3, 2, 0, 3, 4, 2, 1. Dynamics: accents on 3, 2, 0, 3, 4, 2, 1.

Staff 4: Melody: i m i, i m i, a, i. Bass: 1, 1, 3, 4, 1, 3, 1. Dynamics: accents on 1, 1, 3, 4, 1, 3, 1. *rit.* marking below staff.

Staff 5: Melody: m i i a m. Bass: 3, 2, 0, 3, 4, 2, 1. Dynamics: accents on 3, 2, 0, 3, 4, 2, 1.

Staff 6: Melody: m i, a, m i, i m i. Bass: 2, 4, 1, 2, 1, 2, 2. Dynamics: accents on 2, 4, 1, 2, 1, 2, 2.

Staff 7: Melody: i m i, i m i. Bass: 1, 2, 3, 1, 0, 1, 1. Dynamics: accents on 1, 2, 3, 1, 0, 1, 1.

The musical score is written for guitar and bass. The guitar part is in the treble clef, and the bass part is in the bass clef. The time signature is 12/8. The key signature has one sharp (F#), indicating D major or B minor. The score consists of six systems of music.

System 1: The guitar melody starts with a quarter note G4 (finger 2), a quarter note A4 (finger 0), and a quarter note B4 (finger 2). The bass line starts with a half note D3 (finger 2), a half note E3 (finger 0), and a half note F#3 (finger 2). The first measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

System 2: The guitar melody continues with a quarter note C5 (finger 1), a quarter note D5 (finger 2), and a quarter note E5 (finger 3). The bass line continues with a half note G3 (finger 2), a half note A3 (finger 1), and a half note B3 (finger 3). The second measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

System 3: The guitar melody continues with a quarter note F#5 (finger 3), a quarter note G5 (finger 4), and a quarter note A5 (finger 1). The bass line continues with a half note C4 (finger 2), a half note D4 (finger 1), and a half note E4 (finger 4). The third measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

System 4: The guitar melody continues with a quarter note B5 (finger 2), a quarter note C6 (finger 1), and a quarter note D6 (finger 4). The bass line continues with a half note F#4 (finger 2), a half note G4 (finger 1), and a half note A4 (finger 4). The fourth measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

System 5: The guitar melody continues with a quarter note E6 (finger 2), a quarter note F#6 (finger 1), and a quarter note G6 (finger 4). The bass line continues with a half note B4 (finger 2), a half note C5 (finger 1), and a half note D5 (finger 4). The fifth measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

System 6: The guitar melody continues with a quarter note A6 (finger 2), a quarter note B6 (finger 1), and a quarter note C7 (finger 4). The bass line continues with a half note E5 (finger 2), a half note F#5 (finger 1), and a half note G5 (finger 4). The sixth measure of the bass line is marked with a piano (p) dynamic.

The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings (p for piano). The fingerings are indicated by numbers 1-4 above the notes. The bass line uses a mix of eighth and quarter notes, often with ties.

Lento ^m_i

rall.

Andante

a m i a m i

p

rit.

(♩ = ♩)

m i

p

meno mosso (πιο αργά)

m i m i m

tempo primo

a m i a m i

rall....

p i m i

a tempo

rit...

p i m a a a a a a

Να μελετηθεί και με *pma*

i m i m i m i m
m a i m i m i m
 1.
 2.
m i a i m i a i m i a i m

amī amī amī amī amī amī amī

p

1/2 C5

1/2 C4

5

Andante

The musical score is written for a single melodic line in 6/8 time. It begins with the tempo marking 'Andante'. The first system includes dynamics *f* and *p*, and chord symbols C5 and C3. The second system features first and second endings, with dynamics *rit.* and *a tempo*. The third system continues with *a tempo* and *p* dynamics. The fourth system includes *rit.*, *f*, and *a tempo* markings. The fifth system features *f* and *a tempo* dynamics. The sixth system concludes with *p* and *rallf...* markings. Chord symbols C5, C3, and C2 are placed above specific measures to indicate harmonic context. Fingerings (1-4) and slurs are used to guide the performer.

The musical score consists of six staves of music. Each staff contains a series of notes with fingerings indicated by numbers 1-4 above the notes and circled numbers 3-6 below the notes. The music is written in treble clef with a common time signature (C). The key signature has one sharp (F#). The score includes slurs, ties, and a final double bar line with repeat dots.

* Να μελετηθεί με όλους τους τρόπους (*im, ma* και *p*)

p i m i

Fine

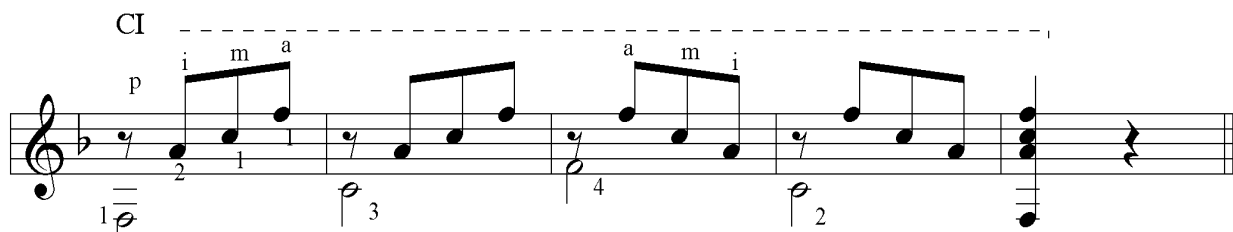
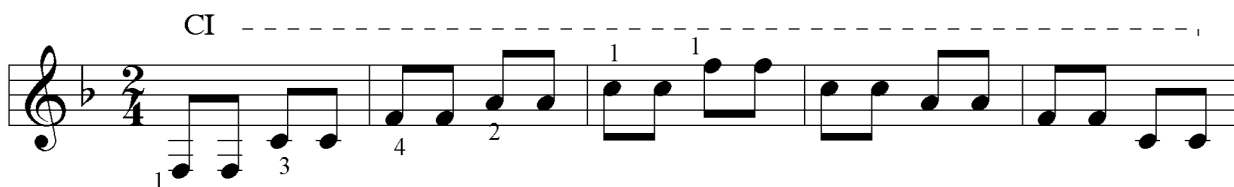
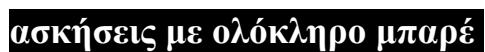
D.C. al Fine

Allegretto

The musical score is written for a single melodic line in 6/8 time. It consists of eight staves of music. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, as well as rests. Fingerings are indicated by numbers 1 through 4. Dynamics include piano (p) and mezzo-forte (mf). The piece is marked 'Allegretto'.

- γ_1

γ6

γ7

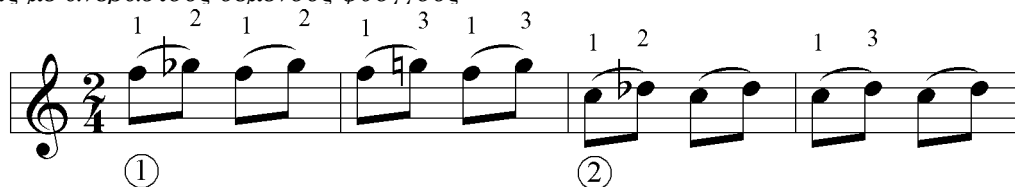
Συνέχισε ως την 6η χορδή

γ8

Συνέχισε ως την 6η χορδή

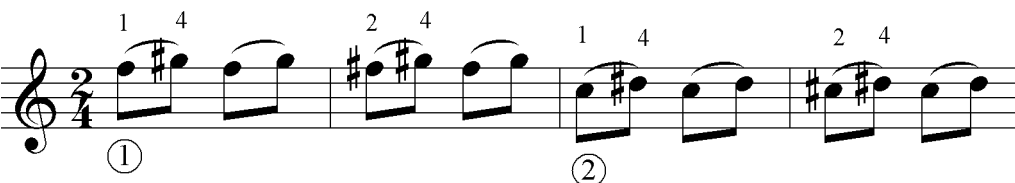
Ασκήσεις με ανεβαστούς δεμένους φθόγγους

γ9

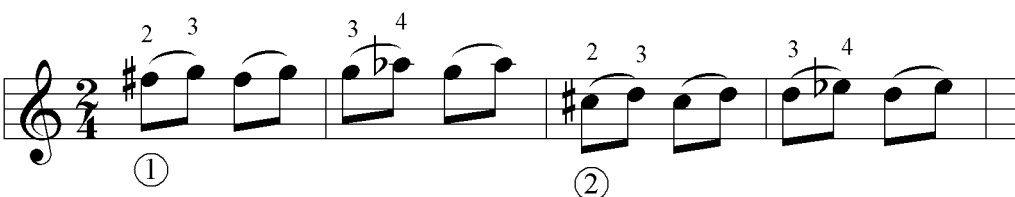
κ.λπ ως την
6η χορδή

γ10

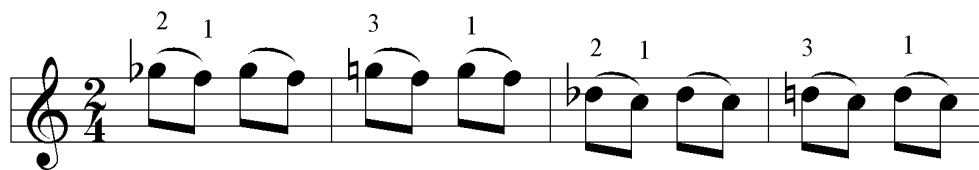
κ.λπ ως την
6η χορδή

γ11

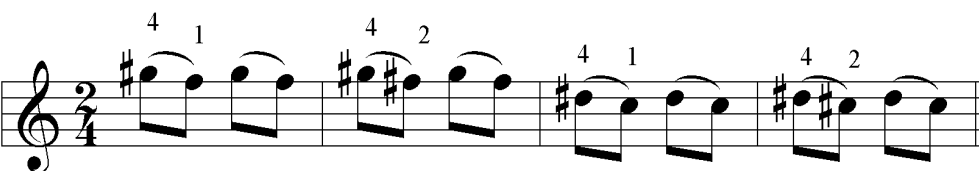
κ.λπ ως την
6η χορδή

γ12

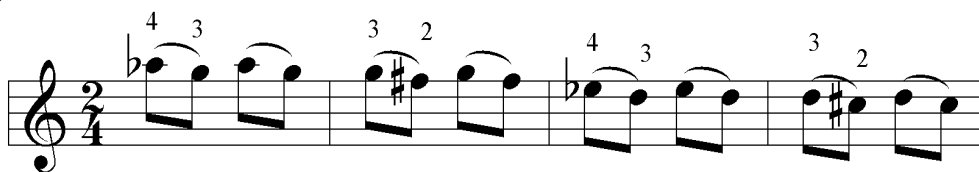
κ.λπ ως την
6η χορδή

γ13

κ.λπ ως την
6η χορδή

γ14

κ.λπ ως την
6η χορδή

Άσκηση με δεμένους φθόγγους οριζόντια

γ15

γ16

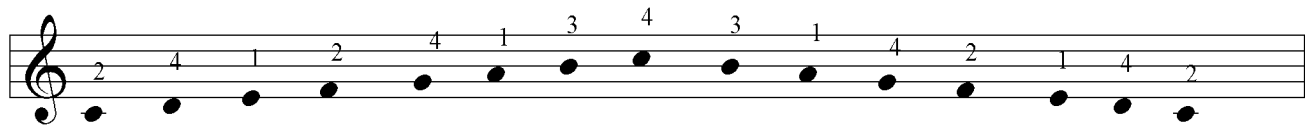

να εφαρμοστεί σε όλες τις χορδές

μείζονες σκάλες με διέσεις

ΝΤΟ

ΣΟΛ

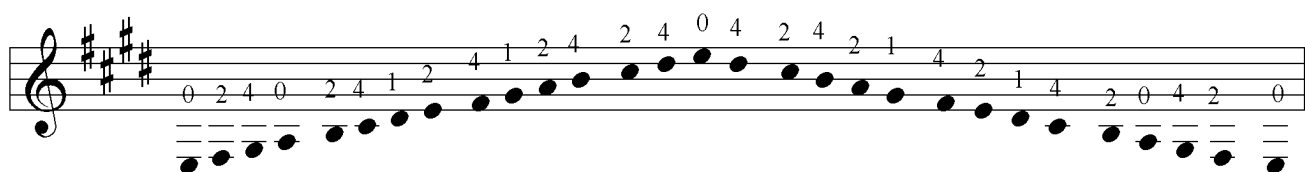
ΡΕ

ΛΑ

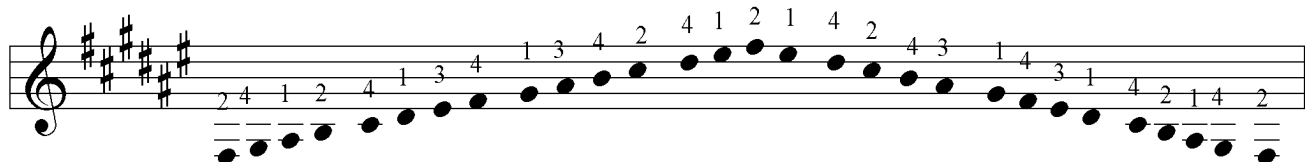
ΜΙ

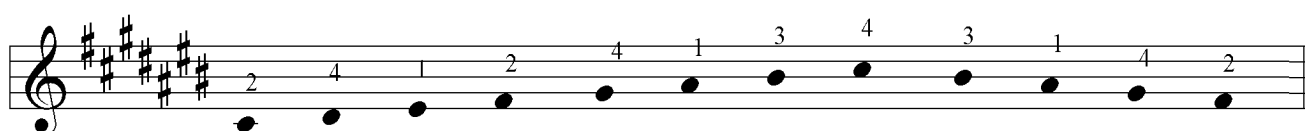
ΣΙ

ΦΑ#

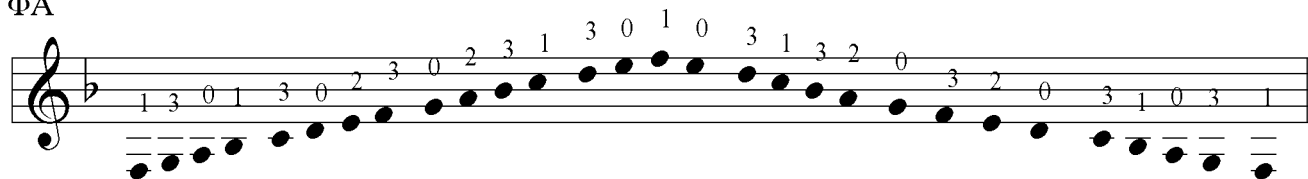
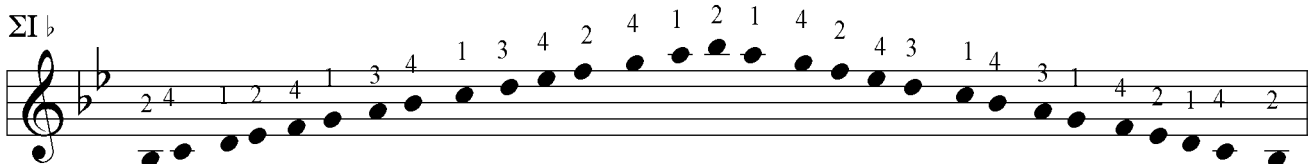
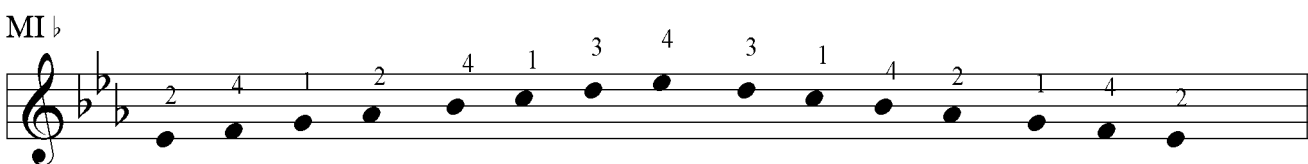
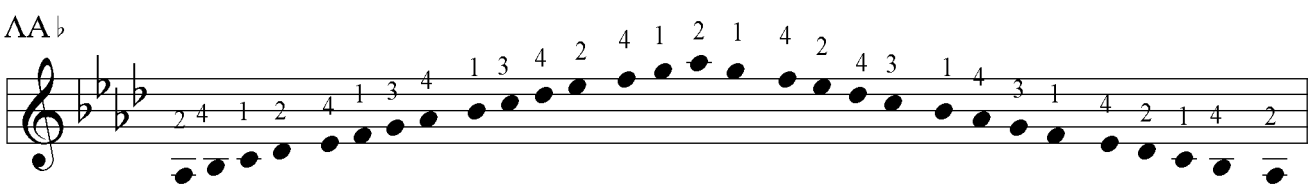
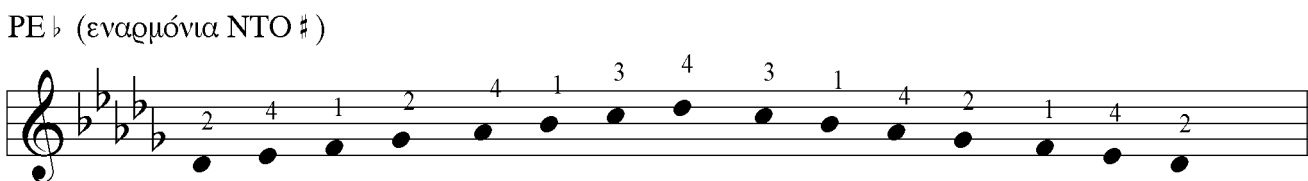
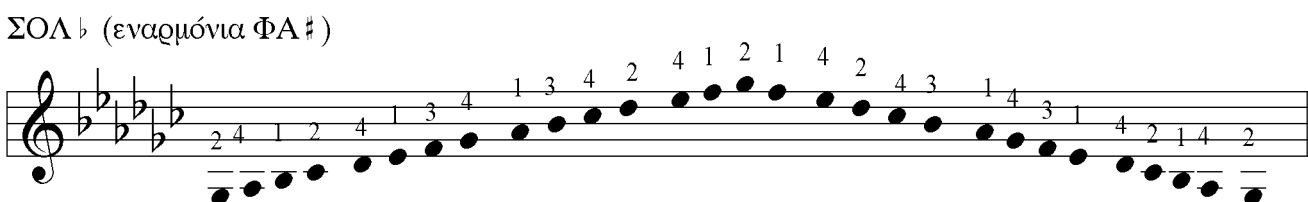
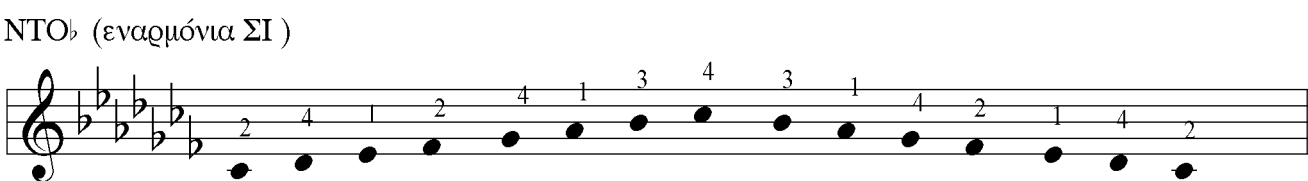

ΝΤΟ#

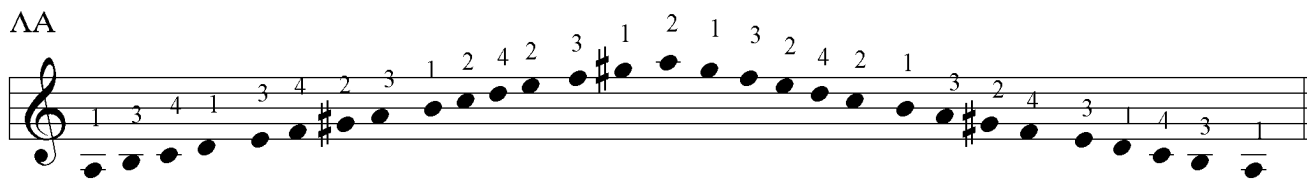
μείζονες σκάλες με υφέσεις

ΦΑ

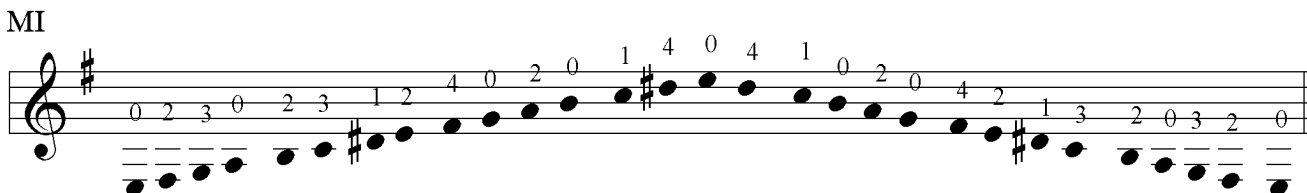
ΣΙ $\flat$ ΜΙ $\flat$ ΛΑ $\flat$ ΡΕ $\flat$ (εναρμόνια ΝΤΟ $\sharp$)ΣΟΛ $\flat$ (εναρμόνια ΦΑ $\sharp$)ΝΤΟ $\flat$ (εναρμόνια ΣΙ)

ελάχιστονες αρμονικές σκάλες με διέσεις

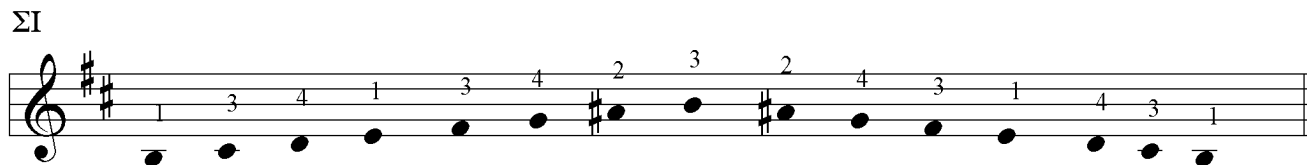
ΛΑ

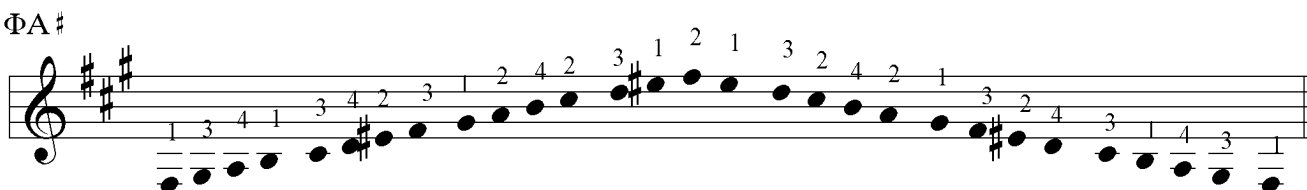
ΜΙ

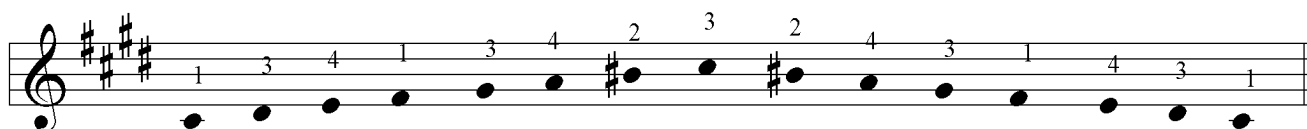
ΣΙ

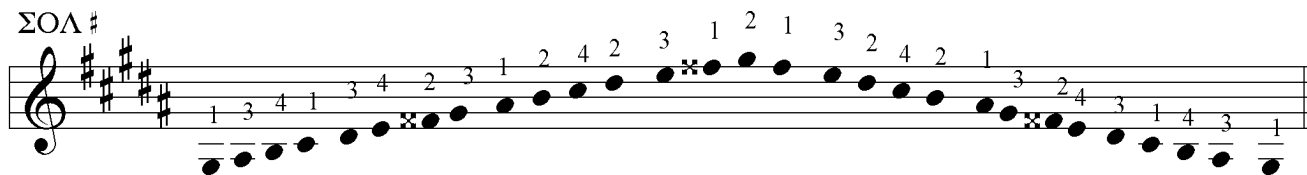
ΦΑ#

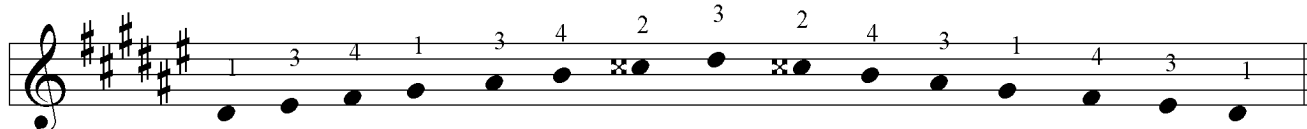
ΝΤΟ#

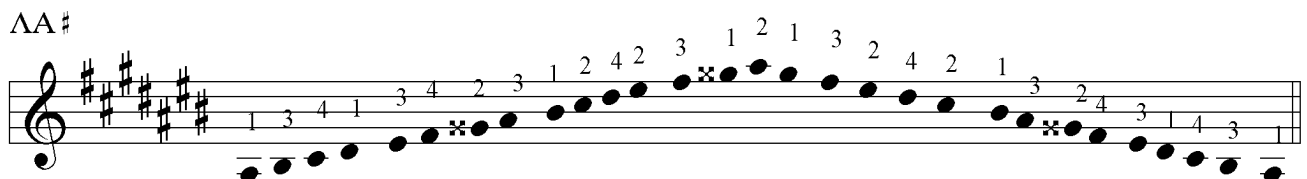
ΣΟΛ#

ΡΕ#

ΛΑ#

ελάχιστονες αρμονικές σκάλες με υφέσεις

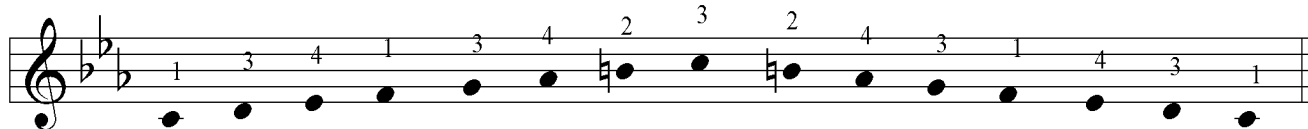
ΠΕ

ΣΟΛ

ΝΤΟ

ΦΑ

ΣΙb (εναρμόνια ΛΑ#)

ΜΙb (εναρμόνια ΠΕ#)

ΛΑb (εναρμόνια ΣΟΛ#)

πίνακας μείζονων και ελάσσονων συγχοδιών (ακόρντων) ανά σκάλα

ΝΤΟ ΜΕΙΖΩΝ

C1

NTO+ (C) PE- (Dm) MI- (Em) ΦΑ+ (F) ΣΟΛ+ (G) ΛΑ- (Am)

ΛΑ ΕΛΑΣΣΩΝ

C1

ΛΑ- (Am) PE- (Dm) MI+ (E) ΦΑ+ (F)

ΣΟΛ ΜΕΙΖΩΝ

C2

ΣΟΛ+ (G) ΛΑ- (Am) ΣΙ- (Bm) ΝΤΟ+ (C) ΡΕ+ (D) ΜΙ- (Em)

ΜΙ ΕΛΑΣΣΩΝ

C2

ΜΙ- (Em) ΛΑ- (Am) ΣΙ+ (B) ΝΤΟ+ (C)

ΡΕ ΜΕΙΖΩΝ

C2

C2

ΡΕ+ (D) ΜΙ- (Em) ΦΑ#- (F#m) ΣΟΛ+ (G) ΛΑ+ (A) ΣΙ- (Bm)

ΛΑ ΜΕΙΖΩΝ

ΛΑ+ (A) ΣΙ- (Bm) ΝΤΟ#- (C#m) ΡΕ+ (D) ΜΙ+ (E) ΦΑ#- (F#m)

ΜΙ ΜΕΙΖΩΝ

ΜΙ+ (E) ΦΑ#- (F#m) ΣΟΛ#- (G#m) ΛΑ+ (A) ΣΙ+ (B) ΝΤΟ#- (C#m)

ΦΑ ΜΕΙΖΩΝ

ΦΑ+ (F) ΣΟΛ- (Gm) ΛΑ- (Am) ΣΙb+ (Bb) ΝΤΟ+ (C) ΡΕ- (Dm)

ΡΕ ΕΛΑΣΣΩΝ

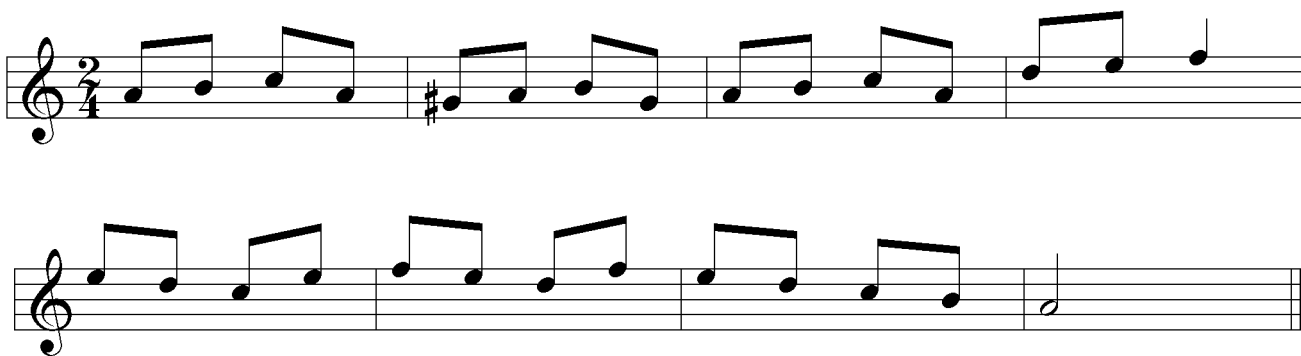
ΡΕ- (Dm) ΣΟΛ- (Gm) ΛΑ+ (A) ΣΙb+ (Bb)

ΣΙb ΜΕΙΖΩΝ

ΣΙb+ (Bb) ΝΤΟ- (Cm) ΡΕ- (Dm) ΜΙb+ (Eb) ΦΑ+ (F) ΣΟΛ- (Gm)

γ17 Παίξτε πολλές φορές την παρακάτω μελωδία που είναι γραμμένη στη λα ελάσωνα και προσθέστε συνοδευτικές μπάσες νότες σε διάρκεια μισών. Παίξτε τώρα τη μελωδία μαζί με τα μπάσα.

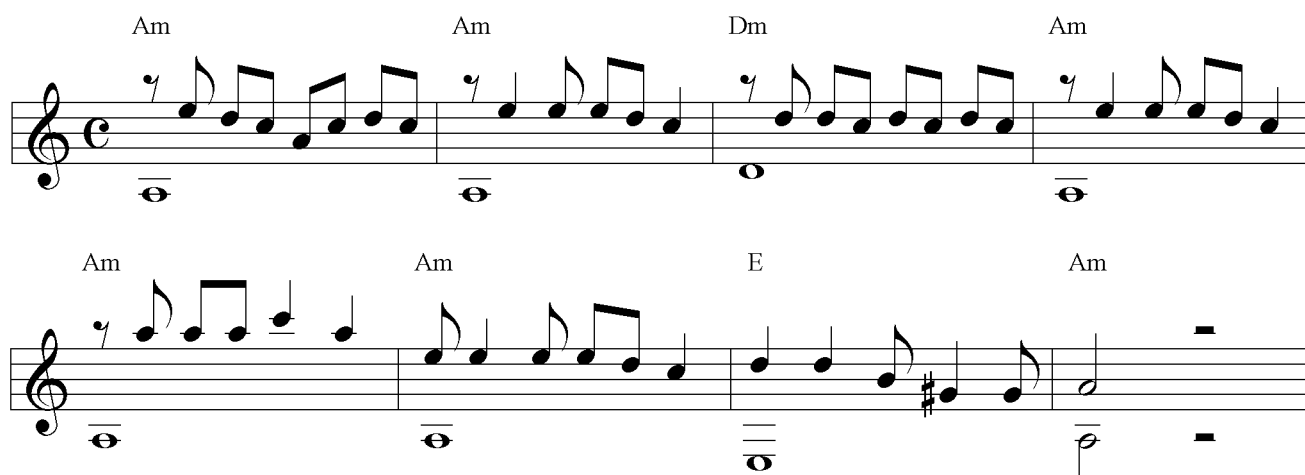
γ18 Μεταφέρετε την παραπάνω μελωδία με τα μπάσα στη ρε ελάσωνα.

γ19 Στο παρακάτω γνωστό τραγούδι

- παίζετε και τραγουδήστε
- βρείτε 3 τρόπους συνοδείας, χρησιμοποιήστε συγχορδίες, αρπίσματα ή ότι άλλο συνδυασμό θέλετε.
- τραγουδήστε με κάθε έναν από τους τρόπους συνοδείας που βρήκατε.

Το Σχολείο

Hays/Αρβανιτίδης

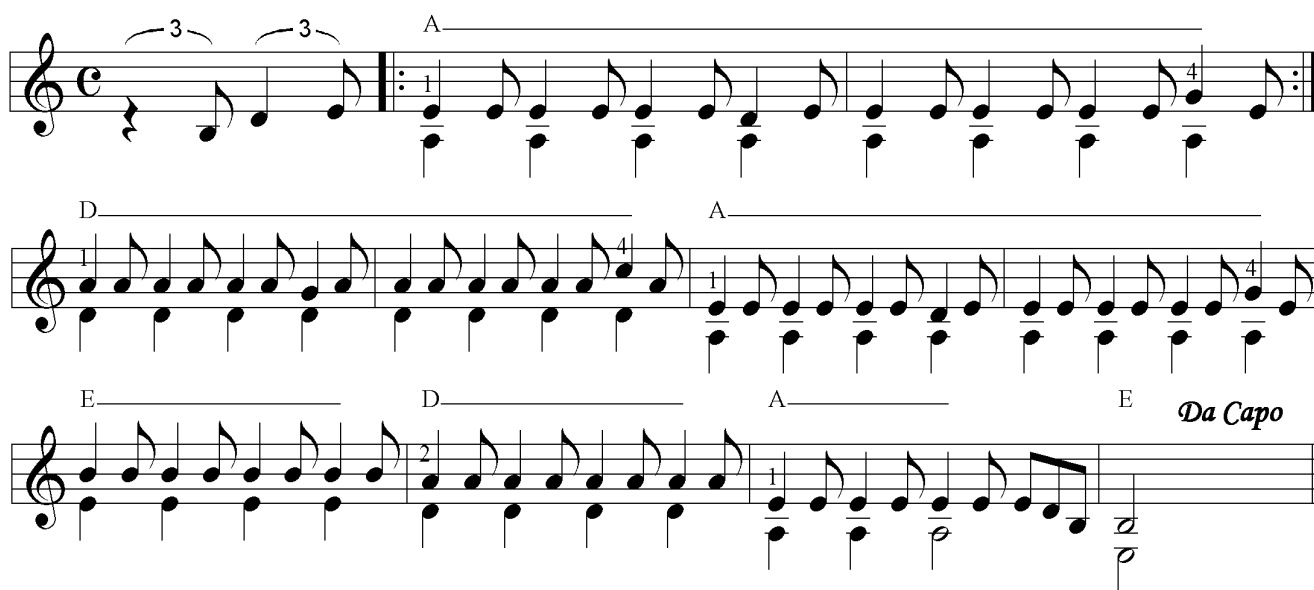

γ20 Αυτοσχεδιάστε πάνω στην κλίμακα και τη συνοδεία που θα σας υποδείξει ο(η) δάσκαλός(α) σας. Αντιστρέψτε στη συνέχεια τους ρόλους αυτοσχεδιαστή – συνοδού. Τέλος διατηρήστε τον κάθε ρόλο για ορισμένο αριθμό μέτρων (π.χ. 8)

δ21

Στον παρακάτω κύκλο 12 μέτρων (δωδεκάμετρο)

- παίζετε τον κύκλο όπως είναι
- παίζετε με τα ακόρντα, ενώ ο(η) δάσκαλός (α) σας αυτοσχεδιάζει
- αυτοσχεδιάστε

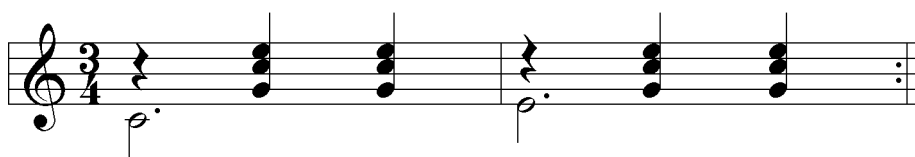

Πεντατονική Λα για αυτοσχεδιασμό :

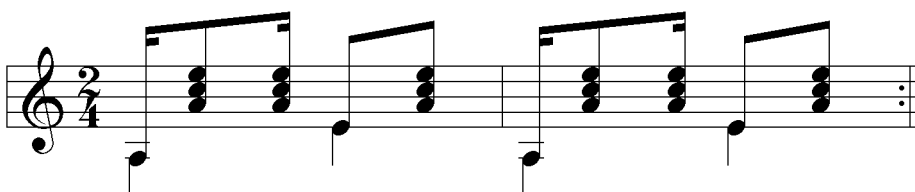
δ22

Στο παρακάτω ρυθμικό σχήμα σε ρυθμό Βαλς:

- επαναλάβετε πολλές φορές
- παίζετε με εναλλαγή διαφόρων ακόρντων και επιλέξτε ένα κύκλο από αυτά
- προσπαθήστε να συνθέσετε μια μελωδία που να ταιριάζει στον κύκλο ακόρντων που επιλέξατε

δ23

Κάντε το ίδιο στο παρακάτω ρυθμικό σχήμα σε παραδοσιακό ρυθμό . Κατά τη συνοδεία σας θα πρέπει να εναλλάσσονται τουλάχιστον δύο μπάσες φθόγγοι και η θεμέλιος (φθόγγος της ονομασίας του ακόρντου) να τοποθετείται στο ισχυρό μέρος του μέτρου.

Το ρεπερτόριο της κλασσικής κιθάρας περιλαμβάνει τα έργα που γράφτηκαν ειδικά για το όργανο αυτό. Εκτός όμως από αυτά, στο ρεπερτόριο συμπεριλαμβάνονται και έργα γραμμένα για όργανα συγγενικά με την κιθάρα, καθώς και μεταγραφές από άλλα μη συγγενή μουσικά όργανα. Με την πάροδο του χρόνου τα έργα αυτά ενσωματώθηκαν στο κιθαριστικό ρεπερτόριο και οι σολίστ του οργάνου τα συμπεριλαμβάνουν στα προγράμματα τους.

Συγγενή με την κλασσική κιθάρα όργανα θεωρούνται η βιχουέλα, το λαούτο, η αναγεννησιακή και η μπαρόκ κιθάρα. Συνεπώς το ρεπερτόριο που η κιθάρα έχει δανειστεί από τα όργανα αυτά ανήκει στην περίοδο που συνηθίζεται να ονομάζουμε **Παλιά Μουσική** (Early Music) και η οποία περιλαμβάνει την δυτικοευρωπαϊκή μουσική που γράφτηκε κατά τις περιόδους του Μεσαίωνα (500-1400), της Αναγέννησης (1400-1600) και του Μπαρόκ (1600-1750). Πρακτικά όμως, όσον αφορά την κιθάρα, το κυρίως ρεπερτόριο των παραπάνω οργάνων εντοπίζεται από το 1500 έως το 1750.

Όσον αφορά τα κιθαριστικά έργα από άλλα όργανα, αυτά εντοπίζονται σχεδόν σε όλη την ιστορική διαδρομή της δυτικοευρωπαϊκής μουσικής και κυρίως προέρχονται από πληκτροφόρα (τσέμπαλο, πιάνο) και έγχορδα όργανα (βιολί, βιολοντσέλο).

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ 1400-1600

Κατά την περίοδο της Αναγέννησης και ιδιαίτερα στο δεύτερο μισό της, η μουσική για λαούτο και βιχουέλα, καθώς και η φωνητική μουσική με τη συνοδεία αυτών, γνωρίζει μεγάλη άνθιση. Οι συνθέτες γράφουν τα έργα τους σε ταμπουλατούρα, το είδος αυτό μουσικής γραφής επικράτησε στα νυκτά έγχορδα μέχρι και την περίοδο του Μπαρόκ και αποτελείται από εικονική αναπαράσταση των χορδών του οργάνου με παράλληλη ένδειξη των διαρκειών από πάνω.

Στην Ισπανία

Ο Λουίς Μιλάν (Luis de Milan, 1500-1561), βιχουελίστας και συνθέτης, ήταν ο πρώτος που εξέδωσε το 1536 συλλογή έργων για βιχουέλα με τίτλο “El Maestro”. Συνέθεσε κυρίως χορούς όπως φαντασίες, παβάνες, βιλανθίκος, σονέτα και τραγούδια με συνοδεία βιχουέλας.

Pavana (Αντρέ Σεγκόβια),

βιχουέλα, από το
εξώφυλλο του El Maestro

Ο Λουίς ντε Ναρβάεθ (Luis de Narvaez, 1500-1565/60) συνέθεσε πολυφωνική φωνητική μουσική και έργα για βιχουέλα μεταξύ των οποίων τις παραλλαγές πάνω στο θέμα “Quardame las Vacas”, που είναι από τα πιο γνωστά έργα του κιθαριστικού ρεπερτορίου. Εξέδωσε το 1538 τη συλλογή “Los seys libros del Delphin”.

ταμπουλατούρα βιχουέλας

Άλλοι σημαντικοί συνθέτες ήταν οι βιχουελίστες :

Αλόνσο Μουντάρα (Alonso Mudarra, 1510-1580),

Μιγκουέλ ντε Φουενλάνα (Miguel de Fuenllana, 1500-1579) και

Ενρίκε ντε Βαλντεραμπάνο (Enriquez de Valderrabano, 1500-1557).

Στην Αγγλία

Το λαούτο γνώρισε μεγάλη άνθιση ιδιαίτερα κατά τη βασιλεία της Ελισάβετ (1558–1603).

John Dowland

Το ρεπερτόριο της κιθάρας θα ήταν κατά πού φτωχότερο χωρίς τα έργα του **Τζων Ντόουλαντ** (John Dowland, 1563 – 1626). Δεξιότηχης λαουτίστας ο ίδιος, έγραψε εκατοντάδες έργα όπως τραγούδια, μουσική για μικρά σύνολα (consorts) κ.α. από τα οποία δεν λείπει το λαούτο, όπου συμπεριλαμβάνονται μερικά από τα πλέον αριστουργηματικά έργα σόλο.

Ο λαουτίστας και συνθέτης **Ρόμπερτ Τζόνσον** (Robert Johnson 1580-1634) γιός του επίσης λαουτίστα John Johnson συνέθεσε κυρίως τραγούδια, μουσική για θέατρο και έργα για σόλο λαούτο.

Άλλοι σημαντικοί Άγγλοι λαουτίστες συνθέτες ήταν οι **Τόμας Κάμπιον** (Thomas Campion, 1567-1620) και **Φίλιπ Ρόσσετερ** (Philip Rosseter, 1567-1623)

Στην Ιταλία και Γαλλία

Ο Ιταλός **Φρανσέσκο Σπινανσίνο** (Francesco Spinacino, 1485-1520) έκδωσε το 1507 τα δύο του βιβλία με ταμπουλατούρες για λαούτο.

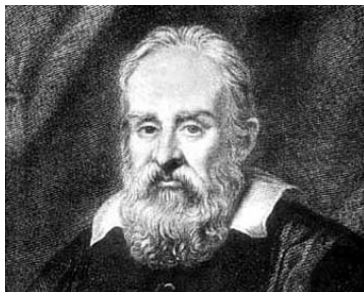
Κορυφαίος λαουτίστας και συνθέτης θεωρείται ο **Φρανσέσκο ντα Μιλάνο** (Francesco da Milano, 1487-1543). Οι πολυφωνικές του συνθέσεις για λαούτο (ricercare) θεωρούνται από τις ομορφότερες της Ιταλικής Αναγέννησης.

INTABOLATVRA DI LIVTO DE DIVERSI, CON LA
BATAGLIA, ET ALTRE COSE BELLISSIME, DI M. FRANCESCO DA
MILANO, STAMPAT A NOVAMENTE PER FRANCESCO
MARCOLINI DA FORLI, CON GRATIA E PRIVILEGIO.

βιβλίο του Fr. da Milano

Τέλος ο **Βιτσένζο Γκαλιλεΐ** (Vincenzo Galilei, 1520-1591), πατέρας του γνωστού Φλωρεντίνου αστρονόμου Γαλιλαίου, εκτός των έργων που συνέθεσε για λαούτο, θεωρείται από τους πρωτεργάτες της Ιταλικής όπερας, αφού ήταν από τους πρώτους που συνέθεσε άριες σε ομόφωνο ύφος με συνοδεία λαούτου.

Vincenzo Galilei

Στην Γαλλία έζησε ο **Πιέρ Αταινιάν** (Pierre Attaignant, 1494-1551). Ήταν ο πρώτος που έκδωσε μουσικές συλλογές, δικές του αλλά και άλλων συνθετών, με κινητά τυπογραφικά στοιχεία, δίνοντας έτσι μεγάλη ώθηση στη μουσική τυπογραφία.

Σημαντικός συνθέτης ήταν επίσης και ο **Ρομπέρ Μπλάρντ** (Robert Ballard, 1575-1645)

ΜΠΑΡΟΚ 1600-1750

Η μουσική του μπαρόκ χαρακτηρίζεται από τη μεγαλοπρέπεια και τους λεπτούς στολισμούς στις μελωδικές γραμμές. Τα μικρά σύνολα μεγαλώνουν και σχηματίζουν μπαρόκ ορχήστρες. Ως συνέπεια έχουμε την εμφάνιση μεγαλύτερων λαούτων (αρχιλαούτα) όπως είναι το **τσιταρόνε**, η **θεόρβη** και το **μπαρόκ λαούτο**. Παράλληλα κάνει και την εμφάνισή της η **μπαρόκ κιθάρα** που θα εξελιχθεί στην κλασική και στη συνέχεια στην σύγχρονη εκδοχή της. Εκτός όμως από τις μεταγραφές από το λαούτο, το κιθαριστικό ρεπερτόριο πλουτίζεται από ένα πλήθος σύγχρονων **μεταγραφών** από άλλα όργανα όπως είναι το βιολί, το βιολοντσέλο, το τσέμπαλο κ. α. Πολλά από τα έργα αυτά έχουν ενσωματωθεί πλήρως στο κιθαριστικό ρεπερτόριο.

Οι συνθέτες του μπαρόκ ανέπτυξαν την πολυφωνία του οργάνου, συνέβαλαν πολύ στην εξέλιξη

της τεχνικής του και έφτασαν την δεξιοτεχνία του σε υψηλά επίπεδα. Από το μεγάλο πλήθος των συνθετών του μπαρόκ, θα αναφερθούμε μόνο στους πιο σημαντικούς.

Ιταλία

ταμπονλατούρα για λαούτο και
αντιστοιχία στη σύγχρονη γραφή

Αντόνιο Βιβάλντι (Antonio Lucio Vivaldi 1678-1741). Βενετσιάνος βιρτουόζος βιολονίστας και συνθέτης. Έγραψε για σχεδόν όλα τα όργανα της εποχής του. Το κοντσέρτο του σε ΡΕ μείζονα για λαούτο θεωρείται από τα καλλίτερα του ρεπερτορίου. Τα κοντσέρτα του για μαντολίνο έχουν με επιτυχία μεταγραφεί για κιθάρα.

Οι **Giovanni Zamboni** και **Alessandro Piccinini** (1566-1638) ήταν επίσης σημαντικοί Ιταλοί λαουτίστες και συνθέτες. Ο πρώτος συνέθεσε 11 σονάτες για λαούτο και ο δεύτερος εξέδωσε δύο συλλογές έργων για λαούτο.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε και πολλές από τις σονάτες για τσέμπαλο (σε μεταγραφή για κιθάρα) του **Ντομένικο Σκαρλάτι** (Domenico Scarlatti, 1685–1757)

Γερμανία

χειρόγραφο για λαούτο του Bach

Ο **Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ** (J.S. Bach, 1685-1750) αναμφίβολα είναι η μεγαλύτερη μορφή του μπαρόκ. Συνέθεσε για λαούτο 4 σουίτες, το Prelude Fugue & Allegro, καθώς και μερικά ακόμη μικρότερα κομμάτια. Από τις δεκάδες μεταγραφές για κιθάρα ξεχωρίζουν οι σουίτες για τσέλο, οι σονάτες και παρτίτες για σόλο βιολί, καθώς και κομμάτια για τσέμπαλο όπως είναι το τετράδιο της Άννας Μαγδαληνής. Σήμερα τα έργα αυτά όχι μόνο παίζονται συχνότατα σε συναυλίες αλλά αποτελούν σημαντικότατο τμήμα της καθαριστικής εκπαίδευσης.

Ο **Σίλβιους Λέοπολντ Βάϊς** (Silvius Leopold Weiss, 1667-1750) ήταν ο πιο σημαντικός λαουτίστας της εποχής του. Έγραψε σουίτες και σονάτες για λαούτο.

Γαλλία

Robert de Visée

Ο **Ρομπέρ ντε Βιζέ** (Robert de Visée, 1650 – 1725), κιθαριστής και λαουτίστας στην αυλή του Λουδοβίκου 14ου, άφησε μια κληρονομιά συλλογών με μπαρόκ σουίτες και άλλα έργα.

Οι **Ντενίς Γκολτιέ** Denis Gaultier, 1603-1672) και **Σαρλ Μουτόν** (Charles Mouton, 1626- ?) έγραψαν επίσης χορευτικές κυρίως σουίτες για λαούτο.

Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι κατά την περίοδο του μπαρόκ το όργανο που έπαιζε τη βαθύτερη μελωδική γραμμή συνοδεύονταν από ένα πολυφωνικό όργανο. Τα δύο αυτά όργανα

αποτελούσαν το basso continuo. Συνηθέστερα χρησιμοποιείτο το τσέμπαλο ή το λαούτο. Κατ' αυτόν τρόπο το λαούτο απέκτησε θέση σε πολύ μεγάλο πλήθος έργων μικρών ή μεγαλύτερων μουσικών συνόλων (μουσικής δωματίου) του μπαρόκ.

ΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΣ 1750-1830

Κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 19ου αιώνα, η κιθάρα αποκτά μια τεράστια διάδοση ως όργανο συναυλιών, μέσα στους πιο εκλεκτούς μουσικούς κύκλους της Ευρώπης. Σπουδαίοι ερμηνευτές, κυρίως από την Ισπανία και την Ιταλία, αναπτύσσουν την τέχνη της στα μεγάλα αστικά κέντρα, έξω από τη χώρα τους, όπως ήταν η Βιέννη, το Παρίσι, το Λονδίνο ή Αγία Πετρούπολη κ.α.

Από το τέλος του 18ου αιώνα, οι δάσκαλοι της κιθάρας υιοθετούν τους κανόνες της κλασικής αρμονίας για τη σύνθεση, και εισαγάγουν την κιθάρα σολιστικά, αλλά και στη μουσική δωματίου, ως φωνητική και οργανική συνοδεία.

Αυτή η διαδικασία πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του πρώτου τρίτου του 19ου αιώνα στο συνθετικό, ερμηνευτικό και διδακτικό επίπεδο από τους κλασικό-ρομαντικούς κιθαριστές Giuliani, Carulli, Carcassi, Sor και Legnani. Ο όρος κλασικό-ρομαντικός χρησιμοποιείται εδώ για να αποσαφηνίσει το γεγονός ότι οι κιθαριστικές συνθέσεις ορισμένων συνθετών, αν και γραμμένες στο κλασικό στυλ, υστερούν χρονολογικά από τις αντίστοιχες πιανιστικές και συμφωνικές της εποχής τους. Δηλαδή ενώ σε άλλα όργανα έχουμε κατά την περίοδο αυτή καθαρά ρομαντικού ύφους συνθέσεις, οι κιθαριστές εξακολουθούν και γράφουν σε κλασικό στυλ με κάποιες ρομαντικές επιρροές.

Ακολούθησε μια άλλη γενεά σαφώς ρομαντικών βιρτουόζων όπως ήταν οι Coste, Regondi, Ferranti, Mert και άλλοι, που ολοκλήρωσαν την εικόνα της κιθάρας για την εποχή αυτή.

Η **Ιταλία** τον 19ο αιώνα παρήγαγε μια γενιά εξαιρετικών βιρτουόζων της κιθάρας, που στο σύνολό της μετανάστευσε στο εξωτερικό. Ο πρωτοπόρος όλων και μεγαλύτερος κιθαρίστας της κλασικής περιόδου ήταν ο **Μάουρο Τζιουλιάνι** (Mauro Giuliani, 1781-1829), αγαπημένος των Βιενέζων στις αρχές του αιώνα.

Νικολό Παγκανίνι

Στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα, επίσης, έφθασε στο Παρίσι και ο **Φερντινάντο Καρούλι** (Ferdinando Carulli, 1770-1841) που σύντομα έγινε πασίγνωστος και παράλληλα διακρίθηκε ως δάσκαλος γράφοντας την πρώτη διδακτική κιθαριστική μέθοδο. Δίπλα σ' αυτούς, ακολουθεί τα βήματά τους στο Παρίσι, ο συμπατριώτης τους **Ματέο Καρκάσι** (Mateo Carcassi, 1792-1853), που δημοσίευσε την περίφημη "Methode complete de la guitare" και στη συνέχεια ο **Φρανσέσκο Μολίνο** (Francesco Molino, 1768-1847). Αργότερα ο **Λουίτζι Λεγνάνι** (Luigi Legnani, 1790-1877), ο Τζούλιο Ρεγκόντι (Giulio Regondi, 1822-1872) και άλλοι πρόσθεσαν την τέχνη τους στις ευρωπαϊκές αίθουσες συναυλιών. Φυσικά θα ήταν παράλειψη να ξεχάσουμε την προτίμηση στο όργανο αυτό του βιολιστή **Νικολό Παγκανίνι** (Nicolo Paganini, 1782 – 1840), που συνέθεσε έναν σημαντικό αριθμό έργων για την κιθάρα. Οι περιοδείες του με τον Legnani, με συνθέσεις του για βιολί και κιθάρα άφησαν εποχή.

Στην Ισπανία υπήρξαν δύο σημαντικοί κιθαρίστες που ανέδειξαν την κιθάρα στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα, οι Fernando Sor και Dionisio Aguado.

Άρχισαν τις σταδιοδρομίες τους κάτω από την επιρροή των κιθαριστών του τέλους του 18ου αιώνα, και ειδικότερα του Federico Moretti. Θεώρησαν την κιθάρα αρμονικά ως πλήρες πολυφωνικό όργανο

και η τεράστια εργασία τους ως σολίστ, συνθέτες και παιδαγωγοί, ήταν βασική για την πρόοδο της κιθάρας ως κλασσικό όργανο. Αλλά, όπως και οι Ιταλοί βιρτουόζοι, έπρεπε να μεταναστεύσουν στην Ευρώπη για να αναγνωριστεί η τέχνη τους.

Ο Φερνάντο Σορ (Fernando Sor , Βαρκελώνη 1778 - Παρίσι 1839), είναι σίγουρα ο κιθαριστής που ανέπτυξε τις ιδιότητες της κιθάρας ως κλασσικό όργανο, πάνω στα βήματα των μεγάλων δασκάλων Mozart, Haydn και Beethoven. Στέκεται ισάξια με τον Ιταλό επίσης σημαντικότερο κιθαριστή και συνθέτη Mauro Giuliani. Το τεράστιο συνθετικό και παιδαγωγικό του έργο, είναι ακόμη και σήμερα παρόν στις αίθουσες συναυλιών και στα ωδεία όλου του κόσμου.

Ο Ντιονίσιο Ακουάντο (Dionisio Aguado , Μαδρίτη 1784-1849), άρχισε να δίνει τις πρώτες συναυλίες του όταν έφηβος ακόμη. Ήταν ο μόνος που επέτυχε σύντομα ένα ιδιαίτερο γόητρο στη Μαδρίτη ως ερμηνευτής. Πήγε στο Παρίσι το 1826, όπου έμεινε μέχρι 1838 και όπου μπόρεσε να δημοσιεύσει μερικές από τις συνθέσεις του. Χρησιμοποιούσε μάλιστα ένα τρίποδο που για την στήριξη του οργάνου. Φίλος του Sor, αλλά και αντίπαλός του στη μεγάλη διαμάχη των κιθαριστών της εποχής ως προς το αν πρέπει να παίζεται το όργανο με νύχια (Aguado) ή με την «ψίχα» των δακτύλων (Sor), συνέθεσε κυρίως τις παραλλαγές, βαλς , μενουέτα, αλλά και ροντό και φαντάγκος.

Άλλοι σημαντικοί ισπανικοί κιθαρίστες κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα ήταν οι Trinidad Huerta (1800-1874), Antonio Cano (1811-1897), ο Jose Maria de Ciebra και ο Tomas Ladies (1825-1890)

POMANTΙΣΜΟΣ 1830 – 1900

Η δραστηριότητα όλων αυτών των μεγάλων Ευρωπαίων κιθαριστών κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 19ου αιώνα, βοήθησε να ανυψωθεί το γόητρο της κιθάρας και να αποβάλει πολλές προκαταλήψεις για την ικανότητά της ως σολιστικό όργανο.

Κατ' αυτό τον τρόπο, πόλεις με αναγνωρισμένο καλλιτεχνικό κύρος, όπως ήταν το Παρίσι, η Βιέννη, το Λονδίνο και η Αγία Πετρούπολη, ανταγωνίστηκαν για την παρουσία των καλύτερων κιθαριστών στις αίθουσες τους, ενώ στους ευρωπαϊκούς ακαδημαϊκούς κύκλους η μελέτη της κιθάρας άρχισε να έχει μια μεγαλύτερη εκτίμηση.

Η **Βιέννη** ήταν ενδεχομένως η πόλη με τη πλουσιότερη κιθαριστική δραστηριότητα. Εκτός από την παρουσία του Mauro Giuliani, ο συνθέτης **Franz Schubert** (1797-1828), ήταν μεγάλος λάτρης του οργάνου. Στο εργαστήρι του διάσημου κατασκευαστή Johan Stauffer , κιθαριστές όπως οι Legnani, Leonard Schulz και **Σιμόν Μολιτόρ** (Simon Molitor, 1766-1848), δοκίμαζαν και πειραματιζόνταν με νέους ήχους και τεχνικές. Έτσι η σχολή της Βιέννης στις αρχές του 19ου αιώνα, παρήγαγε μουσικούς όπως **Λέοναρντ Βον Κολ** (Leonaed von Call, 1768-1847) και ο **Άντον Ντιαμπέλι** (Anton Diabelli, 1781 – 1858)

Από τα τελευταία αστέρια της κλασσικό-ρομαντικής κιθάρας ήταν ο **Γιόχαν Κάσπαρ Μερτζ** (Johan Gaspar Mertz, 1806-1856), νικητής του πρώτου διεθνούς διαγωνισμού κιθάρας στις Βρυξέλλες το 1856.

Στο **Παρίσι**, ευτύχησε να λάμψει η ομάδα των ερμηνευτών Sor, Aguado, Carcassi, Carulli, που έπαιζαν στις αίθουσες του. Αργότερα έπαιζαν στις ίδιες αίθουσες δύο από τους τελευταίους κυρίους της κιθάρας του 19ου αιώνα, οι **Τζούλιο Ρεγκόντι** (Giulio Regondi, 1822 -1872) και **Ναπολέον Κόστε** (Napoleon Coste, 1806-1883), ο μεγαλύτερος Γάλλος κιθαριστής. Στο Παρίσι έζησαν επίσης οι δύο διάσημοι μουσικοί και λάτρεις της κιθάρας Rossini και Paganini.

Το **Λονδίνο** χαιρέτισε την επίσκεψη πολλών διάσημων κιθαριστών κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του αιώνα, όπως των Carcassi και Huerta. Ο Sor, εγκαταστάθηκε στην πόλη 7 χρόνια, και ο Regondi εγκαταστάθηκε μόνιμα

Ναπολέον Κόστ με τις κιθάρες μέχρι το θάνατό του.

Στο υπόλοιπο της Ευρώπης η δημοτικότητα της κιθάρας ήταν εξίσου σημαντική, όπως στις Κάτω Χώρες, Βέλγιο και Γερμανία.

Εξώφυλλο από έκδοση του Tarrega

Στη **Ρωσία** η εξάχορδη κιθάρα συνυπήρξε με την επτάχορδη, της οποίας η κατασκευή αποδίδεται στον κιθαρίστα **Αντρέας Σίχρα** (Andreas Sichra, 1772-1850). Πιθανώς, οι Sor και Zani de Ferranti ταξίδεψαν στη Μόσχα και στην Αγία Πετρούπολη πράγμα που ώθησε την επιτυχία της ισπανικής κιθάρας στη Ρωσία. Οι ντόπιοι κιθαριστές όπως οι **Συμεών Ακσένοβ** (Simeon Aksenov, 1773-1853) χρησιμοποίησαν την επτάχορδη κιθάρα ενώ άλλοι προτίμησαν την εξάχορδη, όπως Mark Sokolovski και ο διάσημος κιθαρίστας Nikolai Petrovich Makarov.

Εκτός Ευρώπης, η κιθάρα συνέχισε την καθιέρωση της στις λατινοαμερικανικές χώρες και άρχισε σταδιακά να εισάγεται στη Βόρεια Αμερική.

Ξεχωριστή θέση κατά την εποχή του ύστερου ρομαντισμού, που για την κιθάρα περιλαμβάνει το τελευταίο τρίτο του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ου αιώνα, κατέχει ο Ισπανός Φρανσίσκο Τάρεγκα (Francisco Tarrega, 1852-1909). Τα καθαρά ρομαντικά έργα του σε συνδυασμό με την εξελιγμένη κιθαριστική τεχνική του συνετέλεσαν στην αποκορύφωση της ρομαντικής κιθάρας.

20ος ΑΙΩΝΑΣ

Κατά τις αρχές του 20ου αιώνα και στο πλαίσιο της χρήσης εθνικών μουσικών στοιχείων από Ισπανούς και Λατινοαμερικάνους συνθέτες (Εθνικές Σχολές), έχουμε μια έξαρση της κιθαριστικής δραστηριότητας παγκοσμίως. Από την άλλη μεριά, σταδιακά όλο και περισσότεροι συνθέτες γράφουν για το όργανο στο νέο σύγχρονο ύφος που ξεκίνησαν οι Ντεμπισί, Στραβίνσκι, Σένπεργκ και άλλοι συνθέτες (μοντέρνα μουσική). Έτσι καθώς ο αιώνας προχωρά, η κιθάρα βρίσκει την πλήρη ταυτότητά και αξία της κοντά στα άλλα όργανα της ορχήστρας.

Από το πλήθος των συνθετών για κιθάρα θα αναφέρουμε επιγραμματικά τους πιο σημαντικούς.

- **Ισαάκ Αλμπένιθ**, (Isaac Albéniz, Ισπανία, 1860 – 1909). Συνέθεσε πιανιστικά κυρίως έργα σε ισπανικό ύφος. Αν και δεν έχει γράψει για κιθάρα, οι μεταγραφές, κυρίως του Σεγκόβια, έχουν καθιερωθεί στο ρεπερτόριο του οργάνου.
- **Ενρίκε Γρανάδος** (Enrique Granados, Ισπανία, 1867 – 1916). Συνέθεσε ορχηστρικά και πιανιστικά κυρίως έργα σε ισπανικό ύφος. Οι μεταγραφές, κυρίως του Σεγκόβια, έχουν καθιερωθεί στο ρεπερτόριο του οργάνου.
- **Αγκουστίν Μπάριος** (Agustín Barrios Mangoré, Παραγουάη, 1885-1944). Δεξιότηχνης κιθαρίστας και συνθέτης. Συνέθεσε σε δυτικό στυλ με έντονες ινδιάνικες λατινοαμερικανικές επιρροές.
- **Βίλλα Λόμπος** (Heitor Villa-Lobos, Βραζιλία, 1887 – 1959). Ίσως ο πιο σημαντικός συνθέτης για κιθάρα. Τα έργα του είναι γραμμένα σε μοντέρνο ιμπρεσιονιστικό στυλ με βραζιλιάνικες πινελιές. Οι σπουδές και τα πρελούδια του θεωρούνται από τα πιο λαμπρά δείγματα στο ρεπερτόριο.
- **Φεντερίκο Τόρομπα** (Federico Moreno Torroba, Ισπανία, 1891 – 1982). Έγραψε μουσική για κιθάρα σε λόγιο ισπανικό στυλ.

- Χοακίν Ροντρίγκο (Joaquín Rodrigo, Ισπανία, 1901 – 1999). Βιρτουόζος πιανίστας και συνθέτης. Έγραψε σε λόγιο ισπανικό στυλ έργα, μεταξύ των οποίων το Κονσέρτο του Αράνχουεζ, το οποίο θεωρείται το πλέον επιτυχημένο στο κιθαριστικό ρεπερτόριο.
- Αντόνιο Λάουρο (Antonio Lauro, Βενεζουέλα, 1917 – 1986). Με έντονες βενεζουελάνικες επιρροές, τα έργα του διακρίνονται για την ατμοσφαιρικότητά τους και την δεξιοτεχνία τους.
- Μανουέλ Πόνσε (Manuel María Ponce Cuéllar, Μεξικό, 1882 – 1948). Έγραψε μουσική για κιθάρα σε λόγιο μεξικάνικο στυλ.

- Καστελνουνόβο Τεντέσκο (Mario Castelnuovo-Tedesco, Ιταλία, 1895 – 1968). Ιταλικό ταμπεραμέντο και σύγχρονο ύφος συνδυάζονται στα έργα του. Έδωσε επίσης πλούσιο συνθετικό διδακτικό έργο.
- Λίο Μπρόουερ (Juan Leovigildo Brouwer Mezquida, Κούβα, 1939- ...) . Από τους πλέον πολύγραφους και σημαντικούς σύγχρονους συνθέτες, με ποικιλία στυλ στην γραφή του και διδακτική προσφορά με τις 20 σπουδές του, θεωρείται ο σημαντικότερος εν ζωή συνθέτης για κιθάρα.
- Ουίλιαμ Ουόλτον (Sir William Turner Walton, Αγγλία, 1902– 1983). Οι μπακατέλες του για κιθάρα σηματοδότησαν την μοντέρνα κιθαριστική γραφή.
- Μπεντζαμίν Μπρίτεν (Edward Benjamin Britten, Αγγλία, 1913 – 1976)). Μαζί με τον Ουόλτον είναι θα λέγαμε η “αφρόκρεμα” των Βρετανών συνθετών για κιθάρα. Σημαντικότερο έργο του το Νοκτουρνάλ.

Ο Barrios συχνά εμφανίζονταν σε συναυλίες του ντυμένος Ινδιάνος.

Ο 21ος αιώνας, τέλος, βρίσκει την κιθάρα στην μεγαλύτερη ακμή της με πλούσιο ρεπερτόριο, εξελιγμένη τεχνική, που θεμελίωσαν οι μεγάλοι δάσκαλοι του προηγούμενου αιώνα όπως ήταν ο Εμίλιο Πουχόλ και ο Άμπελ Καρλεβάρο και εξαιρετικό επίπεδο κατασκευής στο οποίο συνετέλεσαν και οι τεχνολογικές εξελίξεις.

Σημαντικές προσωπικότητες της κιθάρας στις αρχές του 20ου αιώνα .Miguel Llobet, Emilio Pujol, Carlos Anido, Maria Luisa Anido, Domingo Prat.

IN THE MOONLIGHT

Παιδικό τραγούδι
Διασκ. Σ. Κατηρτζογλου

$\text{♩} = 72$

1η κιθάρα

2η κιθάρα

1. m

2.

i m i m a m i a m i

i m i m i m a i m i m

i m i m a m i a m i m

THE TALLIS CANON

T. Tallis , Αγγλία 16ος αι.
Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

1η κιθάρα

2η κιθάρα

m i m i m i m a

m i m i m a

1. m i m i

2. m i m

LE PONT DE AVIGNON

Παραδοσιακό Γαλλίας

Διασκ. Σ. Κατητζόγλου

$\text{♩} = 80$

First system of musical notation for 'Le Pont de Avignon'. It consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). It contains four measures of music with notes and fingerings (1, 4, 0, 1, 4). Above the first measure are the letters 'm i m' and above the second is 'i'. The lower staff is in bass clef and contains four measures of music with notes, fingerings (1, 3, 2, 3, 2, 3), and a triplet of eighth notes in the first measure.

Second system of musical notation for 'Le Pont de Avignon'. It consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains four measures of music with notes and fingerings (1, 4, 4, 1). The lower staff is in bass clef and contains four measures of music with notes, fingerings (1, 3, 2, 3, 2, 3), and a triplet of eighth notes in the first measure. The word 'FINE' is written above the fourth measure of the upper staff.

Third system of musical notation for 'Le Pont de Avignon'. It consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains four measures of music with notes and fingerings (4, 1, 4, 1). The lower staff is in bass clef and contains four measures of music with notes, fingerings (1, 2, 4, 3, 2, 1), and a triplet of eighth notes in the first measure. The text 'Da Capo al FINE' is written above the fourth measure of the upper staff.

ΧΟΡΟΣ

Διασκ. Σ. Κατητζόγλου

Musical notation for 'ΧΟΡΟΣ'. It consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). It contains four measures of music with notes and fingerings (1, 4, 0, 1, 4, 1, 0). Above the first measure are the letters 'm i m i'. The lower staff is in treble clef and contains four measures of music with notes and fingerings (1, 4, 3, 4, 1).

SPANISH STUDY

από το Asturias του I. Albeniz (Ισπανία, 1860-1909)

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

UKRAINE FOLK SONG

Παραδοσιακό Ουκρανίας

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

$\text{♩} = 100$

συνοδευτικό μοτίβο

ΚΑΛΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Παραδοσιακό
Διασκ. Σ. Κατηριζόγλου

Musical score for 'ΚΑΛΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ' in 2/4 time. The score consists of three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains a series of eighth and sixteenth notes, with fingerings 'i', 'm', 'i', 'm', '4', '1', '4', '1' indicated above the notes. A 'p' (piano) dynamic marking is present. The second and third staves continue the melody with similar rhythmic patterns and fingerings.

ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Παραδοσιακό
Διασκ. Σ. Κατηριζόγλου

Musical score for 'ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ' in 2/4 time. The score consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 2/4 time signature. It contains a series of eighth and sixteenth notes, with fingerings 'i', 'm', '1', '3', '4', '0', '2', '1' indicated above the notes. The second staff continues the melody with similar rhythmic patterns and fingerings.

ΣΚΟΛΙΟΝ

Σείκιλος (1ος αιώνας μ.χ.)

Διασκ. Σ. Κατηρτζόγλου

$\text{♩} = 60$

i m i i mi m i m i m i m i m i m i

TURDION

Μεσαιωνικό γαλλικό τραγούδι

Διασκ. Σ. Κατηρτζόγλου

Allegro

m i m i

RUSSIAN SONG

Ρώσικο παραδοσιακό

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

21

Fine

Fine

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟΣ

Παραδοσιακό

Διασπ. Σ. Κατηριζόγλου

CARMEN - HABANERA

Georges Bizet (1838 - 1875)

Διασχ. Σ. Κατηριτζόγλου

Tempo di Tango

The musical score is written for guitar and piano. The guitar part is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat major/D minor) and a 2/4 time signature. It features a series of eighth-note patterns and triplets, with fingerings indicated by numbers 0-4 and letters 'm' and 'i'. The piano part is in bass clef, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes, also including fingerings. The score consists of eight staves, with the final staff ending in a double bar line. The tempo is marked 'Tempo di Tango'.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΧ

Μ. Χατζιδάκις

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

συνοδεία

Am E Am G F E Am E Am

C G Am G F G F E Am E Am

Am B $\flat$

Am G F E Am

Am E Am G F E Am E Am

ΣΥΝΝΕΦΟΥΛΑ

Λ. Σαββόπουλος

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

Am

m i

Am

m i m i

C

Dm

G7

C

m i m i

Dm

G7

C

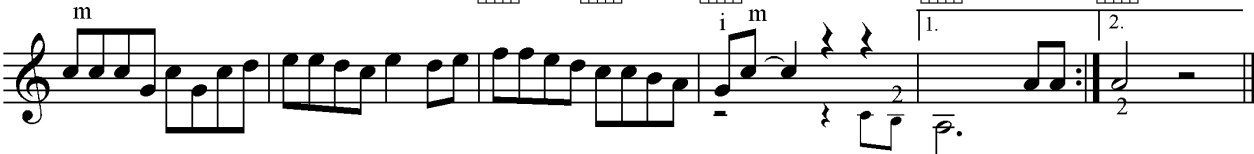
Am

Am

m i

Συνοδεία δεξιού χεριού

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Ε. Ρεμπούτσικα

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

Gtr 1

Gtr 2

i m i m i m i m m i m i m i m

p i m a m i p i m a m i

i m i m i m i m i m i m i m i m i m i m i m i m i m a i m i m

a i m

i m i m i m a m i

ROMANCE ANONIMO

Διασ. Σ. Κατητζόγλου

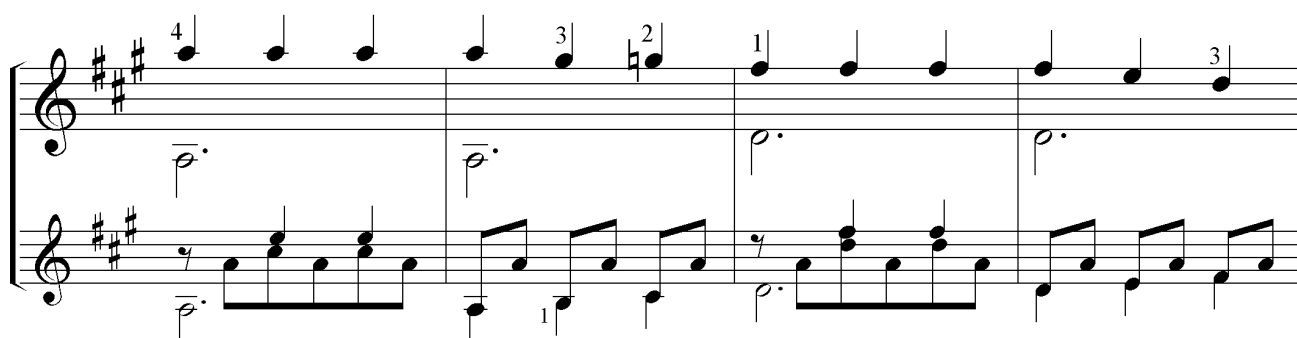
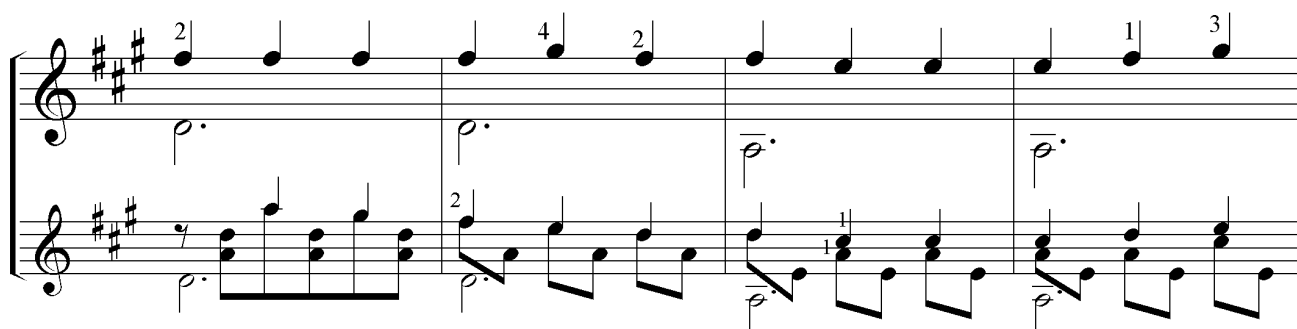
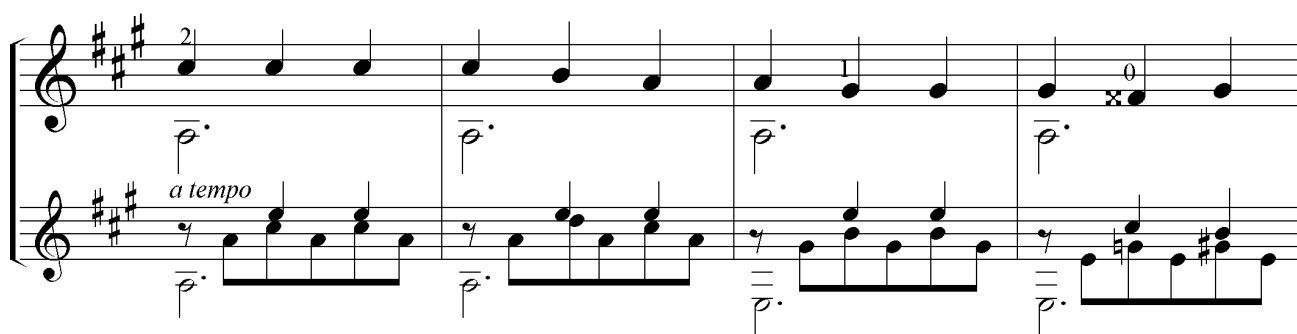
First system of musical notation. The treble clef staff contains a melody with notes marked 'm', 'i', 'm', 'i', 'm', 'i'. The bass clef staff contains a bass line. The time signature is 3/4. The key signature has one sharp (F#).

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff continues the bass line. The time signature is 3/4. The key signature has one sharp (F#).

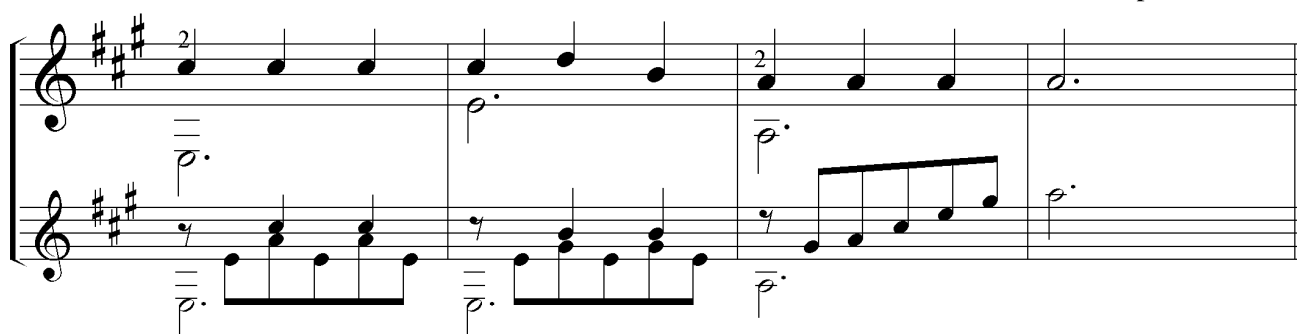
Third system of musical notation. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff continues the bass line. The time signature is 3/4. The key signature has one sharp (F#).

Fourth system of musical notation. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff continues the bass line. The time signature is 3/4. The key signature has one sharp (F#). The system ends with the word 'FINE' and a double bar line. The final measure of the bass line is marked 'rit...'.

Da Capo al FINE

Η Romance αυτή, που παρουσιάζεται εδώ σε διασκευή και αναφέρεται ως "Ανώνυμου" συνθέτη, εικάζεται ότι ανήκει στον F.SOR ή στον Antonio Rubira από δύο χειρόγραφα που σώζονται. Άλλοι πιθανοί συνθέτες αναφέρονται οι Vicente Gomez, Daniel Fortea, ακόμη και ο Francisco Tarrega. Η 2η κιθάρα πάντως είναι σίγουρο ότι ανήκει στον συγγραφέα του παρόντος!

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ

Χριστουγεννιάτικο

Διασκ. Σ. Κατηρτζόγλου

musical score for 'Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ' (The Little Drummer Boy) in 4/4 time. The score consists of six staves of music. The first staff starts with a treble clef and a 4/4 time signature. The second staff has a 4/4 time signature. The third staff has a 4/4 time signature. The fourth staff has a 4/4 time signature. The fifth staff has a 4/4 time signature. The sixth staff has a 4/4 time signature and includes a 'tab' section with a bracketed section of music. The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) marking is present in the first staff. A 'tab' marking is present in the sixth staff.

KUMBAYA

Νέγρικο παραδοσιακό

Διασκι. Σ. Κατητζόγλου

$\text{♩} = 60$

The musical score for KUMBAYA is written in 6/8 time with a tempo of 60 beats per minute. It consists of four staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and fingerings (m, i, 0, 4, 1, 2). The piece is marked with a tempo of 60 beats per minute.

BLUE TUNE

Σ. Κατητζόγλου

Moderato

The musical score for BLUE TUNE is written in 6/8 time with a tempo of Moderato. It consists of three staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and fingerings (m, i, 0, 4, 1, 2, 3, a). The piece is marked with a tempo of Moderato.

PERHAPS

D. Hirschfelder

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

i m i m i a m i m i m i a m i m i m i

a m i m i m i m i m i m i m i m i m i

a m i m i m i m i m i m i m i m i m i

p

m i m i m i m i m i m i m i m i m i

First system of musical notation. The upper staff features a vocal line with lyrics "m i a m i a m i" above notes. The lower staff contains a piano accompaniment with chords and some crossed-out notes.

Second system of musical notation. The upper staff continues the vocal line. The lower staff continues the piano accompaniment. A first ending bracket labeled "1." spans the final measure of the system.

Third system of musical notation. The upper staff begins with a second ending bracket labeled "2.". The lower staff continues the piano accompaniment.

Fourth system of musical notation. The upper staff continues the vocal line. The lower staff continues the piano accompaniment.

Fifth system of musical notation. The upper staff continues the vocal line. The lower staff continues the piano accompaniment, ending with a double bar line.

OPTIPOINT

Διασκ. Σ. Κατηρτζογλου

§ p m i m

The musical score for 'The Rose Tree' is presented in two systems. The first system consists of a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody begins with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The bass staff features a series of half notes: G3, F3, E3, D3, C3, B2, A2, and G2. The second system continues the melody in the treble staff with a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a quarter note C5. The bass staff continues with half notes: F3, E3, D3, C3, B2, A2, and G2. The score is marked with a '2' above the first measure of the treble staff and a '1' below the first measure of the bass staff. The piece concludes with a double bar line.

[illegible]

The musical score for the Coda section is written on a single staff in treble clef. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The melody consists of a series of eighth and quarter notes, with some measures containing triplets. The lyrics "m i m" are written above the first three measures. The section concludes with a double bar line and the word "Coda" followed by a Coda symbol (a circle with a cross). The tempo marking "Allegretto" is present at the beginning of the score.

The musical score for 'The Little Boat' is written for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The melody begins with a half rest, followed by a half note G4 (marked 'p' and 'm'), a quarter note A4 (marked 'i'), a half note G4 (marked 'm'), and a quarter note F#4 (marked 'i'). This pattern repeats with a half note E4 (marked 'p'), a quarter note D4 (marked 'm'), a half note C4 (marked 'p'), and a quarter note B3 (marked 'm'). The melody continues with a half note A3 (marked 'p'), a quarter note G3 (marked 'm'), a half note F#3 (marked 'p'), and a quarter note E3 (marked 'm'). The piece concludes with a half note D3 (marked 'p'), a quarter note C3 (marked 'm'), a half note B2 (marked 'p'), and a quarter note A2 (marked 'm'). The score includes various musical notations such as rests, notes, and dynamic markings.

Musical score for 'P' (Piano). The score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a sequence of eighth notes with accents and slurs. The lower staff is in bass clef and contains a sequence of eighth notes. The score is marked with a 'P' at the beginning.

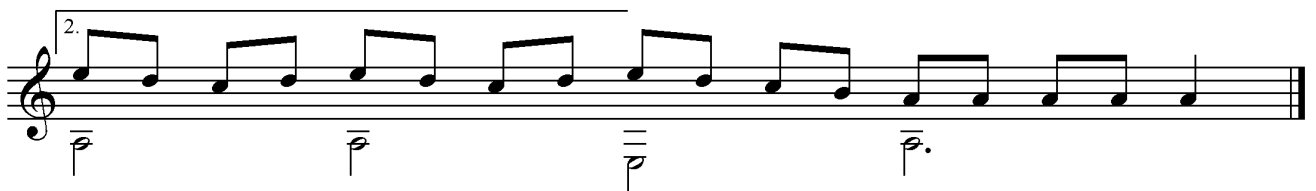
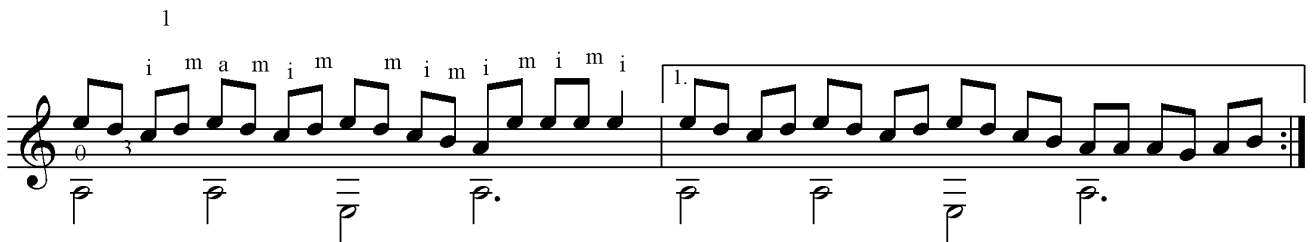
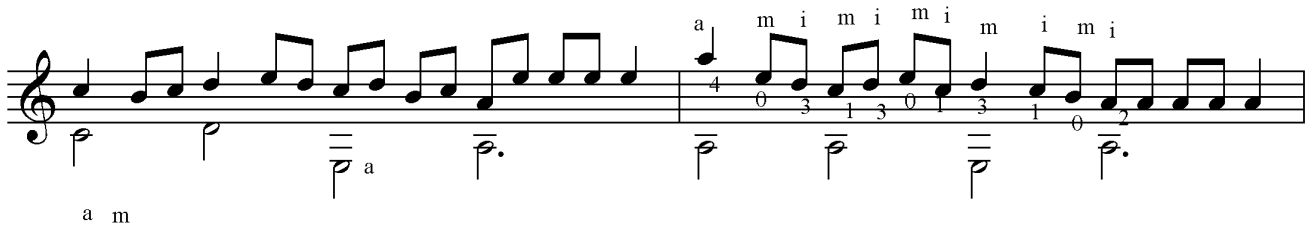
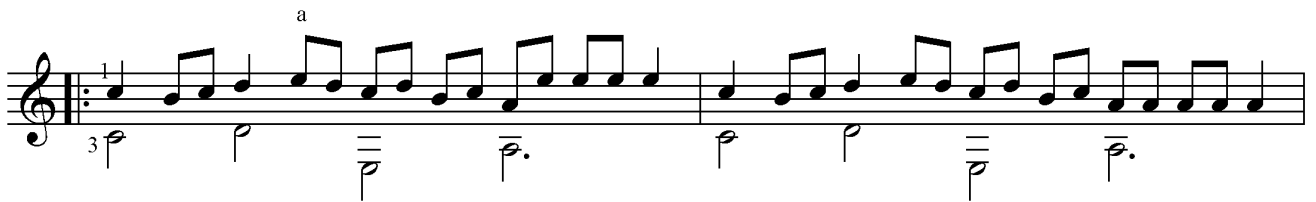
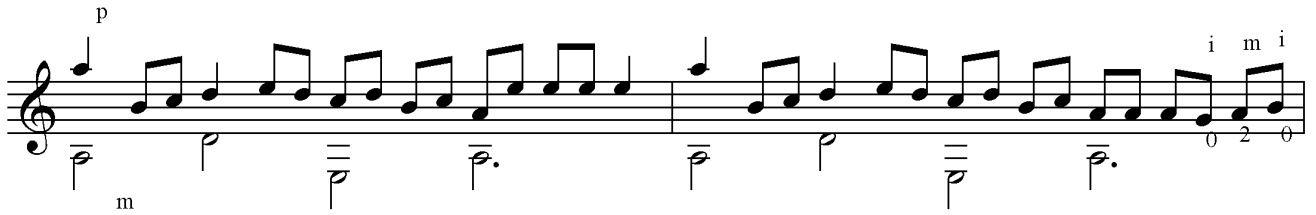
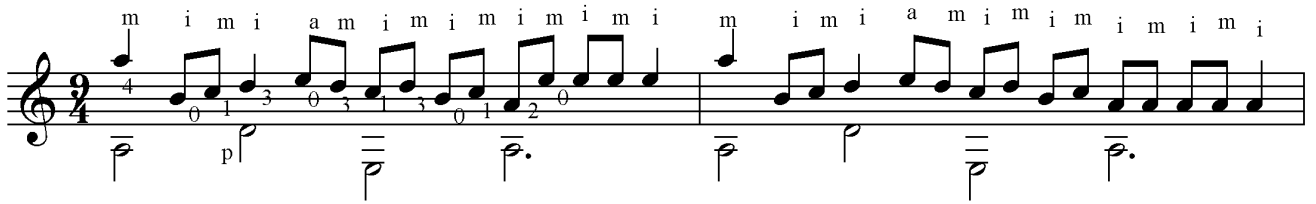
στο και CODA Coda

ΤΑ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ

Μ. Βαμβακάρης

Διασκ. Α. Καραγιωργάκης

LOTHORIAN

απο την ταινια "Lord of the Rings"

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Sheet music for 'LOTHORIAN' in C major, 4/4 time. The score consists of three systems of two staves each. The first system shows a treble staff with a melody and a bass staff with a complex accompaniment featuring many beamed sixteenth notes. The second system continues the melody and accompaniment, with the word 'p i m i' written under the first measure of the bass staff. The third system concludes the piece with a double bar line and repeat signs.

SMURF'S THEME

Hoyt Curtin

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Sheet music for 'SMURF'S THEME' in A major, 2/4 time. The score consists of four systems of two staves each. The first system shows a treble staff with a melody and a bass staff with a simple accompaniment. The second system continues the melody and accompaniment, with the word 'p' written under the first measure of the bass staff. The third system continues the melody and accompaniment, with the words 'i m i' written under the first measure of the bass staff. The fourth system concludes the piece with a double bar line and repeat signs.

INDIANA JONES THEME

John Williams

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Tempo di marche

PIRATES

Hans Zimmer

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Moderato

ARPEGGIO HOTEL

(Βασισμένο στο "Hotel California" των Eagles)

♩ = 80

A. Καταγωγιάκης

A

p a m i a m i a m i a m i a m p a m i a m i

B

Γ

Για εκτέλεση μαζί με Midi παίζετε: A-A-B, A-B, A-B, A-A

GREENSLEEVES

Ανωνύμου, 16ος αιώνας

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Moderato

The musical score for "Greensleeves" is presented in a single system with six staves. The notation is in treble clef with a 6/8 time signature and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked "Moderato". The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and rests, along with fingerings and a "p" marking.

Staff 1: *Moderato*
 Fingerings: i, m, i, m, i, m
 Marking: p

Staff 2: Continuation of the melody.

Staff 3: Continuation of the melody.

Staff 4: Continuation of the melody.

Staff 5: Continuation of the melody.

Staff 6: Continuation of the melody.

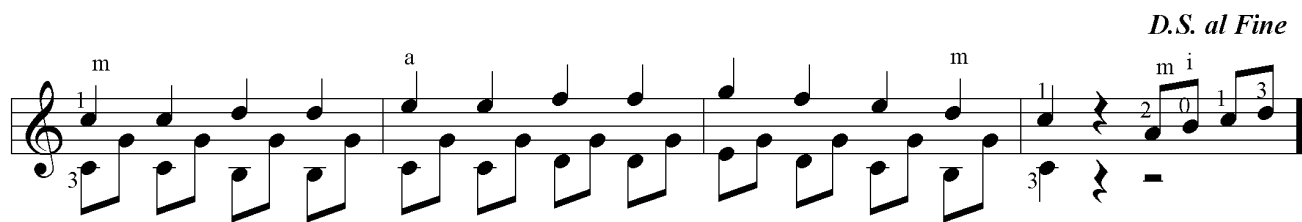
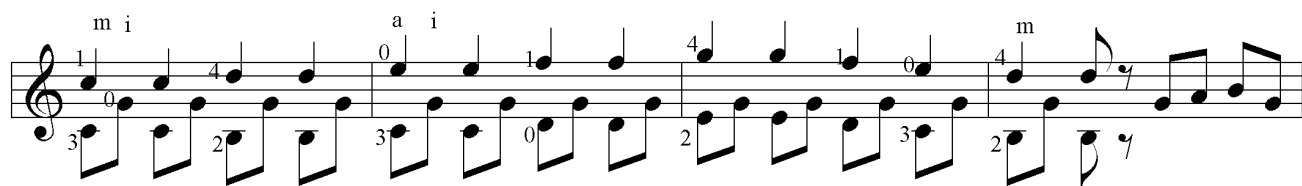
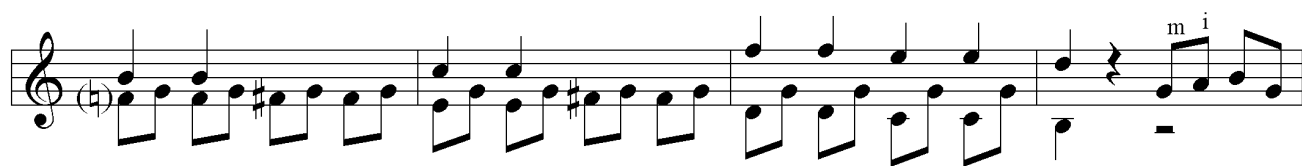
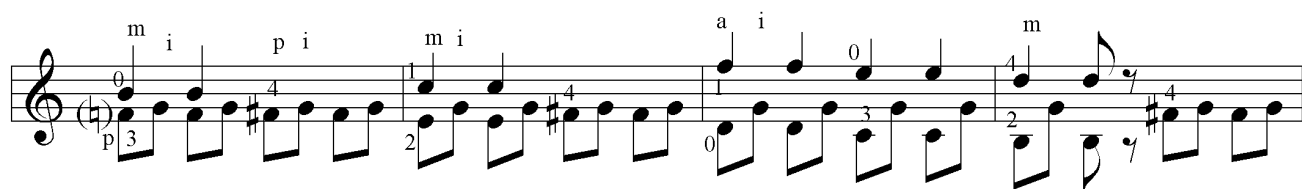
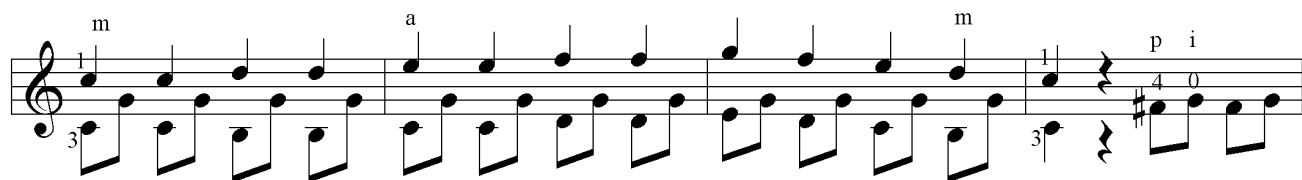
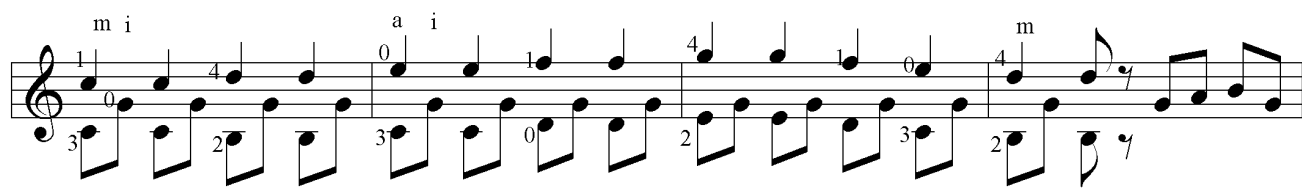
ANDANTE, STUDY

F. Carulli

Δακτυλοθεσία. Σ. Κατηριζόγλου

The musical score is written for guitar in C major, 2/4 time. It consists of six staves of music. The notation includes treble and bass clefs, time signatures, key signatures, and various musical symbols such as notes, rests, and fingerings (m, i, 1, 2, 3, 4). The piece ends with a 'Fine' marking. The bottom right corner features a small guitar icon.

D.S. al Fine

ΓΙΑ THN ELIZA (Fur Elise)

L. Van Beethoven

Διασκευή Σ. Κατηρτζόγλου

The musical score is presented in 11 staves. It begins with a treble clef and a 3/4 time signature. The key signature has one sharp (F#). The score includes various musical notations such as notes, rests, and fingerings, along with dynamic markings like 'p' (piano) and 'a' (accents). The score is divided into two main sections, 1 and 2, with a repeat sign in the middle. The key signature has one sharp (F#).

ΩΔΗ ΣΤΗ ΧΑΡΑ

L. v Beethoven

Allegro assai

Διασκ. Σ. Κατηριζόγλου

Δεύτερη διασκευή με την 6η χορδή κουρδισμένη σε ΡΕ

ΤΟ ΦΙΛΑΡΑΚΙ

Σ. Βόσσου

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Am G E7 Am

F G Am

Am G F G

F G C E7 Am

F G C E7 Am

Dm G Am C Fm C

J. Lennon- Paul Mc Cartney

Allegretto

Allegretto

1. m i i m 2 3 a m i a m a m i m

2. m i m i m a m i a m a

3. a m i m i m a m i m i m i m

4. a m i m i m i m i m i m

5. a m i m i m i m i m i m

6. a m i m i m i m i m i m

7. a m i m i m i m i m i m

8. a m i m i m i m i m i m

9. a m i m i m i m i m i m

10. a m i m i m i m i m i m

11. a m i m i m i m i m i m

12. a m i m i m i m i m i m

13. a m i m i m i m i m i m

14. a m i m i m i m i m i m

15. a m i m i m i m i m i m

16. a m i m i m i m i m i m

17. a m i m i m i m i m i m

18. a m i m i m i m i m i m

19. a m i m i m i m i m i m

20. a m i m i m i m i m i m

21. a m i m i m i m i m i m

22. a m i m i m i m i m i m

23. a m i m i m i m i m i m

24. a m i m i m i m i m i m

25. a m i m i m i m i m i m

26. a m i m i m i m i m i m

27. a m i m i m i m i m i m

28. a m i m i m i m i m i m

29. a m i m i m i m i m i m

30. a m i m i m i m i m i m

31. a m i m i m i m i m i m

32. a m i m i m i m i m i m

ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Δ. Σαββόπουλος
Διασκ. Σ. Κατηρτζόγλου

συνοδεία

Am Dm

Am E E7 Am

Dm Am E Am Fine

A

Am E E Dm Am

Am E Am E

D.C. al Fine

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΝΔΩΡΑ

παραδοσιακό Περού

Διασκ. Σ. Κατηρτζόγλου

Andante

Andante

i m i m a m i m i m a m i m a m i m a

ossia για επανάληψη

HARRY POTTER'S THEME

John Williams

Διασχ. Σ. Κατηρτζόγλου

♩ = 60

The musical score is written for a 12-string guitar, indicated by the '8' on the staff. It consists of seven staves of music. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and accidentals. Fingerings are indicated by numbers 1-4 above or below notes. Techniques like triplets (marked with a '3' in a circle) and slurs are used. Dynamic markings include 'p' (piano) and 'a' (accendo). The key signature changes from one sharp (F#) to two sharps (F# and C#). The tempo is marked as ♩ = 60.

PARANOiD

Black Sabbath

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Allegro $\text{♩} = 88$

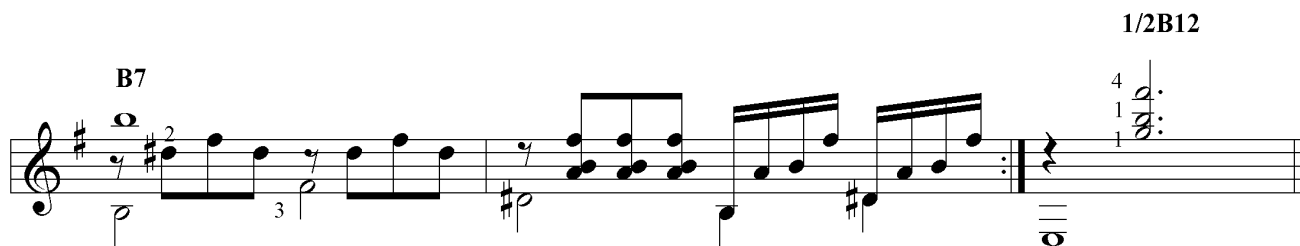
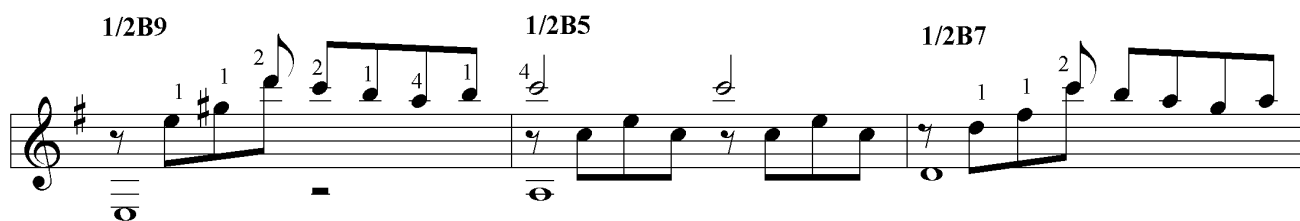
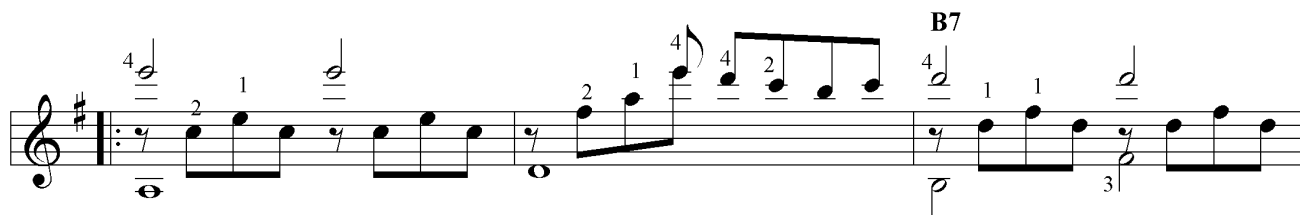
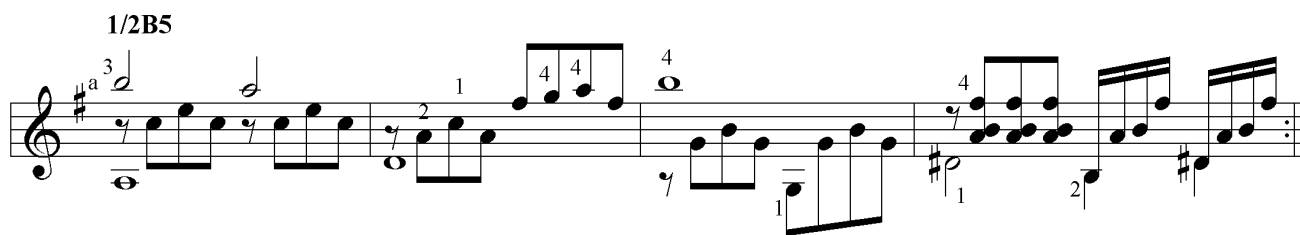
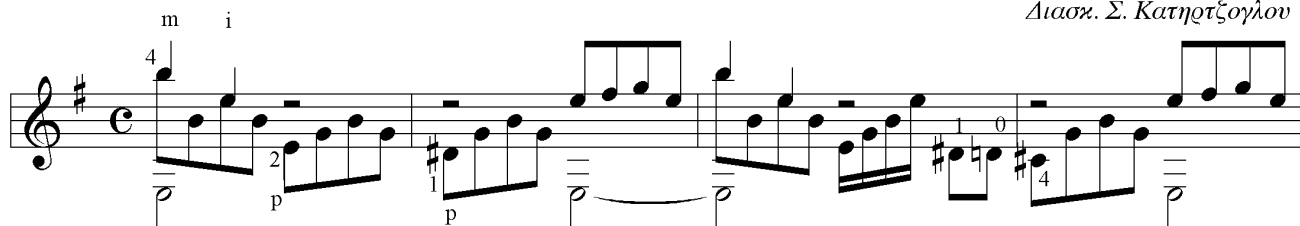
The musical score for 'PARANOiD' is written in treble clef with a 4/4 time signature. The tempo is marked 'Allegro' with a quarter note equal to 88 beats per minute. The score consists of six staves of music. The first staff begins with a triplet of eighth notes, followed by a series of eighth and sixteenth notes, including triplets and power chords marked with 'p' and 'i'. The second staff continues with eighth and sixteenth notes, featuring triplets and a final measure with a triplet of eighth notes. The third staff is a fast sixteenth-note run, with some measures containing triplets and power chords. The fourth staff shows a mix of eighth and sixteenth notes, with some measures containing triplets and power chords. The fifth staff continues the fast sixteenth-note run, with some measures containing triplets and power chords. The sixth staff concludes the piece with a final measure containing a triplet of eighth notes and a power chord.

FEELINGS

Slow ♩ = 76

Morris Albert

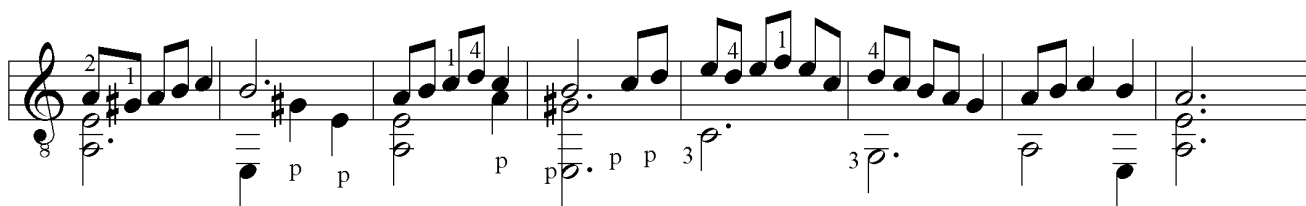
Διασχ. Σ. Κατηριτζογλου

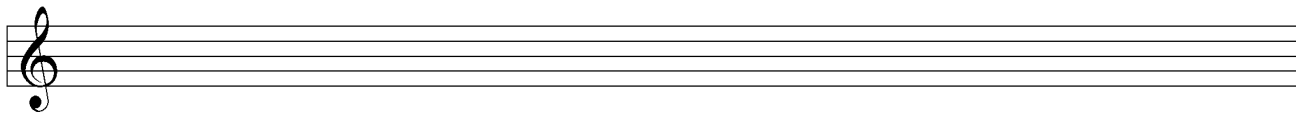
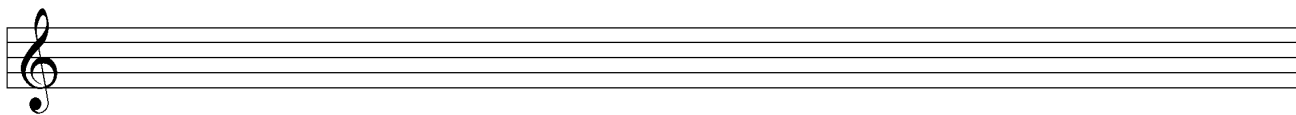
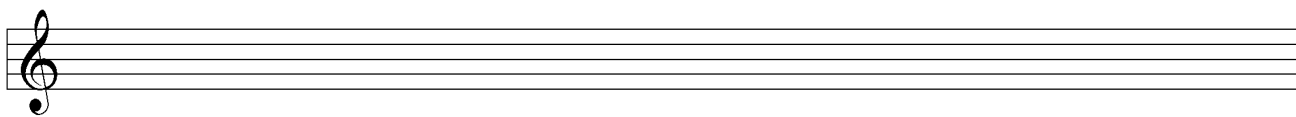
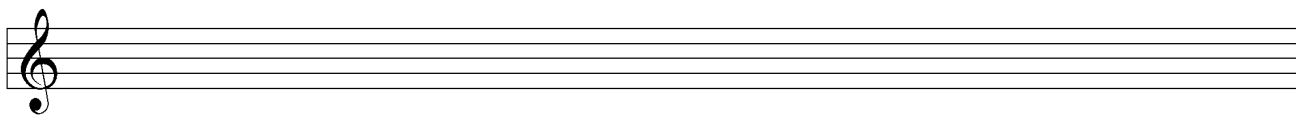
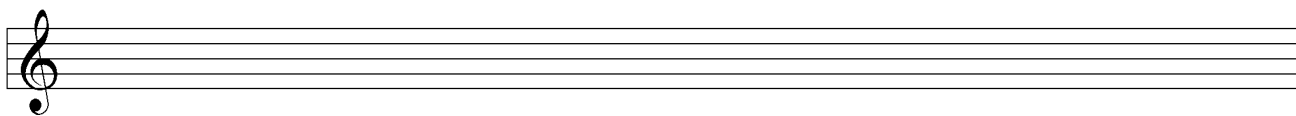
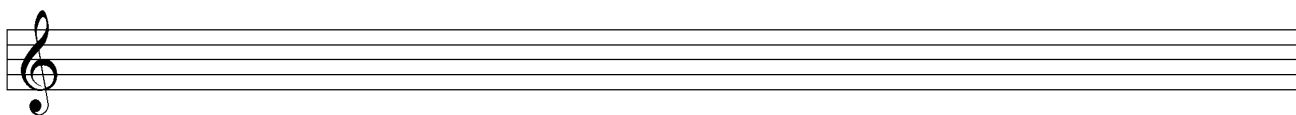
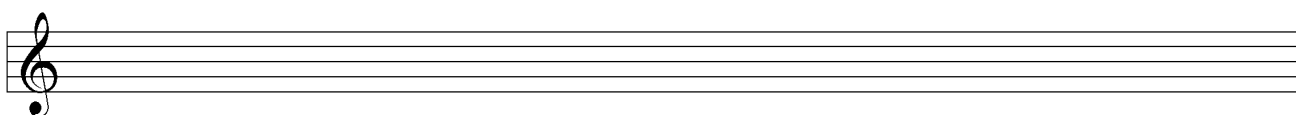
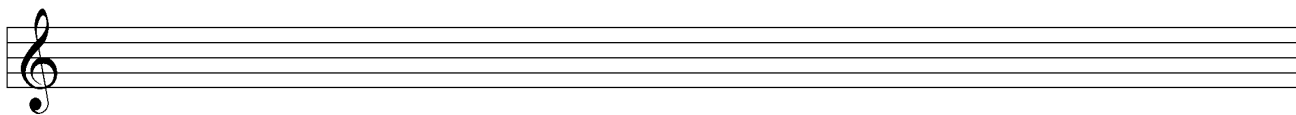

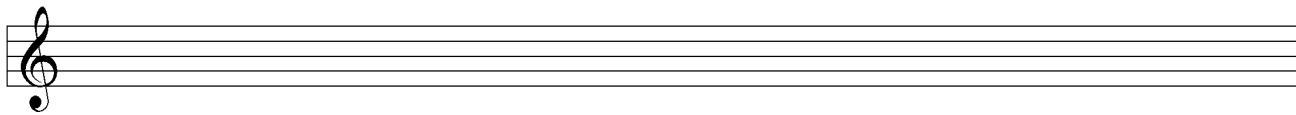
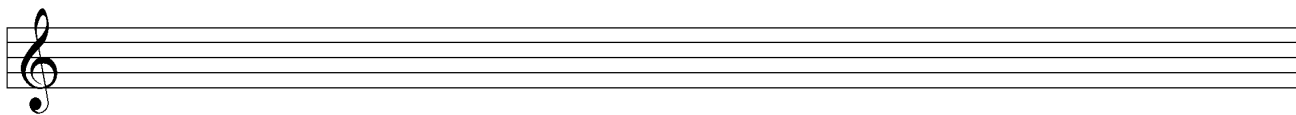
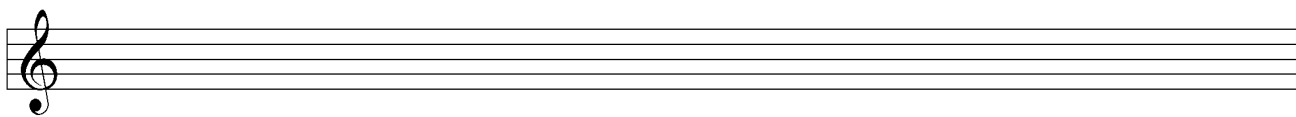
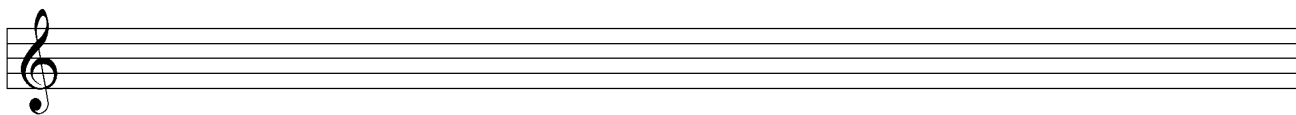
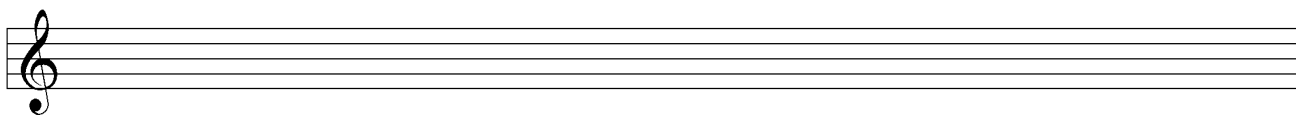
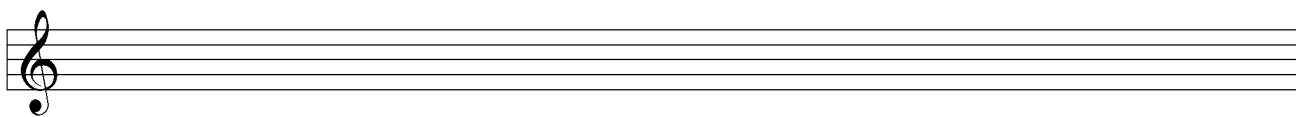
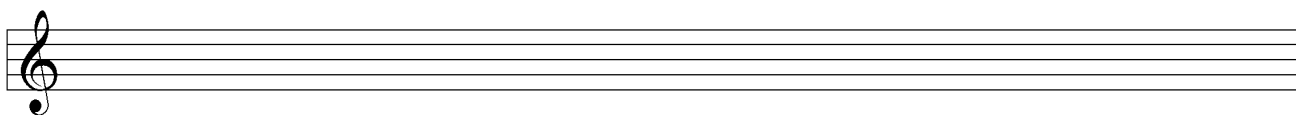
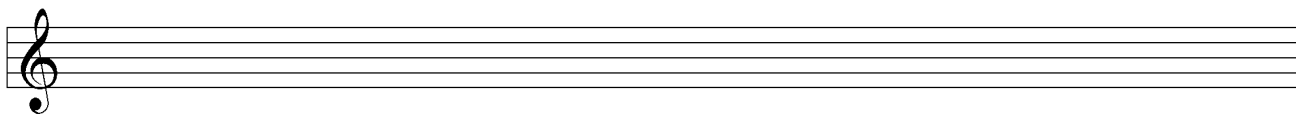
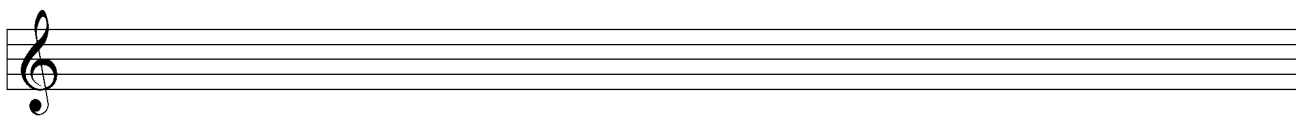
PACKINGTON'S ROUND

F. Couling (16ος αι.)

Διασχ. Σ. Κατητζόγλου

Τ... μαθητ.....

Τμήμα.....

ΜΗΝΑΣ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ	ΣΧΟΛΙΑ	
ΣΕΠ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΟΚΤ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΝΟΕ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΔΕΚ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΙΑΝ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΦΕΒ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΜΑΡ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΑΠΡ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΜΑΪ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ				

Τ... μαθητ.....

Τμήμα.....

ΜΗΝΑΣ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ	ΣΧΟΛΙΑ	
ΣΕΠ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΟΚΤ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΝΟΕ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΔΕΚ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΙΑΝ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΦΕΒ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΜΑΡ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΑΠΡ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΜΑΪ				
				ΥΠ. ΓΟΝΕΑ
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ				

Τ... μαθητ.....

Τμήμα.....

ΜΗΝΑΣ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ	ΣΧΟΛΙΑ	
ΣΕΠ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΟΚΤ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΝΟΕ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΔΕΚ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΙΑΝ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΦΕΒ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΜΑΡ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΑΠΡ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΜΑΪ				
			ΥΠ. ΓΟΝΕΑ	
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ				

MACHMATA

[illegible]

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΗΡΤΖΟΓΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε οικονομικές επιστήμες στην ΑΣΟΕΕ και κλασσική κιθάρα με το Νίκο Χαμηλοθώρη στο Εθνικό Ωδείο .

Συνέχισε τις σπουδές του στα ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση με τον Περικλή Κούκο.

Έχει συνεργαστεί με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και έχει εκδώσει διδακτικά βιβλία .

Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την μελέτη της παλιάς μουσικής τόσο σε θεωρητικό επίπεδο όσο και ως ερμηνευτής θεόρβης (μπαρόκ λαούτο), ερμηνεύοντας σόλο ή αποδίδοντας το *basso continuo* με διάφορα μουσικά σχήματα, έχει εμφανιστεί σε εκατοντάδες συναυλίες solo ή συμπράττοντας με άλλους ερμηνευτές, κυρίως όμως ως θεωρβίστας με το Σύνολο Κέλσος και ως κιθαριστής με το Κουϊντέτο NoviTango.

Έργα του έχουν φιλοξενηθεί μεταξύ των άλλων στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών το Κρατικό Ραδιόφωνο κ.α.

Σήμερα είναι καθηγητής στο Μουσικό Γυμνάσιο - Λύκειο της Παλλήνης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Οι πρώτες σπουδές της Μεθόδου αυτής γράφτηκαν το 1995. Από τότε και μέχρι την ολοκλήρωσή της όλες οι αλλαγές οφείλονται στους **μαθητές** , δικούς μου ή άλλων συναδέλφων, που έπαιξαν, δοκίμασαν , απέρριψαν, επιβράβευσαν τις σπουδές και τα κομμάτια έτσι ώστε να πάρει την τελική μορφή. Ένα μεγάλο, λοιπόν, ευχαριστώ οφείλω πρώτα απ' όλα στους μαθητές.

Ευχαριστώ επίσης

Τον συνάδελφο κιθαριστή **Άρη Καραγεωργάκη** για τις διασκευές και σπουδές που έγραψε, τις πολύτιμες συμβουλές και τις διορθώσεις του.

Τον συνάδελφο κιθαριστή **Παναγιώτη Αξιώτη**, για τις ηχογραφήσεις των σπουδών και την αγάπη με την οποία κάλυψε το βιβλίο αυτό.

Την συνάδελφο φιλόλογο **Ελένη Κυπριανού** για την φιλολογική επεξεργασία των κειμένων.

Την κόρη μου Νατάσα Κατηρτζόγλου Καββαδία για τις αισθητικές βελτιώσεις του εντύπου και εξωφύλλου.

Όλους όσους δίδαξαν ή θα διδάξουν τη Μέθοδο αυτή στο μέλλον.